XXXIII. ÉVFOLYAM, 19. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1977. MÁJUS 12.

Ludas Matyi

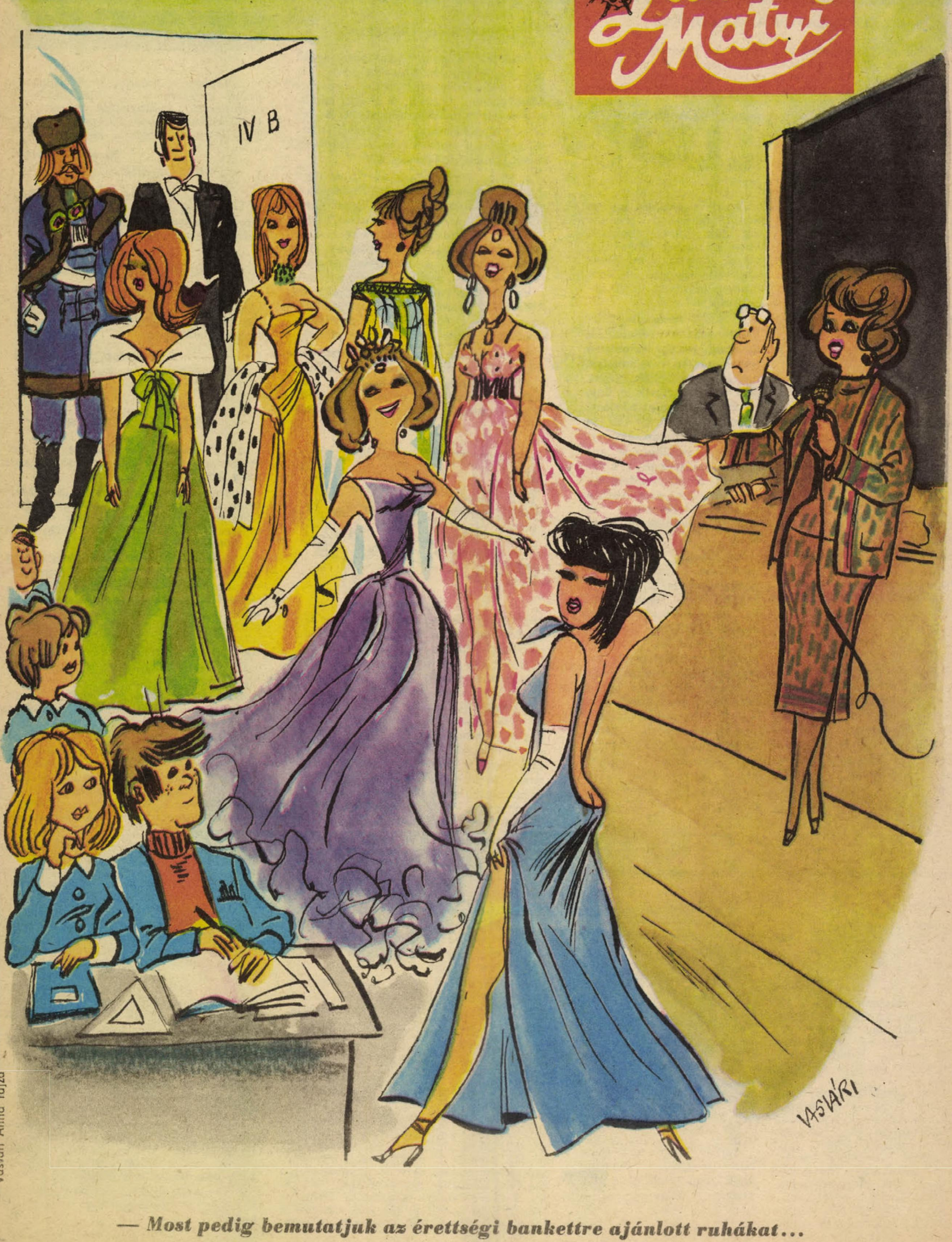

— *Most pedig bemutatjuk az érettségi bankettre ajánlott ruhákat...*

Vasvári Anna rajza

KEDVES LUDAS!

TITOKZATOS ÁRAMLOPÁS

Csatoltan megküldöm az Elektromos Művek érdi kirendeltsége vezetőjének, Thurzó Györgynek, március 29-én írt levelem másolatát, amelyre eddig nem kaptam választ, de intézkedés sem történt.

Az elmúlt öt évben kéthavi villanyszámlám 250—350 Ft körül mozgott. 1977 januárjában 423,90 Ft-os számla érkezett, ezt kifizettem. A márciusi 750 Ft-os számlát már nem egyenlítettem ki, kivált, hogy a díjbeszedő akkor megállapította: a következő kéthavi számla 1000 Ft-on felül lesz.

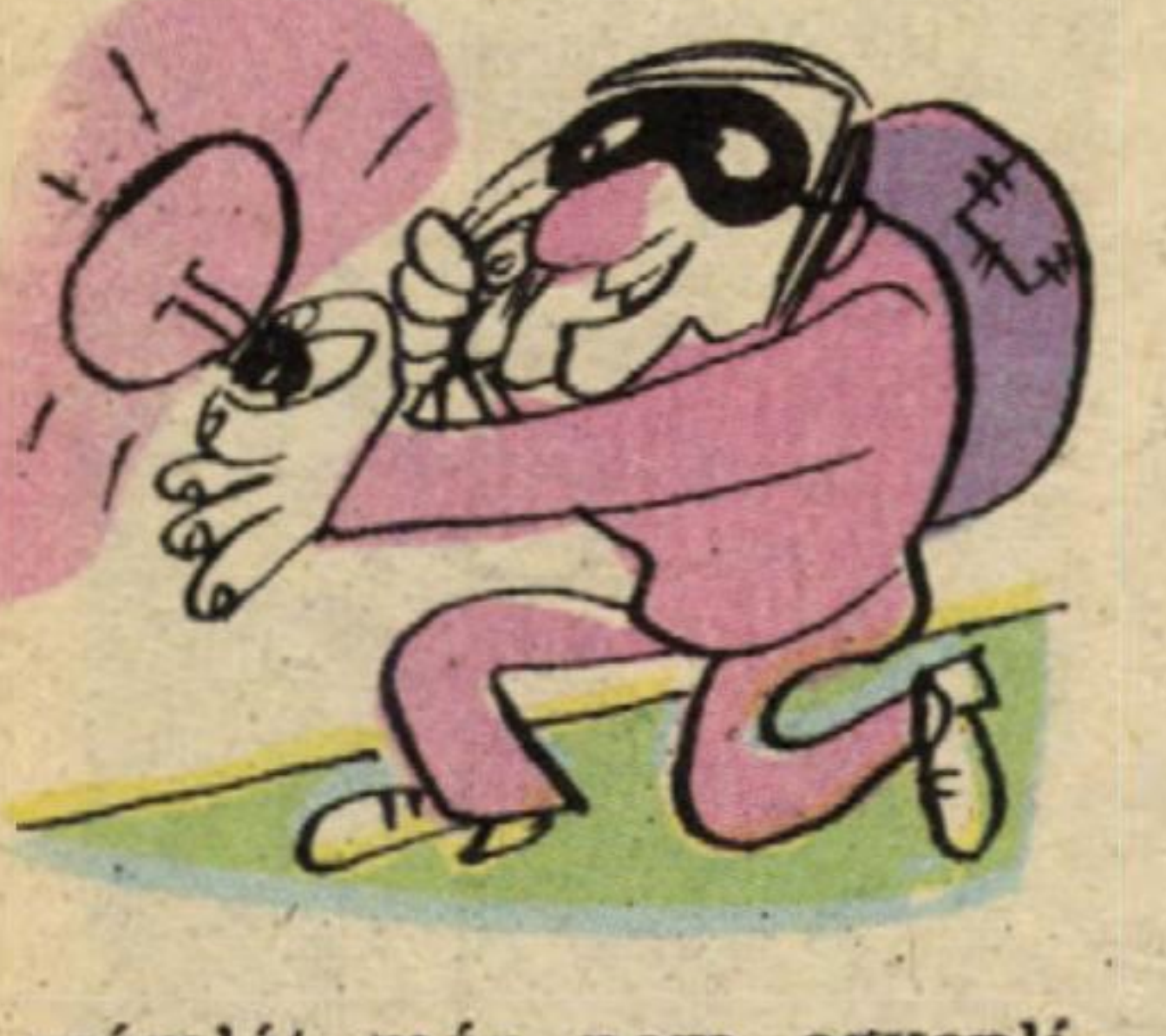

Március 19-i telefonbejelentésem alapján az ELMÜ kiküldött egy villanyszerelőt, aki megállapította, hogy a villanyórám jó, de ha a mi lakásunkban minden áramfogyasztó készüléket kikapcsolunk, a lépcsőházban a nevünkre írt árammérő óra akkor is pörög. Megállapította továbbá, hogy az órán kívül vezetékünkre 2 szál drót van rákötve, amely a falon kívül megy tovább, vagy az emeletre vagy a földszintre. Az ELMÜ embere közölte: nem az ő dolga kideríteni, hogy kihez van — jogtalanul és törvénytelenül — elvezetve és bevezetve a mi áramunk. Az Elektromos Műveket kizárólag az érdekli, hogy az áramért járó díj kifizettessék. A megbízott ezek után a dobozban elvágta a két idegen drótot, s közölte: az óra most már nem pörög és mi figyeljük: ki az az illető, aki visszaköti a drótot. A férjem is, én is, dolgozó emberek vagyunk, ezt a lehetetlen javaslatot — sajnos — nem tudjuk megvalósítani. Az elvágott vezetéket egyébként ismeretlen személy két nap múlva visszakötötte, az óránk tehát újra pörög, amikor a mi lakásunkban mindent — ami áramot fogyaszt — kikapcsoltunk.

A Budai Járási Rendőrkapitányságon feljelentést akartam tenni, ismeretlen tettes ellen áramlopás miatt, de közölték, rájuk csak akkor tartozik az ügy, ha az ELMÜ mint hatóság, megállapítja, hogy ki a tettes. A jogtalan áramelvezetés megállapítása annak a hatóságnak a kötelessége, amely rendelkezik szakemberrel, joga van a lakásokba bemennie és amelyé tulajdonképpen az áram.

Az ELMÜ azonban a rendőrségi állásfoglalás ellenére sem hajlandó lépni. Inkább azzal fenyegetnek: ha nem fizetünk, kikapcsolják a villanyunkat. Ebben az esetben kénytelen leszek e szabálysértési sorozatot azzal tetézni, hogy a kikapcsolt mérőt önhatalmúlag visszakapcsolom. Akkor talán lesz már hivatalos indok arra, hogy az Elektromos Művek hathatós kivizsgálást hajtson végre és rendezze ezt a teljesen jogszabályellenes dolgot.

Szilágyi Erzsébet

2049 Diósd, Ifjúság u. 6.

A LEGJOBB VÁLASZ

Egy dermesztően hideg februári vasárnap jártunk a Nemzeti Galériában, de már az előcsarnokból visszafordultunk: hosszú-hosszú sor állt a ruhatár előtt. Beszámoltunk erről az élményünkről a Ludas 8. számában, megígérve, hogy majd egy szép tavaszi napon, kabát nélkül keressük fel újra a Galériát.

Panaszunkra válasz sem érkezett, de — ígéretünkhöz híven — április utolsó vasárnapján ismét elmentünk közművelődni a Galériába. Pechünk volt. Dermesztő hideg napot választottunk múzeumlátogatásra: kabátot kellett vennünk. Szerencsére kellemesen csalódtunk a ruhatárban. Nem kellett sorbaállni és gyorsan, udvariasan vették át kabátunkat.

Így hát, ha levélben nem is, mégis válaszoltak a Ludas Matyi 8. számában megjelent cikkére. Nem ragaszkodunk a papírhoz. A válasz így is jó. Sőt: így a legjobb!

(f. i.)

TÖREDÉK TERVEZÉS

Évek óta olvasom a különböző lapokban megjelenő tudósításokat arról, miként kívánják megreformálni Budapest közlekedését, hogyan óhajtják enyhíteni a belterületek zsúfoltságát. A tervek középpontjában — legalább is erről olvasni a legtöbbet — a Parkolj és utazz tovább! elképzelés áll.

A dolog lényege: az ezredfordulóra a metróvonalak hossza Budapesten eléri a 77 kilométert, ez a hálózat fogja lebonyolítani a budapesti tömegközlekedés 70 százalékát. A cél: ezt vegyék igénybe az autósok is. Gépkocsijukkal parkoljanak le a metró valamelyik végállomásánál, vagy külső állomásánál, s a továbbiakban aztán „tömegközlekedjenek". Hiszen a szorosan vett Belvárosban s a főváros belső területein általában, úgyis kevés a parkolóhely.

A tudósítások most már a részletekről is hírt adnak. Az első parkolóhely a Moszkva téren épül, 160 kocsi számára, a Déli pályaudvar mellé 100 férőhelyes parkolót terveznek, 200—200 autót fogad be majd az Örs vezér téri és a Népstadion melletti parkolóhely. Kőbánya—Kispest vasútállomásnál 200, a Határ úti metróállomásnál 100—150, az Ecseri út—Ceglédi út találkozásánál 100, a Nagyvárad téren 200, az Élmunkás téren 150 helyes parkoló épül majd a metróvonal terjeszkedésével együtt. Azt is megtudjuk a híradásokból, hogy 1980-ban ezer lakosra már várhatóan 150 gépkocsi jut. A századvégre tehát ennek is bizonyára többszöröse.

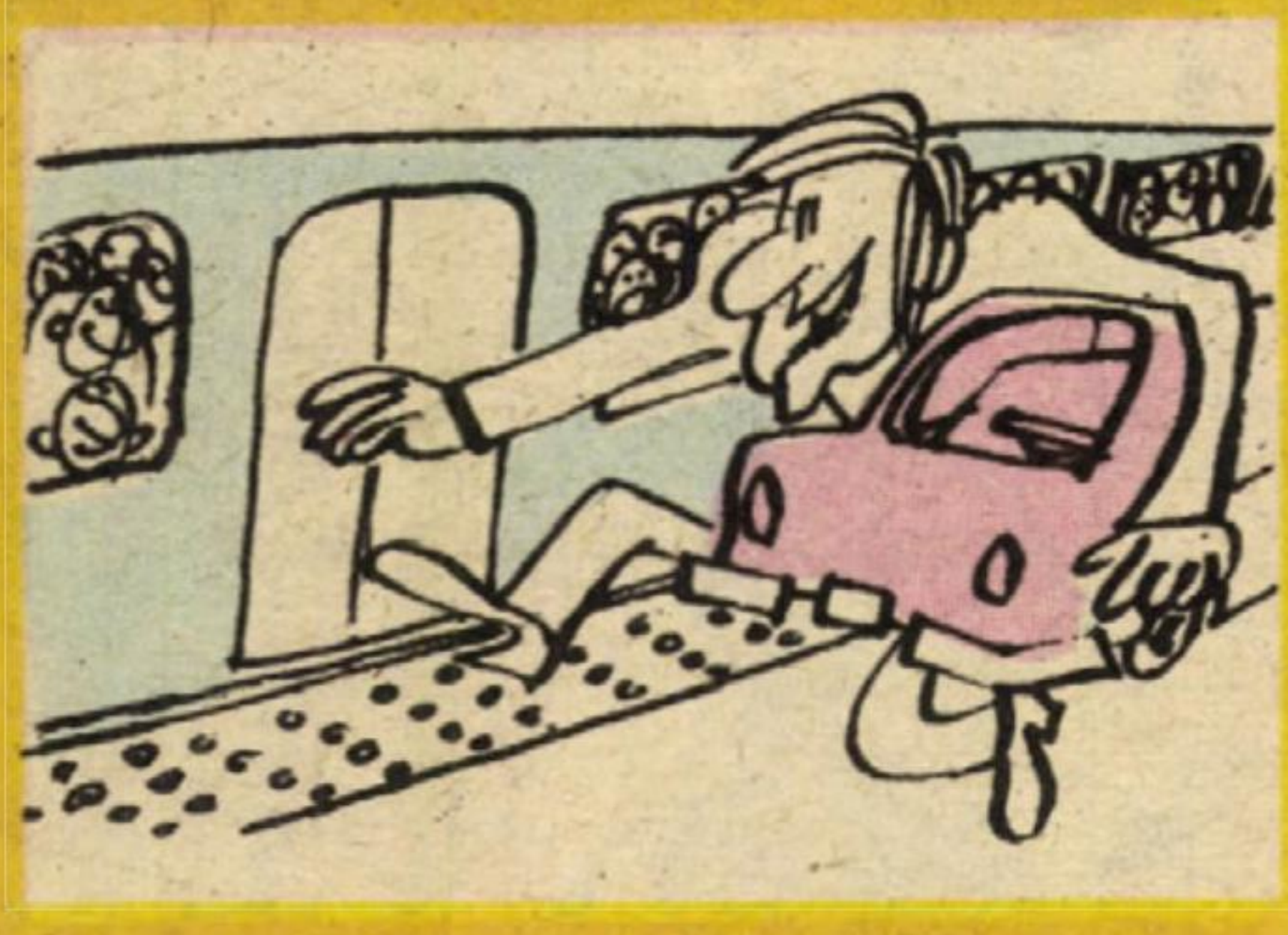

Ezért fogalmazódik meg az aggály, s most még idejében: mint sajnos sok más esetben, vajon nem töredékre tervezünk-e megint? Egy 100, 150 vagy akár 200 autó számára elegendő parkolóhely már a jelenlegi kocsihelyzetben is alig látszik enyhíteni a zsúfoltságon. Hát még milyen kevés lesz ez 1980-ban, 1990-ben vagy pláne 2000-ben? Meglehet: a külső területekről befelé igyekvő autósok szívesen parkolnának külső metróállomásnál és folytatnák tovább földalattival az útjukat. Közülük azonban vajon hánynak sikerül majd ezt megvalósítani, ha az új, „nagy" parkolóhelyeket is ilyen viszonylag csekély kocsilétszámra tervezik?

(bt)

LUDAS MATYI ELADÓ —

közli velünk két olvasónk is. Akik keresik lapunk régi számait, érdeklődjenek özv. Kis Jánosnénál, 1139 Bp., Máglya köz 11. III. emelet 3., vagy Szabó Pálnénál, 6800. Hódmezővásárhely. V., Dimitrov utca 52/a. Kis Jánosné nem részletezi, mennyi régi Ludas példánya van. Szabó Pálnénál 1958-tól 1962-ig kötve, 1963-tól napjainkig külön példányban a lap valamennyi száma megkapható.

Az olvasó megkérdezi...

...kapható-e valahol — hónapok óta hiába keresem a mi vidékünkön — nagyméretű, műanyagból készült, kb. 150 forintos billenős Csepel játékautó? Úgy szeretnék venni a kisfiamnak!

Faragó Lászlóné

6622 Nagymágocs, Lenin út 15.

...magyar gyártmányú gáztűzhelyhez 22 centis átmérőjű öntöttvas karikára lenne szükségem, hiába járom érte a boltokat, csakugyan nincs sehol?

Bajor Jánosné

2737 Ceglédbercel, Cserői út 51.

...hónapok óta érdeklődöm Szeged és környéke üzleteiben, nem tartanak-e piros Gyöngy fonalat? Sajnos, hasztalan. Kapható valahol?

Vecsernyés Józsefné

6723 Szeged, Tarján 506. A/2.

CSÁBÍTÁS FÜRDÉSRE

A Fővárosi Fürdőigazgatóság felemelte a belépődíjakat. Általában száz, vagy közel száz százalékkal.

Engem, mint megrögzött „uszodást", fájón érint az intézkedés, mégis helyeslem, mert — be kell látnom — a cél szentesíti az eszközt. A cél pedig szent. Ez kétségtelen!

Emlékezzünk csak rá, hogy a Fürdőigazgatóság hosszú éveken, évtizedeken keresztül mennyi pénzt áldozott a propagandára, plakátokon idézte a sportolókat, az orvosokat, a tudósokat. Újságokban, rádióban és televízióban nyilatkoztak, hogy járjunk fürödni, úszni egészségünk érdekében.

Mi volt az eredmény? Majdnem semmi. És miért?

Mert túl olcsó volt a fürdők belépődíja, és ez bizalmatlanságot keltett az emberekben. Tudvalevő ugyanis, hogy olcsó fürdőnek híg a leve.

A mozik példája is ezt sugallta. Tessék megnézni azokat a filmeket, amelyeket normál helyárral játszanak! Némelyik vetítésre még a minimális 8 néző sem jön össze. Ugyanakkor a felemelt helyáras filmekért ölik egymást az emberek.

Természetesen a Fürdőigazgatóság nem vágja zsebre a többletbevételt, hanem többet ad vendégeinek, mint eddig. Kedvenc uszodámban például már előlegképp évszázados mulasztást pótolva kis fémtáblákat szereltek a zuhanyozók csaptelepeire. Ezek jelzik, hogy melyik csap adja a meleg és melyik a hideg vizet. Igaz, hogy az egész világon (nemzetközi szabvány!) a bal oldali csap a meleg és a jobb oldali a hideg, ha szemben állunk. Ám nem mindenki tudja, hogy melyik a bal keze, vagy két bal keze van. Rájuk is gondolnak. Hallom, hogy további táblák is készülnek. Így a napozó ágyakra nemsokára felszegezik a cimkét: Napozó ágy. Nehogy valaki rostélyosnak nézze, és megegye.

Még csak annyit, hogy helyes lenne a Fürdőigazgatóságnak ezt a nagyszerű módszerét máshol is bevezetni.

Elsősorban a természetjárásra gondolok. Tapasztalom, hogy turistaútjaink üresek. Ott is belépődíjat kellene szedni, és azt addig emelni, emelgetni, amíg odacsábulnak a népek.

Jelszavunk legyen: Minden eszközzel a dolgozók egészségéért, az edzett ifjúságért!

Sólyom László

HÉT VÉGI HOMOKÓRA

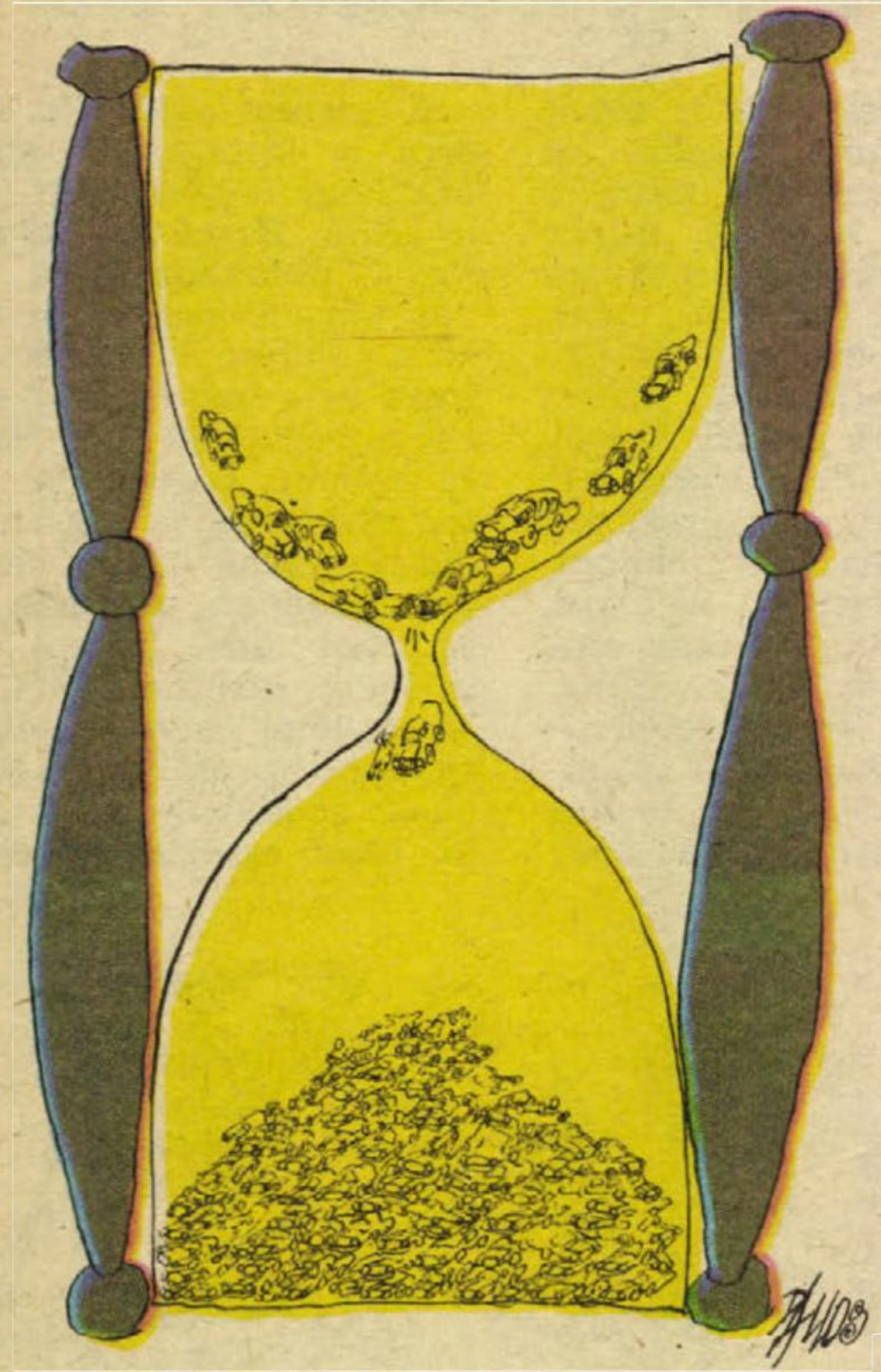

ZAIRE-I HELYZETKÉP

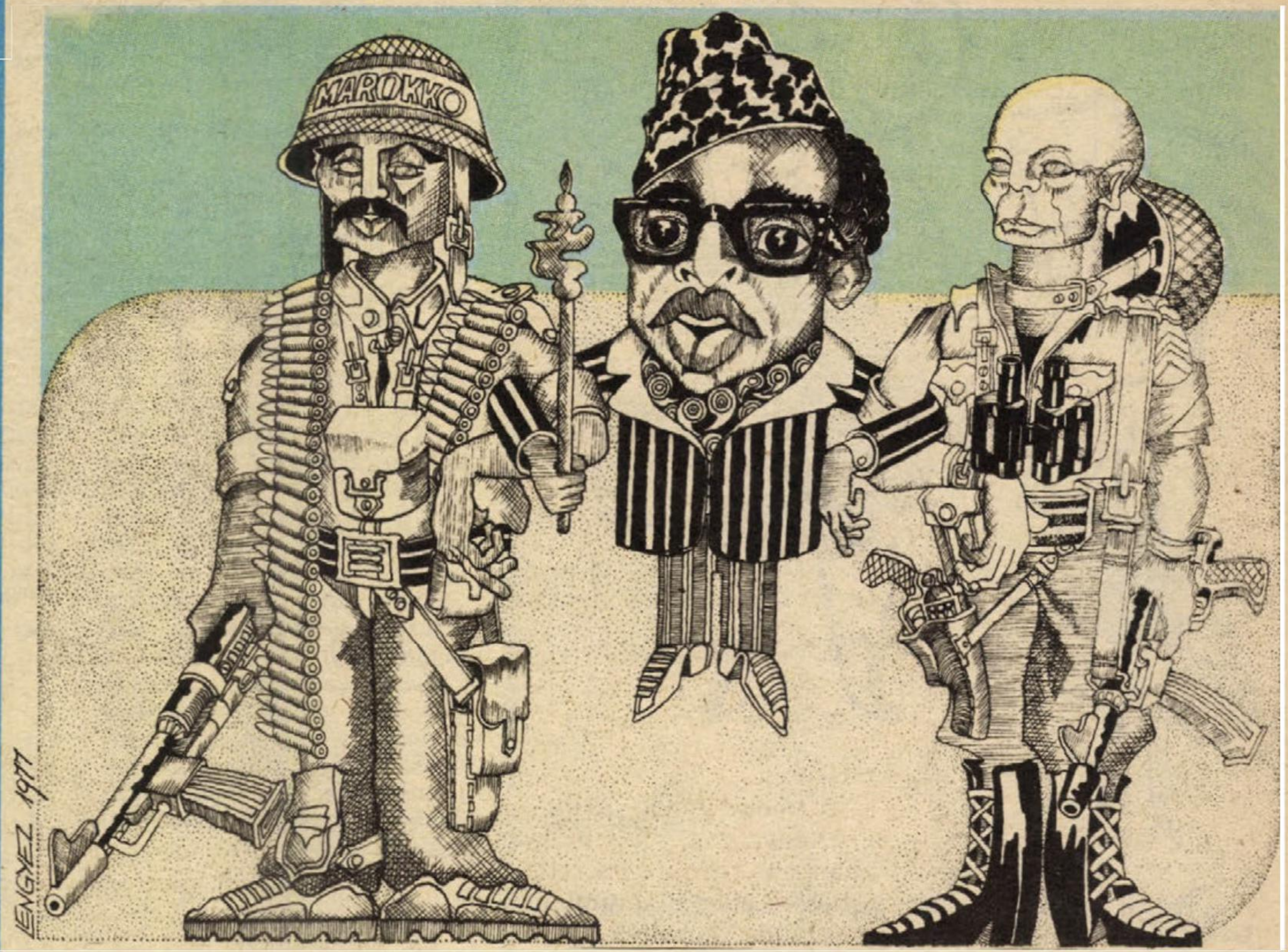

Mobutu: Szilárd talajon állok ...

HATÁRIDŐ

Amikor elkezdtük a munkát — mondta Verpeléti Z. Oszkár, a vállalat főmérnöke —, megígértük a *Reggeli Hírharsona* munkatársának, hogy határidőre készen leszünk. Ha törik, ha szakad. Ezzel a címmel jelent meg a cikke a Reggeli Hírharsonában.

Két nappal később megjelent az építkezésen a *Délelőtti Krónika* riportere. Elmondtuk neki, hogy dolgozóink éjjel-nappal serénykednek, de rengeteg nehézséggel küszködünk. Nincs elég tokrugócsavar, akadozik a féderkulcs-ellátás, és nem kapunk elegendő motollát.

A *Délelőtti Krónika* munkatársa feljegyezte a panaszainkat, aztán arra kért minket, hogy tegyünk meg mindent a riportja érdekében: fejezzük be a munkát egy héttel a határidő előtt. A rovatvezető kedvéért, aki megrendelte nála a cikket, a szerkesztő kedvéért, aki csak akkor hajlandó leadni a riportját, ha valami újat tud mondani az építkezésről.

A riport megjelent a *Délelőtti Krónikában.* Bevallom őszintén: nagyon féltem, mit szólnak majd a dolgozók? Szerencsém volt: senki sem olvasta a cikket.

Másnap felkeresett a *Déli Hírek* riportere. Nyilatkozatot kért tőlem: mikorra fejezzük be az építkezést? Elmondtam a riporternek, hogy egy héttel a tervezett határidő előtt, mert nem kaptunk elég szegmecset és fókuszvillát. Az újságíró elégedetlen volt a nyilatkozatommal. Azt mondta, hogy ő felajánlást tett a főszerkesztőjének: két héttel a határidő előtt befejezzük az építkezést. Amikor azt feleltem, hogy ez nem fog menni, elmesélte, hogy az új Daráló Műveket már akkor felavatták, amikor a darálógépek még nem érkeztek meg Patagóniából, és a magyar gyártmányú — ideiglenesen üzembe helyezett — darálók nem daráltak, hanem duruzsoltak.

A *Déli Hírek* munkatársának felajánlásához csatlakoztunk, és megígértük, hogy két héttel a határidő előtt befejezzük a munkát.

Másnap megjelent az építkezésen a *Délutáni Szenzációk* című lap munkatársa, és nekem szegezte a kérdést: miért késik az építkezés átadása? Mondtam, hogy késedelemről szó sincs. Ellenkezőleg: két héttel a határidő előtt átadjuk az épületet. Előbb is befejezhetnénk a munkát, ha lenne elegendő tunnel-cső és schlusskapocs. A *Délutáni Szenzáció* riportere elégedetlen volt a válaszommal. Elmagyarázta nekem, hogy egy építkezést rendszerint egy hónappal a határidő előtt szoktak átadni. A szerkesztőségi kollektíva egyemberként ajánlotta fel ezt az új határidőt. A főszerkesztő megígérte: ha az építkezés elkészül, célprémiumokat fog kiosztani az élenjáró újságíróknak.

A lapokban megjelent cikkek, riportok fellelkesítették dolgozóinkat, és egy hónappal a határidő előtt ünnepélyesen átadtuk az építkezést.

Az átadás után a *Délelőtti Krónika* riportere gúnyos hangú cikket írt rólunk, mert tető helyett — ideiglenesen — több ernyőt helyeztünk el a tizedik emelet felett, hogy a tizedik emeleten lakók ne ázzanak el, ha megered az eső. A *Déli Hírek* munkatársa glosszát írt: miért építettünk lépcsőt csak a hetedik emeletig, amikor az épület tízemeletes.

A *Délutáni Szenzációk* leleplező cikket írt rólunk: miért van a parketta a plafonon? A cikk címe ez volt:

„Inkább később, de jobban!"

Mikes György

DINAMIKUS KISVÁROS

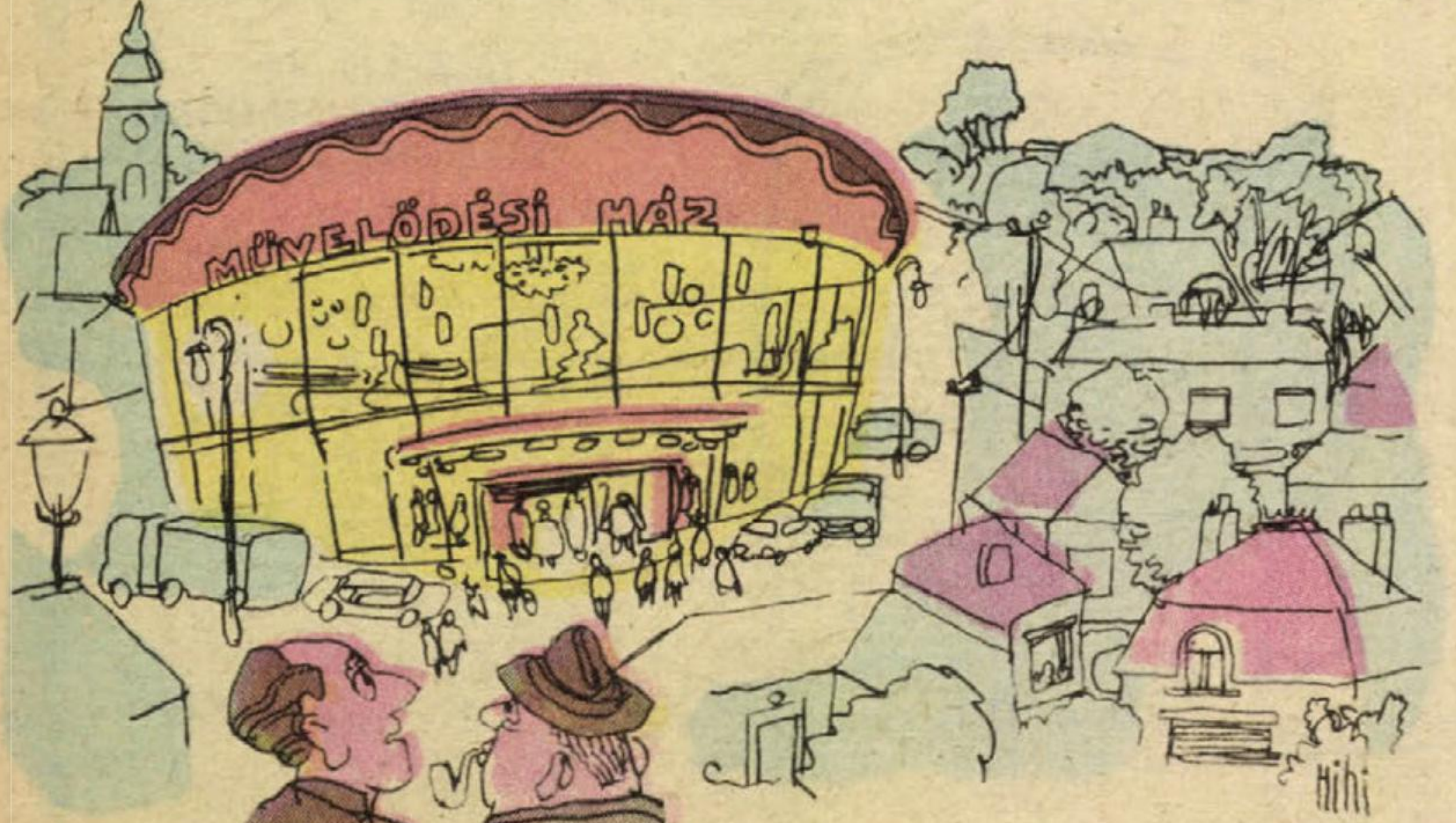

– Operaénekesünk már van, csak orvosunk nincs ...

DIPLOMÁCIAI NYELV

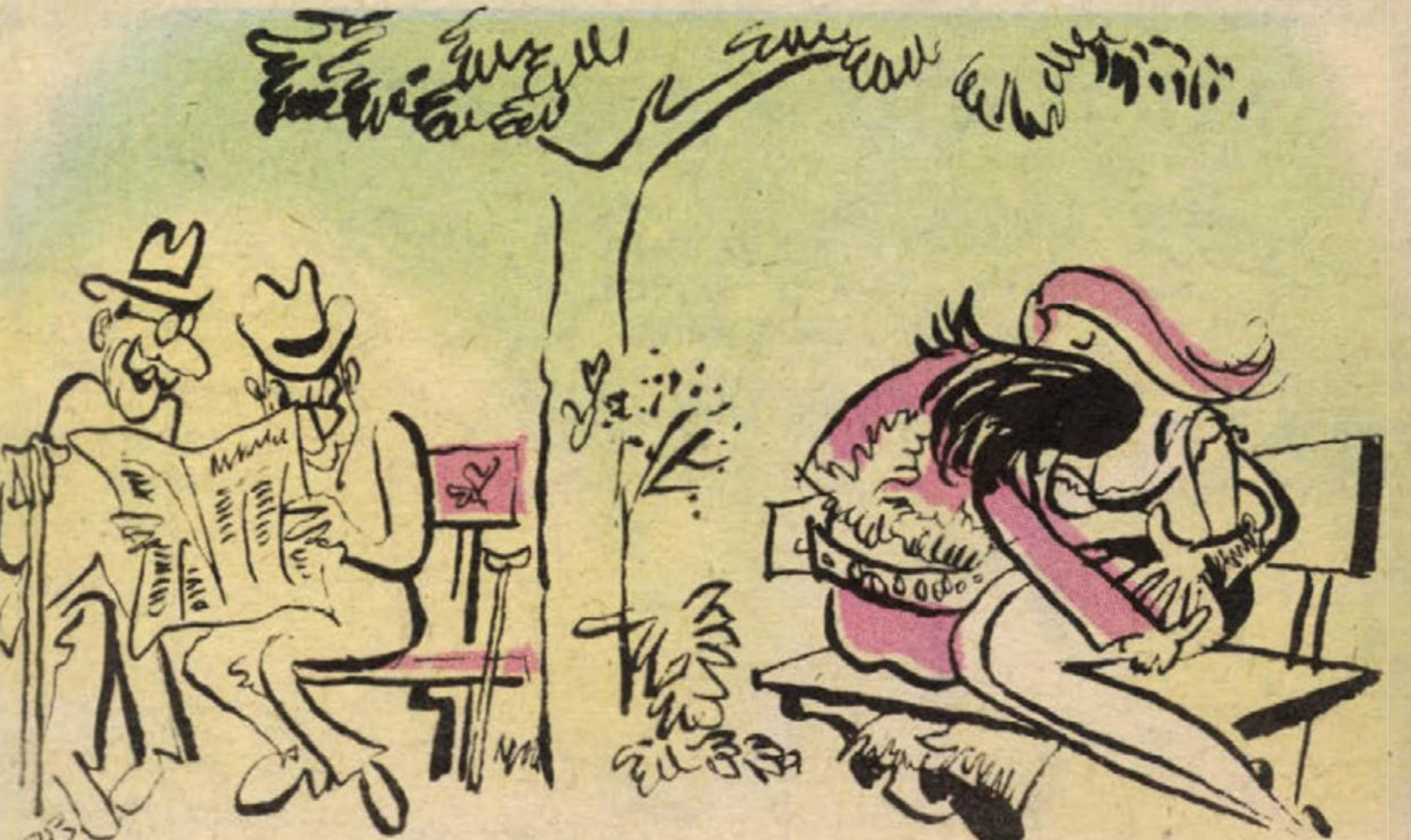

– Ez a kislány híve a legnagyobb kedvezmény elvének ...

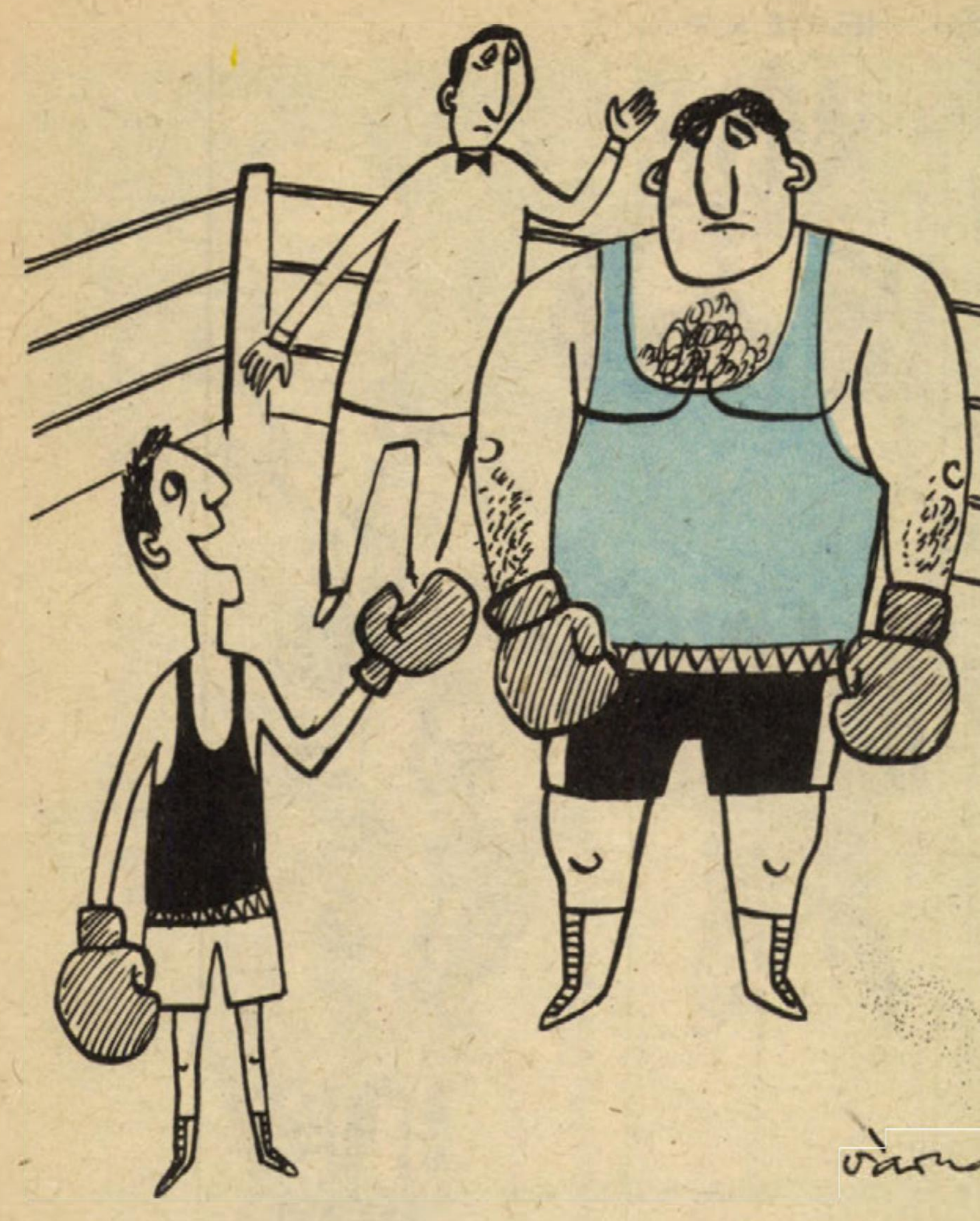

– Persze te biztosan nem hallottál még Dávidról és Góliátról . . .

NÉVADÓ ÜNNEPSÉG

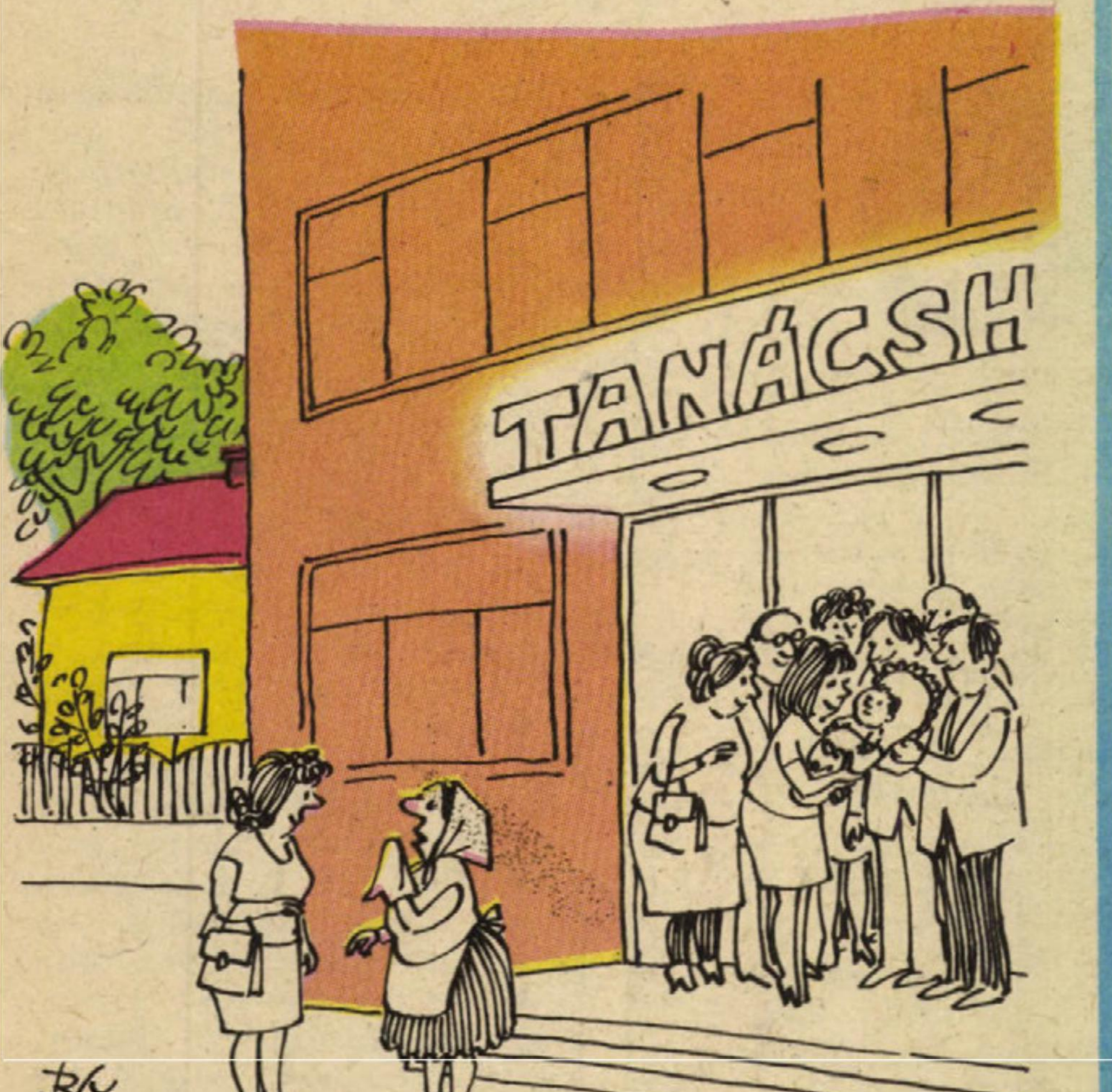

– Istenem, de gyönyörű volt . . . az úttörők ministráltak . . .

Levélváltás a hely átadásáról

Tisztelt Szerkesztő úr!

Hároméves kislányommal a karomon felszálltam a 91-es autóbuszra. Sok volt az utas. Az egyetlen szabad ülőhely mellett egy 10 év körüli kisfiú állt. A gyerekkel a karomon nem tudtam megfelelő biztonsággal fogódzkodni, leültem tehát a szabad helyre, amit a kisfiú — mint rögtön kiderült — a szüleinek őrzött. Amikor kisvártatva odaértek, az anyuka hangosan korholta a fiát: „Miért vagy ilyen mulya, miért hagytad, hogy más üljön le?!” Ez a más én voltam, karomon a gyerekkel. A 35 év körüli anyuka az egész úton szapulta a fiát. Vajon milyen felnőtt lesz az ilyen gyerekből, hogyha a szülők így nevelik őket?

Tisztelt Olvasónk!

Nem válaszoltam volna nyilvánosan az ön levelére, mert ez a jelenség annyira gyakori és az unalomig foglalkozott már vele a sajtó (én is!). Hogy mégis rászántam magam, annak egy tegnapi, személyes élményem az oka, ami arról győzött meg, hogy egyetlen témát sem szabad „megszüntetni”, amíg a jelenség létezik. A 6-os villamoson voltam szem- és fültanúja az önéhez hasonló, eléggé zajos jelenetnek. Ez esetben azonban a *nagymama* dorgálta keresetlen szavakkal 12—13 évesnek látszó unokáját, mert önként átadta a helyét egy idős néninek. Amikor egy utas — gondolom szándékosan a nagyanyai megrovás ellensúlyozására — megdicsérte a fiút, a nagymama dühbe gurult és ráripakodott az utasra: „Maga ne nevelje az én unokámat! A gyerek is lehet fáradt, nemcsak a felnőtt.”

Attól tartok, téves az a szemlélet, amely a gyermekére féltő gonddal vigyázó szülőt (nagymamát) hibáztatja. Valóban a gyerek is lehet fáradt, sokat tanult, úszott, játszott és jobban kimerült, mint a munkából hazafelé menet a gyermekét karján cipelő anya vagy az idős néni, aki már mintegy 15—20 éve nyugdíjasként igazán kipihenhette magát. A szülőt is meg kell érteni: azt akarja, hogy a gyerekének szebb legyen a gyerekkora, mint amilyen az övé volt, annak idején. Én csak csodálni tudom azt a szülőt, aki anyagi erején felül áldoz a gyerekére és ő inkább darócban jár, esetleg zsíroskenyeret ebédel, hogy a gyerekének „fajtiszta” farmernadrágja legyen 1800-ért a zugpiacról.

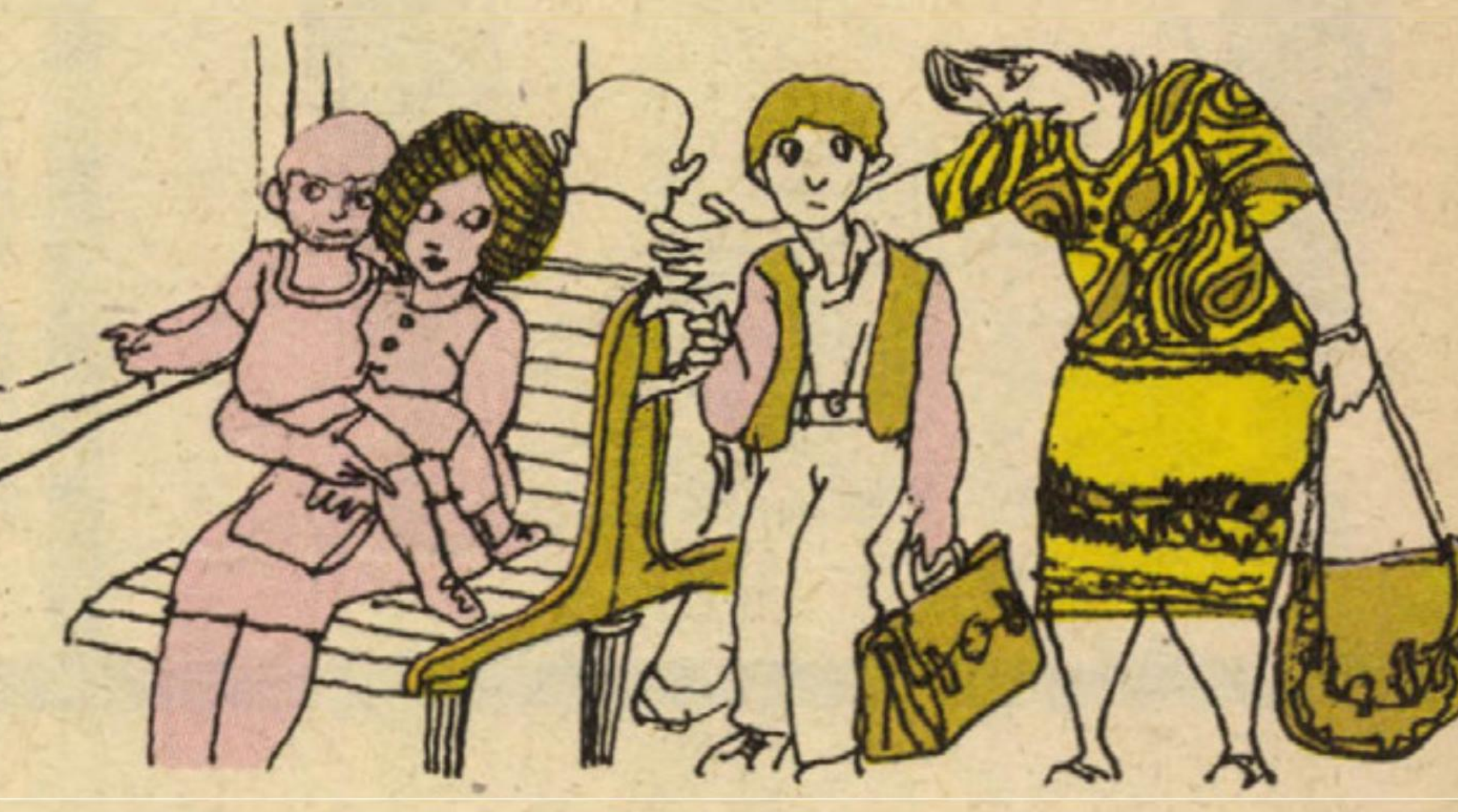

A csodálatom csak növekszik például az olyan szerető szülő iránt, aki mindig a tanárt okolja, ha a gyerek rosszul tanul vagy netán meg is bukik, mert az egész tanévben inkább vonzódott a sztereolemezekhez, mint a könyveihez. A szülő tud a házibulikról, a zsugacsatákról, a magnó melletti társas sörözésekről és boldog, hogy a gyerek felnőttesdit játszik. Ez a kor úgysem jön többé vissza — mondja szentimentális ellágyulással —, tanulni mindig lehet, hát ne nyűje el a gyereket már most a középiskolában az a töméntelen tananyag. Ez nem elkényeztetés, ez maga a megtestesült szülői jóság és szeretet, amit csak azok neveznek csúfondárosan majomszeretetnek, akiknek sohasem volt gyerekük.

A szerető szülőnek még arra is kiterjed a figyelme, hogy a gyereke a közlekedési járművön lehetőleg az ablakhoz üljön, onnan ugyanis nagyon kedvező a kilátás. Ami azért jó, mert ez a szemlélet a gyereket végigkíséri az életén és felnőtt korban is úgy fog helyezkedni, hogy mindig az ablak mellé kerüljön, ahonnan nemcsak jól ki lehet látni, hanem szét is lehet tekinteni. Sőt, rá lehet lelni egy-egy olyan rokonra is, aki segít, mert ahogy mondani szokás „neki csak egyetlen szavába kerül”. A gondos szülőnek tehát az a célja, hogy az ügyes gyerekéből ügyes felnőtt legyen, hiszen csak rosszindulatból fogják rá az ügyes felnőttre, hogy könyöklő és karrierista.

És minthogy a jó szülő már kicsi gyerekébe belésulykolta, hogy ne adja át az ülőhelyét, ezért az felnőtt korában is szófogadó marad: később sem adja át a helyét, senkinek, még akkor sem, amikor kiderül, hogy nem érti — és nem is tudja —, amit csinálnia kellene és amit a beosztása megkövetel.

Ennek fejtegetése viszont már nagyon messzire vezetne. Egyezzünk meg tehát abban, amit a nagy görög bölcselő mondott: Nincsenek bután elfogult szülők, csak jóságos szülők vannak. És elkényeztetett gyerekek.

Földes György

MI Mindenki iskolája

SAJDIK
FERENC
ROVATA

MIT TEHETÜNK A CSENDÉRT?

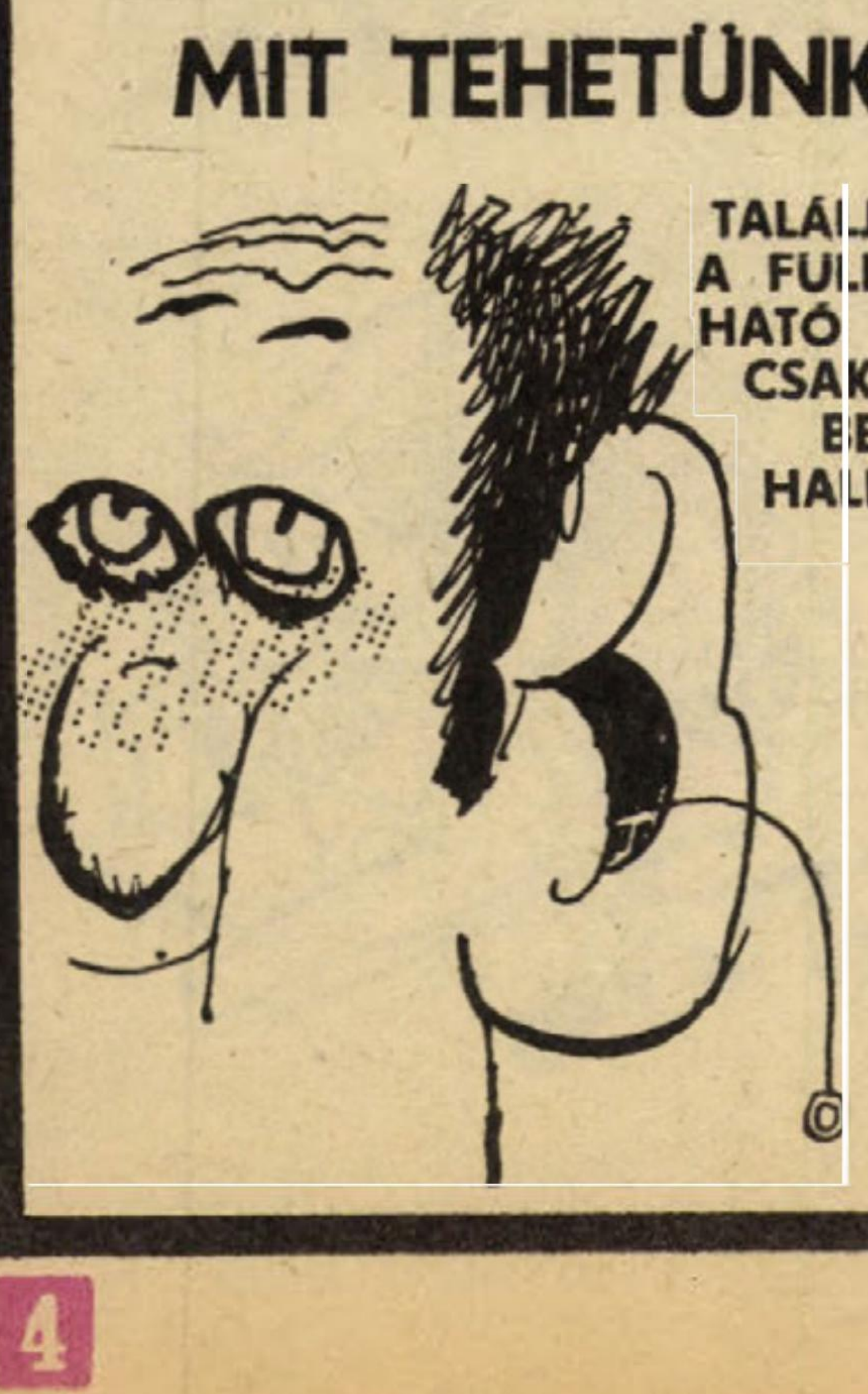

TALÁLJUK FEL
A FÜLBE DUGHATÓ RÁDIÓT,
CSAK FEJEN
BELÜL
HALLHATÓ

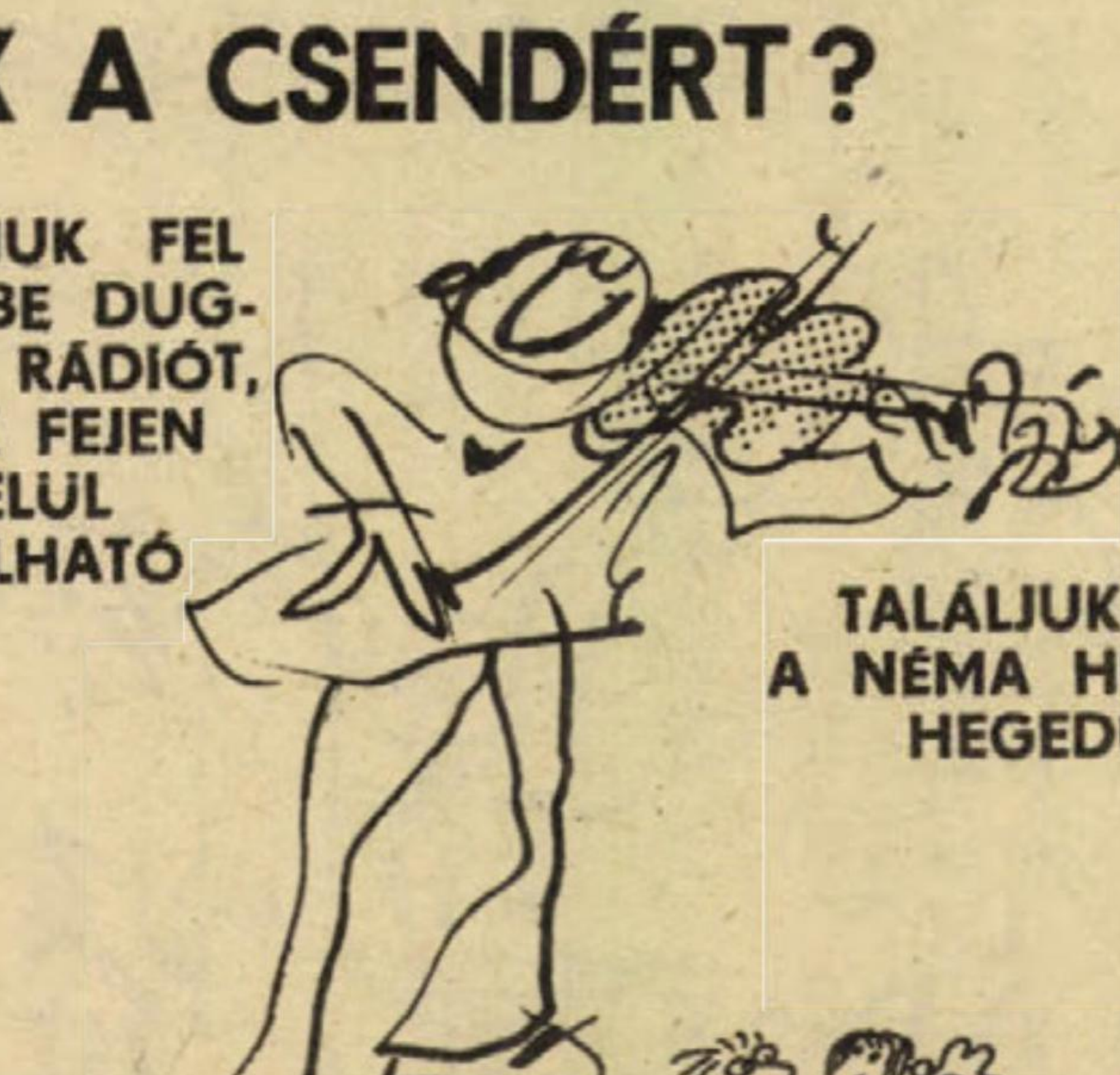

TALÁLJUK FEL
A NÉMA HÚROS
HEGEDŰT

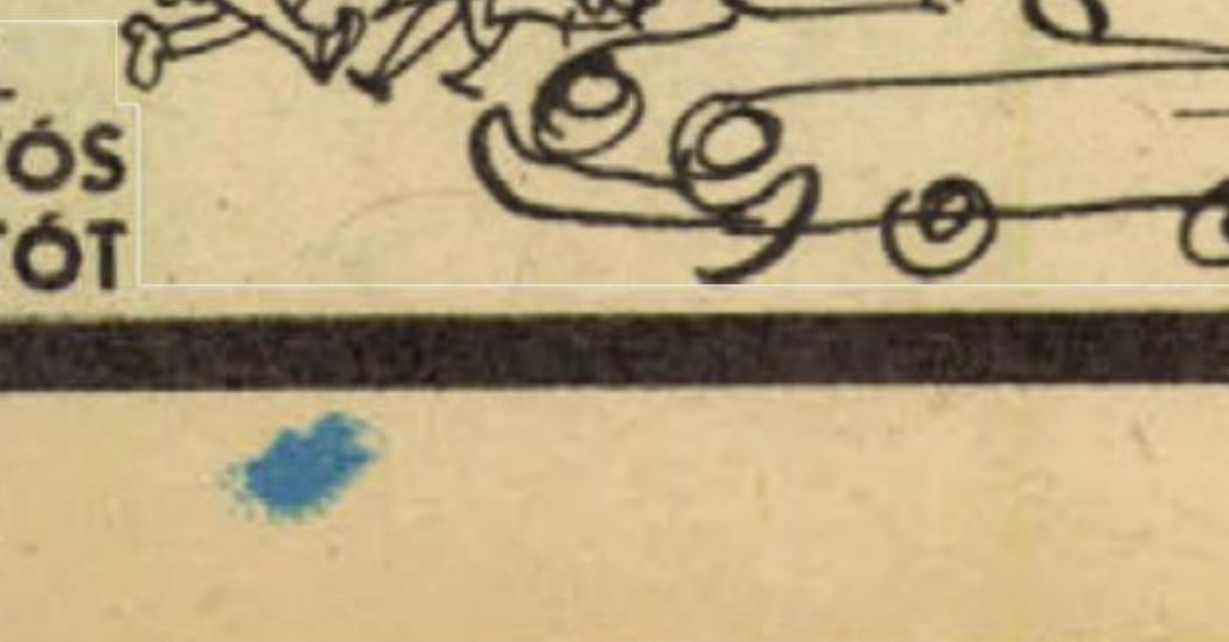

TALÁLJUK FEL
A HANGTOMPÍTÓS
SZIRÉNÁZÓ AUTÓT

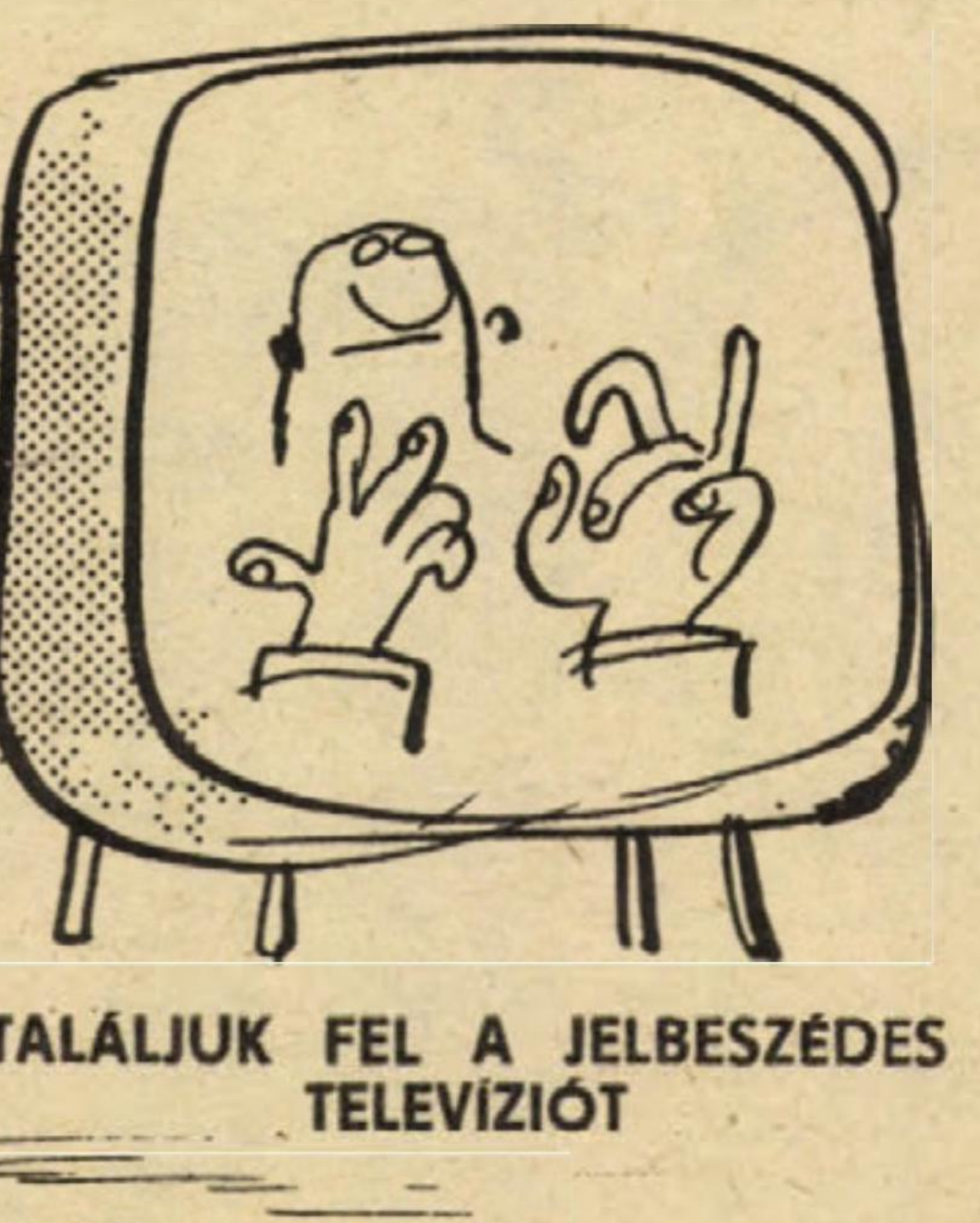

TALÁLJUK FEL A JELBESZÉDES
TELEVÍZIÓT

TALÁLJUK FEL
A HORDOZHATÓ HANGFALAT
GARÁZDÁK ELLEN

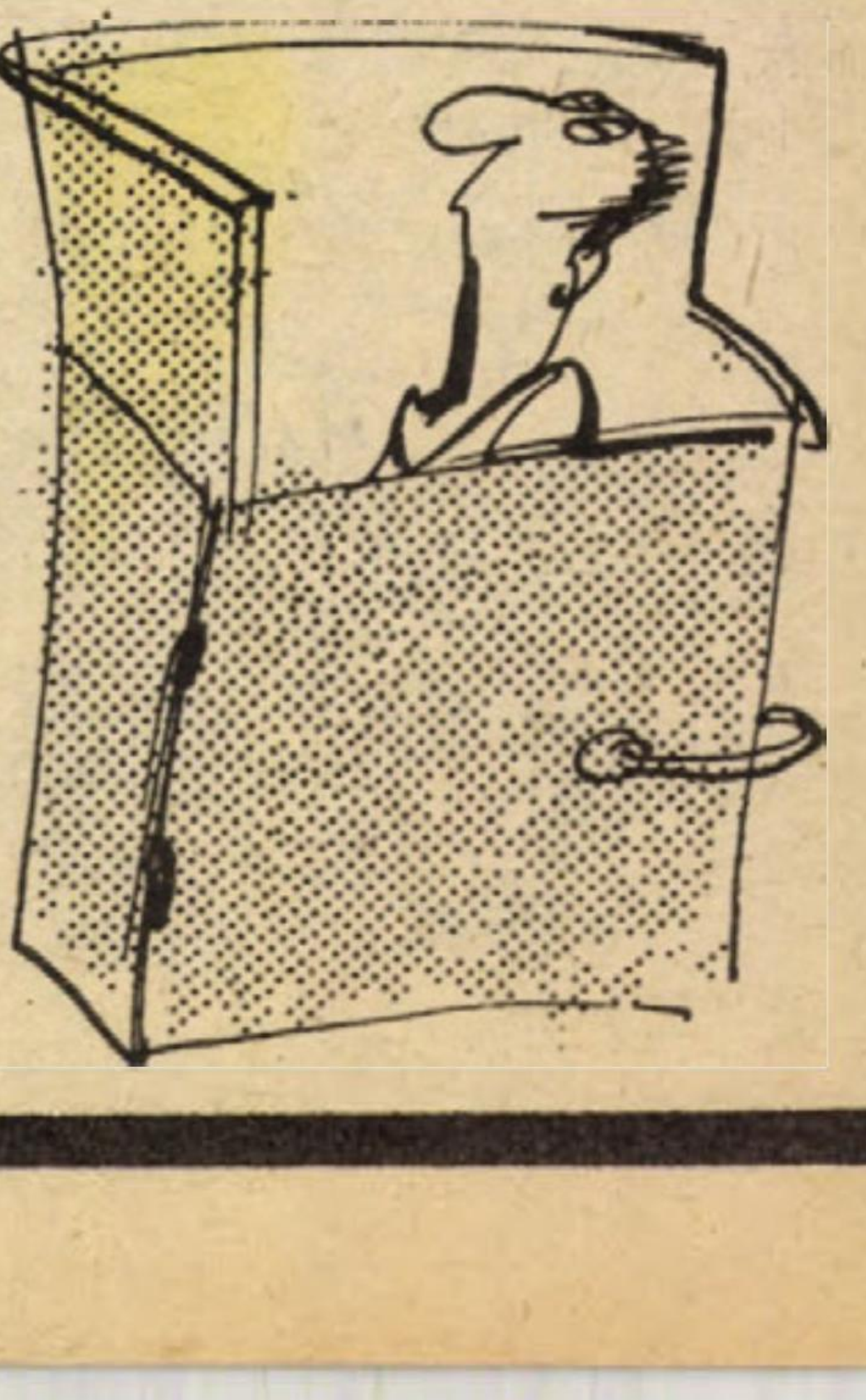

A TERMELÉS HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

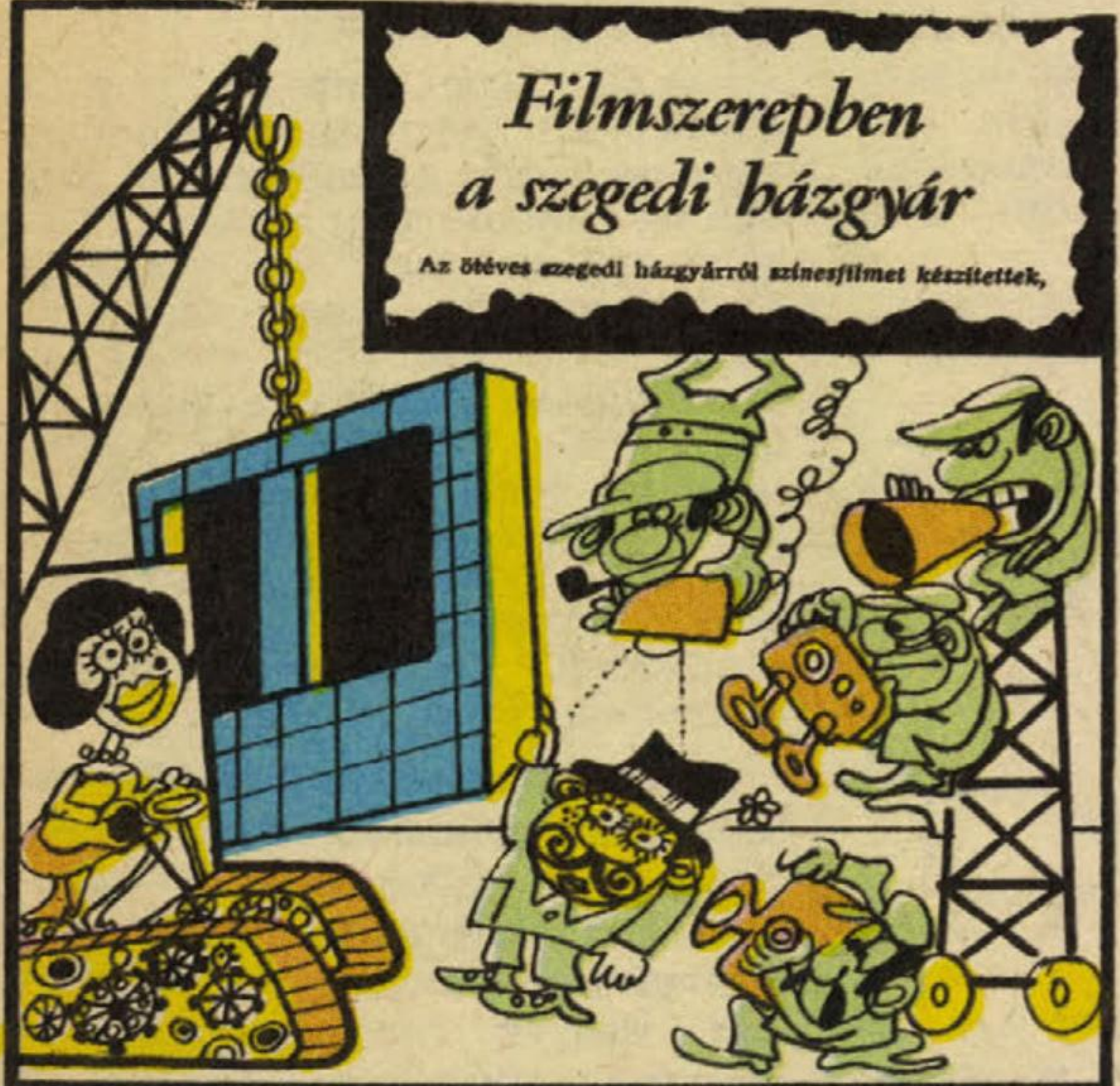
Filmszerepben a szegedi házgyár
Az ötéves szegedi házgyárról színesfilmet készítettek,

– Több sminket a falra!

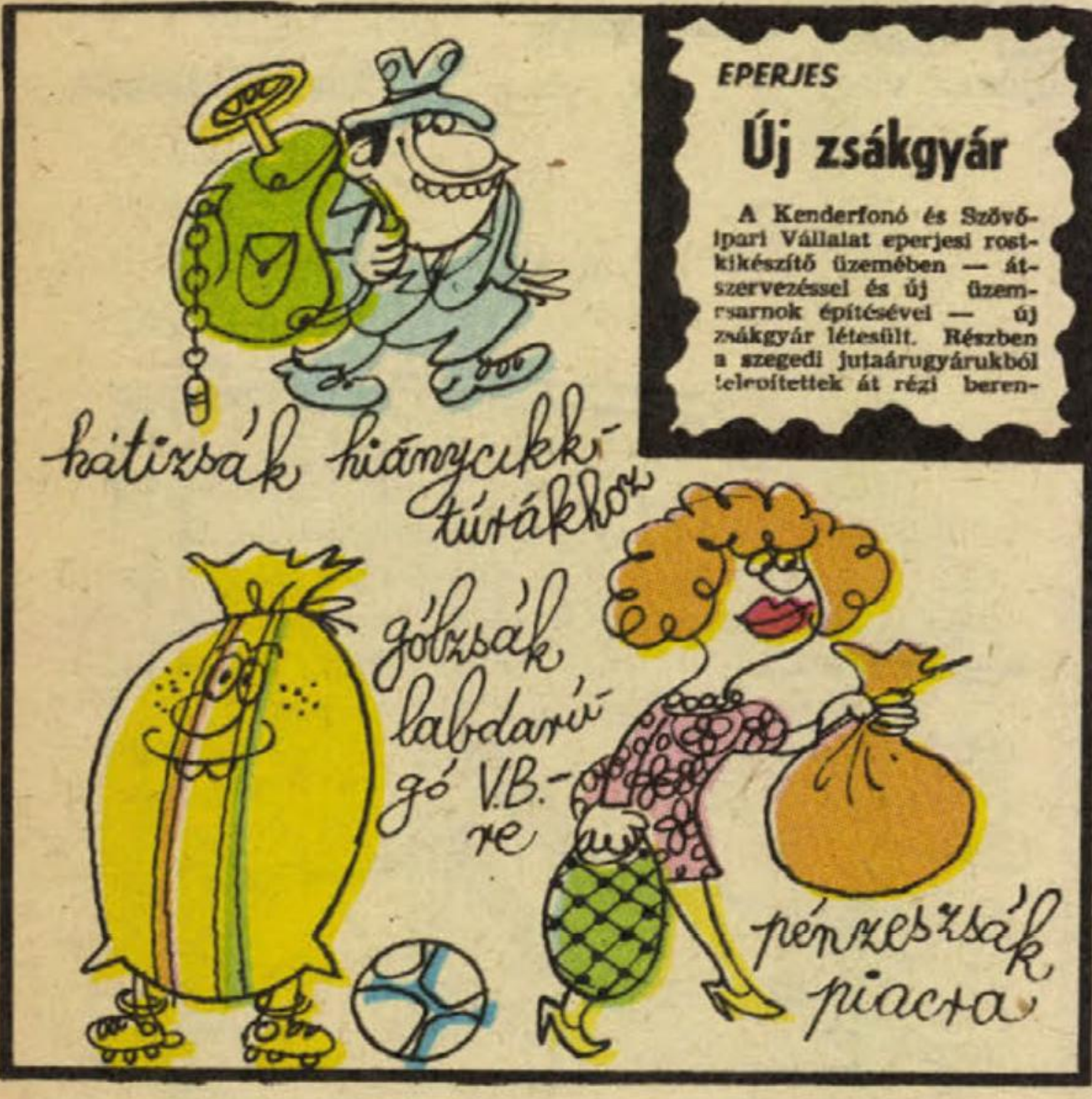
EPERJES
Új zsákgyár
A Kenderfonó és Szövőipari Vállalat eperjesi rostkikészítő üzemében — átszervezéssel és új üzemrsarnok építésével — új zsákgyár létesült. Részben a szegedi jutaárugyárukból telepítettek át régi beren-
hátizsák hiánycikkitúrákhoz
gólzsák labdarúgó V.B.-re
pénzeszsák piacra

Néhány javasolt termék

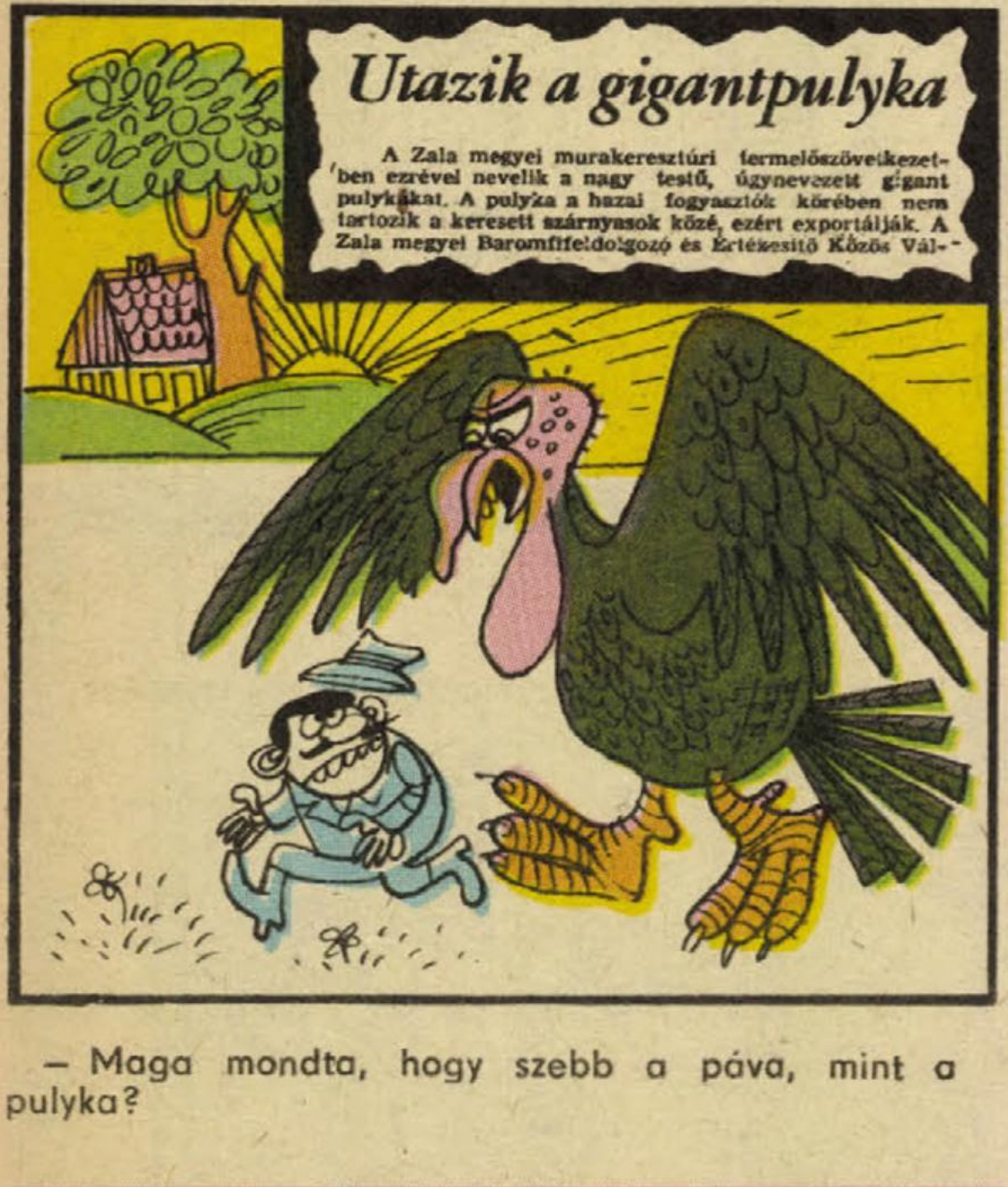
Utazik a gigantpulyka
A Zala megyei murakeresztúri termelőszövetkezetben ezrével nevelik a nagy testű, úgynevezett gigant pulykákat. A pulyka a hazai fogyasztók körében nem tartozik a keresett szárnyasok közé, ezért exportálják. A Zala megyei Baromfifeldolgozó és Értékesítő Közös Vál-

– Maga mondta, hogy szebb a páva, mint a pulyka?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Fodrász: Sajnos, uram, nagyon hullik a haja. Valamit tenni kellene ellene.

Vendég: Igen, már beadtam a válókeresetet.

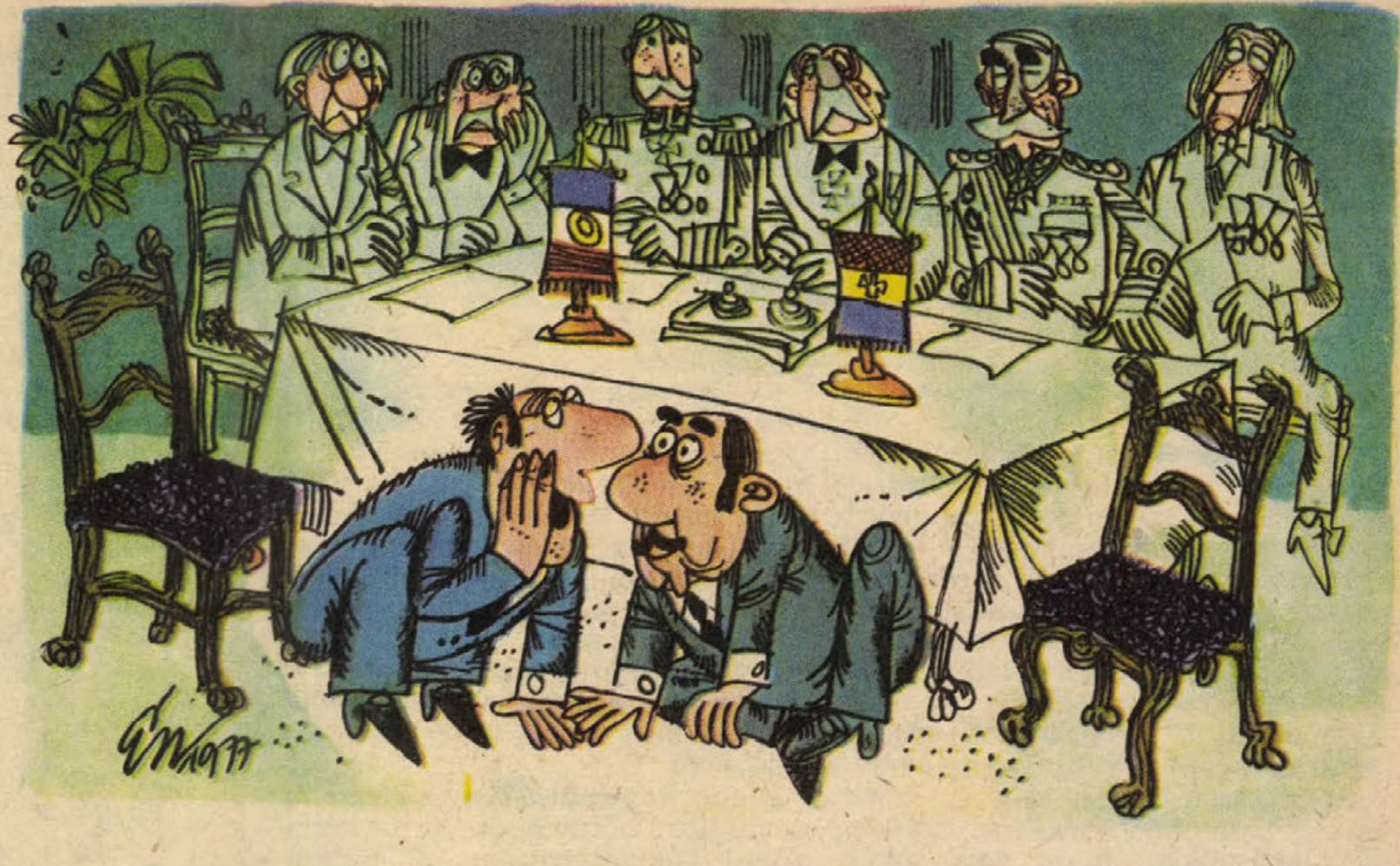

– Úgy látom, magát is csak megfigyelőnek küldték a tárgyalásra...

ODAJÓ

Csúnya dolog kibeszélni magunkat, de meg kell tennem.

Amikor pénteken hajnalban nyomni kezdik a gépek a Ludas Matyit, bizony, még nem tökéletes minden. A színek elcsúsznak, elmaszatolódnak. Egyes rajzokon zöld az ég és kék a fű, narancsszínű az emberkék arca és kárminpiros mind a négy szemük. A kénsárga ég alatt lila lankákon legelésznek a kétorrú, kobaltkék tehénkék...

Aztán a gépmesterek addig mesterkednek, míg minden szín a helyére kerül, az ügyeletes szerkesztő kijavíttatja az utólag észlelt hibákat — délre, délutánra, nagyjából elfogadható lesz a lap ábrázata. Csakhogy addigra már kinyomtak belőle tízezret, húszezret, ötvenezret. Megkérdeztem a múltkor: mi lesz a hibás példányokkal? Szecskára vágják, besilózzák? Lassú tűzön megpörkölik, s hamuját a Gangeszbe szórják? Meglepett a válasz:

— Elküldik távoli vidékre. Oda jó.

Nem tudom, hol lehet az a Távoli Vidék, az a bizonyos ODAJÓ, azt sem tudom, mekkora a kiterjedése. (Mint egy járásé? Megyéé? Vajdaságé? Bányakapitányságé?) Azt tudom csak, hogy selejtes példány minden héten akad, kell tehát lenni egy országrésznek, ahol sohasem kapnak normálisan nyomott Ludas Matyit...

És most tűnődöm, képzelődöm.

Csak a nyomda csinál hibát? Dehogyis! Elképzelem (mert elképzelhető), hogy egy napon a cipőgyár főmeósa berohan a főnökéhez:

— Egy magáról megfeledkezett csomagolómunkás, szerelmi bánatában, önkezével vetett véget az eddigi szokásnak, hogy két azonos számú cipőt illesztünk egy párba, és következetesen egy 36-os és egy 41-es cipőt csomagolt össze. A harminchatezredik doboznál felfedeztük a tévedést, de most mit csináljunk azzal a sok felemás cipővel, csomagoljuk át az egészet?

— Sose vesződjenek vele — így a főnök, — elküldjük távoli vidékre. Oda jó.

És ha a harisnyanadrágnak egyenlőtlen a szára, mint egyik-másik háromszögnek, ha szappanízű a sajt, ha a nullásliszt másfeles, ha nem sós a só, nem cukros a cukor, ha a fogaskerék fogatlan és szögletes, ha a kacikás racsniban se kacika nincs, se racsni — sebaj! Csak rá kell írni a szállítási bárcára: „Irány: ODAJÓ".

Ha egy igazgató ittasan, a szocializmus viszonyainak nem megfelelően vezette vállalatát Pesten, nem teszik talonba, elküldik ODAJÓ-ba, ott még elölről kezdhet mindent, megalapozhatja a múltját...

De hol és merre lehet az a titokzatos ODAJÓ? Engem személy szerint is különösen érdekel. Magánügy, mégis elmondom: a táj, ahol születtem és nevelkedtem, háromszáznál is több kilométerre van Pesttől, az ország pereme, legtávolabbi pontja. Lehet, hogy éppen ott van ODAJÓ? Lehet, hogy arra, a Szamosháton, abban a hitben kénytelenek felnőni a gyerekek, hogy Pesten kobaltkékek a tehenek, másfél lábuk van az embereknek, és ementáli sajttal mosakodnak?! Íme, így támadnak a látomásos lelkek, a modern festők, újmódi költők...

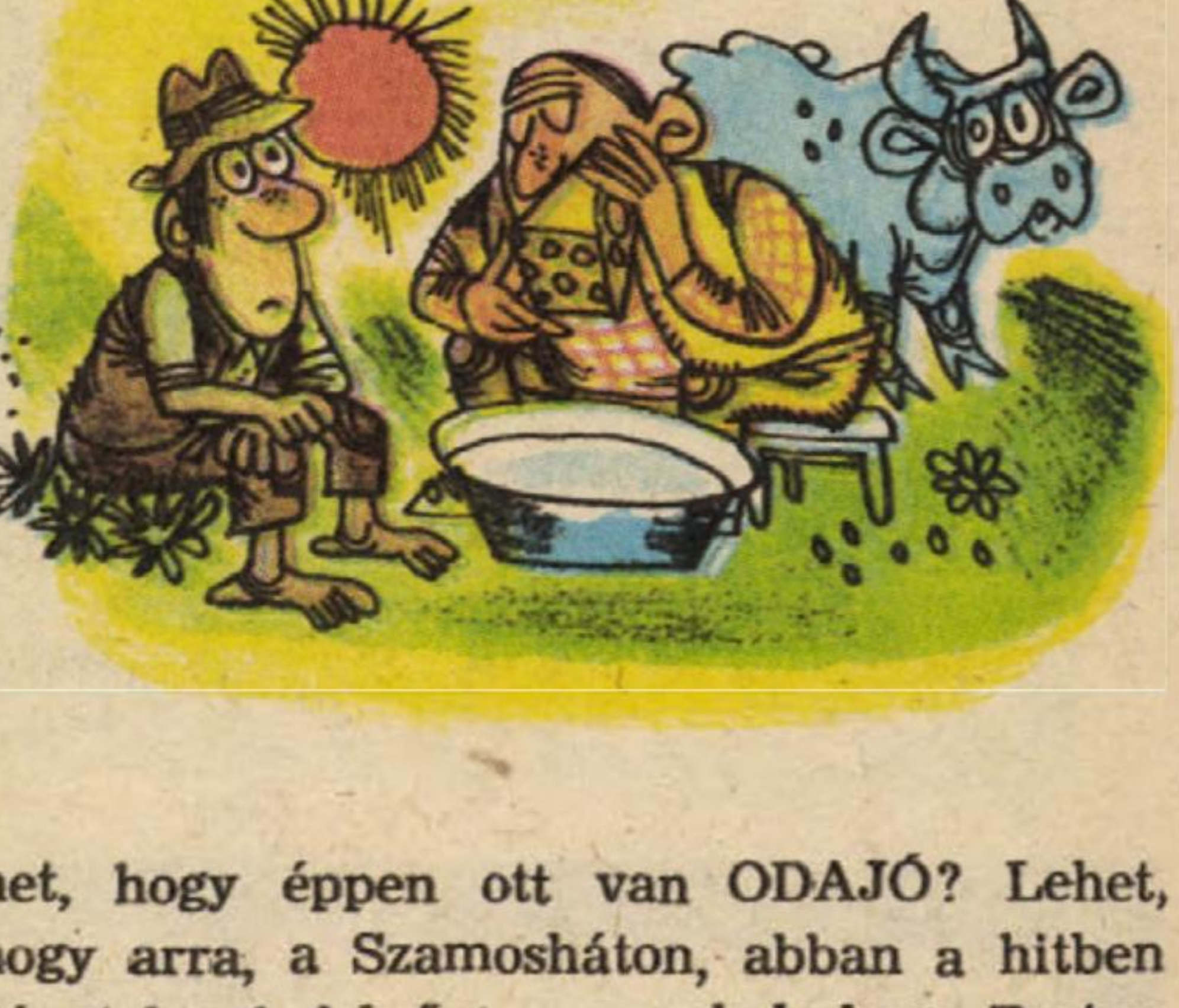

Míg ezeken töprengek, gépsonkát eszegetek. Azaz csak eszegetnék, ha nem volna olyan sápadt és ízetlen. Ebből kifelejtették a sót és a fűszereket, páclé helyett állott esővízben áztatták, szórakozottságból. Úgy döntök, hogy inkább a csomagolópapírját eszem meg, annak jobb az íze, zamata.

Meghökkenek: ezt a sonkát én nem távoli vidéken vásároltam, hanem itt a szomszédos pesti közértben.

Torkomon akad a legjobb papírfalat:

Lehet, hogy mindnyájan ODAJÓ-ban élünk?

Radványi Barna

SZOBAI CSERESZNYE

Egyedülálló kísérletre kell felhívnom a gyümölcstermesztők szíves figyelmét. Az történt ugyanis, hogy pár évvel ezelőtt öt magot találtam a számban, amikor beleharaptam egy cseresznyés rétesbe. És ez az öt kemény mag valahogy a szívemhez nőtt.

Talán azért, mert pont akkor szenderült jobblétre lakásunk dísze, a mi egyetlen fokföldi ibolyánk. Úgy elhervadt, hogy csak egy kicsiny cserép föld maradt utána. És ezt a mikro-hektárnyi földtulajdonomat nem akartam elherdálni, ezért beledugtam az öt cseresznyemagot.

Az öt közül a legokosabb kicsírázott. S egyre növekedett az évek alatt, egészen addig, míg egyszer január hatodikán virágillat költözött lakásunkba. Majd nem sokkal azután dédelgetett szobai cseresznyefánk két egészséges cseresznyének adott életet.

E világraszóló terméseredmény büszkévé és aggódó apává tett. Most már tudományosan kezdtem el foglalkozni összkomfortos gyümölcsfánkkal. Olyan új módszerekkel ápolgattam, melyekre még nem volt példa a szakirodalomban. Nyáron éjjel-nappal ráirányítottam a hősugárzónkat, télen pedig — főleg januárban és februárban — kitettem az erkélyre, a meleg, verőfényes napsugarak karjai közé.

De ez még nem minden! Március idusán két éjszaka nem aludtam, mert amíg odakint talajmenti fagyok voltak, s a ház központi fűtője is csontdermedt lett a kocsmában, addig én óránként forró fürdőt készítettem cseresznyefánknak, s mi több, a szeszélyes áprilisban én már télikabát nélkül jártam, mert ráadtam; a májusi fagyosszentek idején pedig klímakamrát béreltem neki a kölcsönzőből.

Hiába kopogtattak a méhecskék a májusi hófúvásból az erkélyajtón! Nem tehettem ki családfánk serdülő virágszirmait tüdőgyulladásnak. Inkább kikölcsönöztem a jelmezkölcsönzőből egy méhdresszt, és szálldostam rajta ágról ágra.

Persze, most megkérdezhetnék, kedves gyümölcstermesztő kollégák, hogy bírhattak el engem az ágak! Ezt is elárulom. A mi szobai cseresznyefánk a gondoskodás következtében már két és fél méteres. Ilyen nagy legénynek külön szobát biztosítottunk, ő pedig cserében megengedte, hogy reggeli tornaként húzódzkodjunk izmos karjain.

És van aztán nagy ünnep nálunk januárban! A mi nemesített kedvencünk rájött, hogy januárban van június, s ilyenkor örömében több kosár cseresznyével járul hozzá a lakbérhez. Átjönnek ez idő tájt a szomszédok hozzánk cseresznyét szedni, meg ünnepi cseresznyepálinkát inni. És hogy valami hasznunk is legyen az egészből, esti másodállásban középső szobánkban tanítom a ház gyermekeit fára mászni.

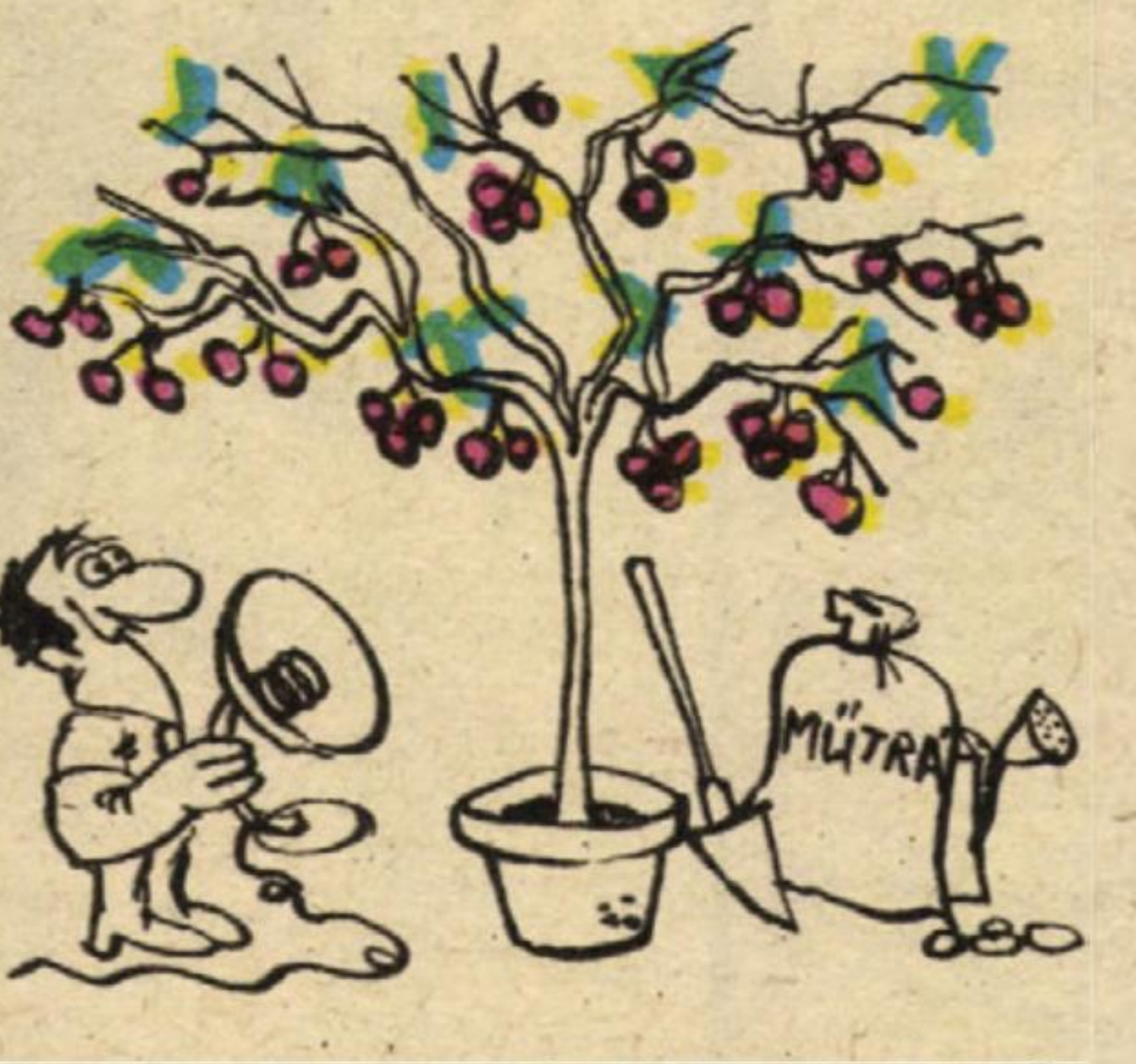

Csak azt nem értem, hogy miért közömbösek mások az időjárás viszontagságainak kitett cseresznyefákkal szemben?! Hiszen annyi ember simogatja, ápolgatja, öntözgeti, tetvészgeti, műtrágyázgatja otthonában azokat a haszontalan muskátlikat, fikuszokat, kardvirágokat, pletykákat, leandereket, törpe kaktuszokat és őszi kikericseket, mintha a termésükből kompótot lehetne csinálni.

Mentsük meg, emberek, a gyümölcsfákat! Termesszen mindenki bérleményében gyümölcsöt, az még mindig olcsóbb, mint a piacon! Legyen mindenkinek egy körtefája az előszobában, vagy egy szilvafája a hálószobában, esetleg egy birsalmafája a fürdőszobában. S akkor jöhet április, jöhet május — jöhet Pongrác, Szervác, Bonifác —, elmehet Sándor, József, Benedek: gyümölcsfáink kikacagnak a lakótelep jól fűtött tizedik emeletéről, s roskadásig érlelik gyümölcseiket a lakásban.

Hacsak a természet vad ölén nevelkedett gyümölcsfák fel nem háborodnak elkényeztetett rokonaik sikerélményein, s olyan öklömnyi gyümölcsöket hoznak nyáron, melyek fügét mutatnak a természet ellen fagyálló itallal és jégágyúval vonuló, elkámpicsorodottan hagyományos gyümölcstermesztésnek.

Tormai László

MEREDEK ÚTSZAKASZ

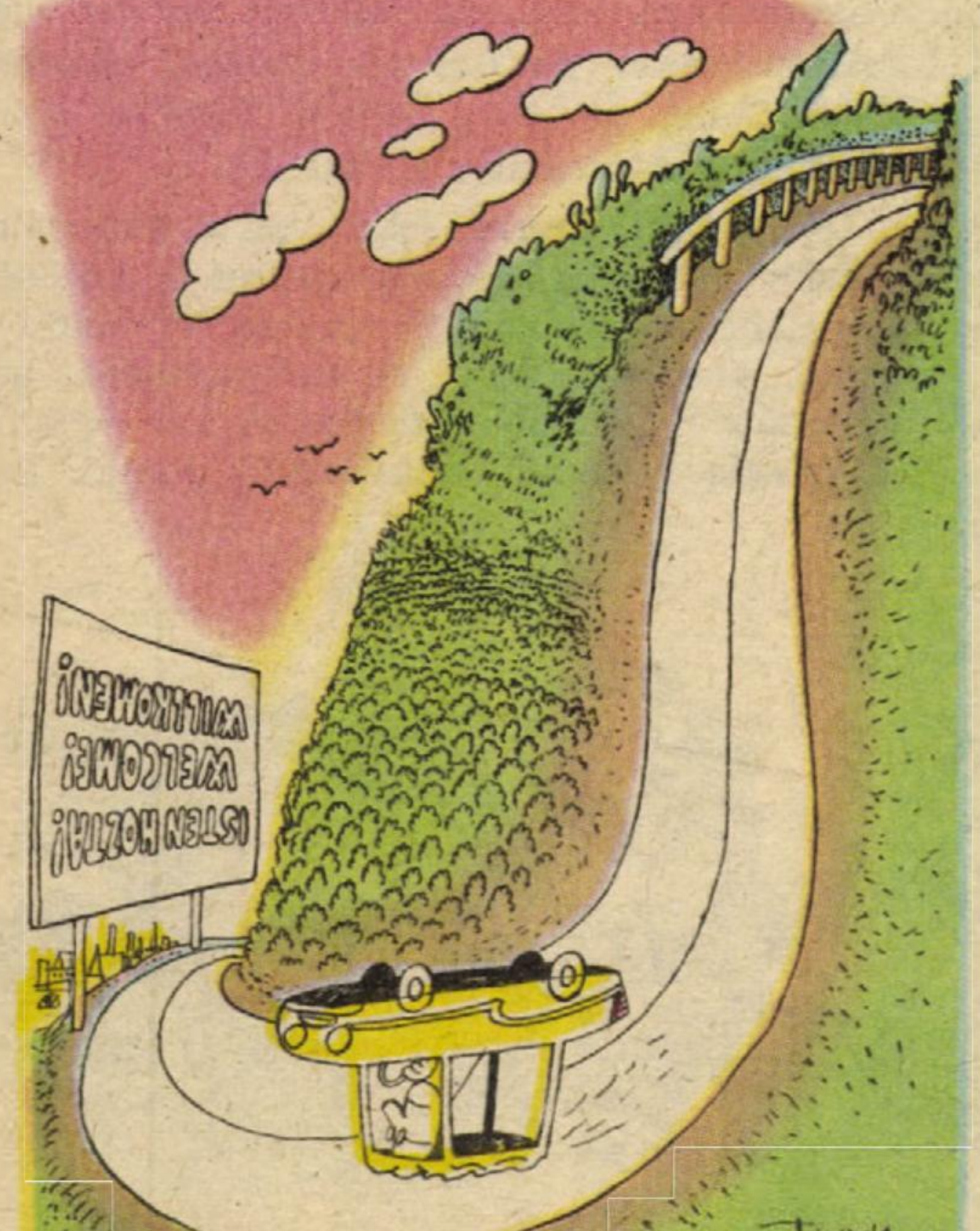
ISTEN HOZTA!
WELCOME!
WILLKOMMEN!
Tótgyula

VITAMINÉHSÉG

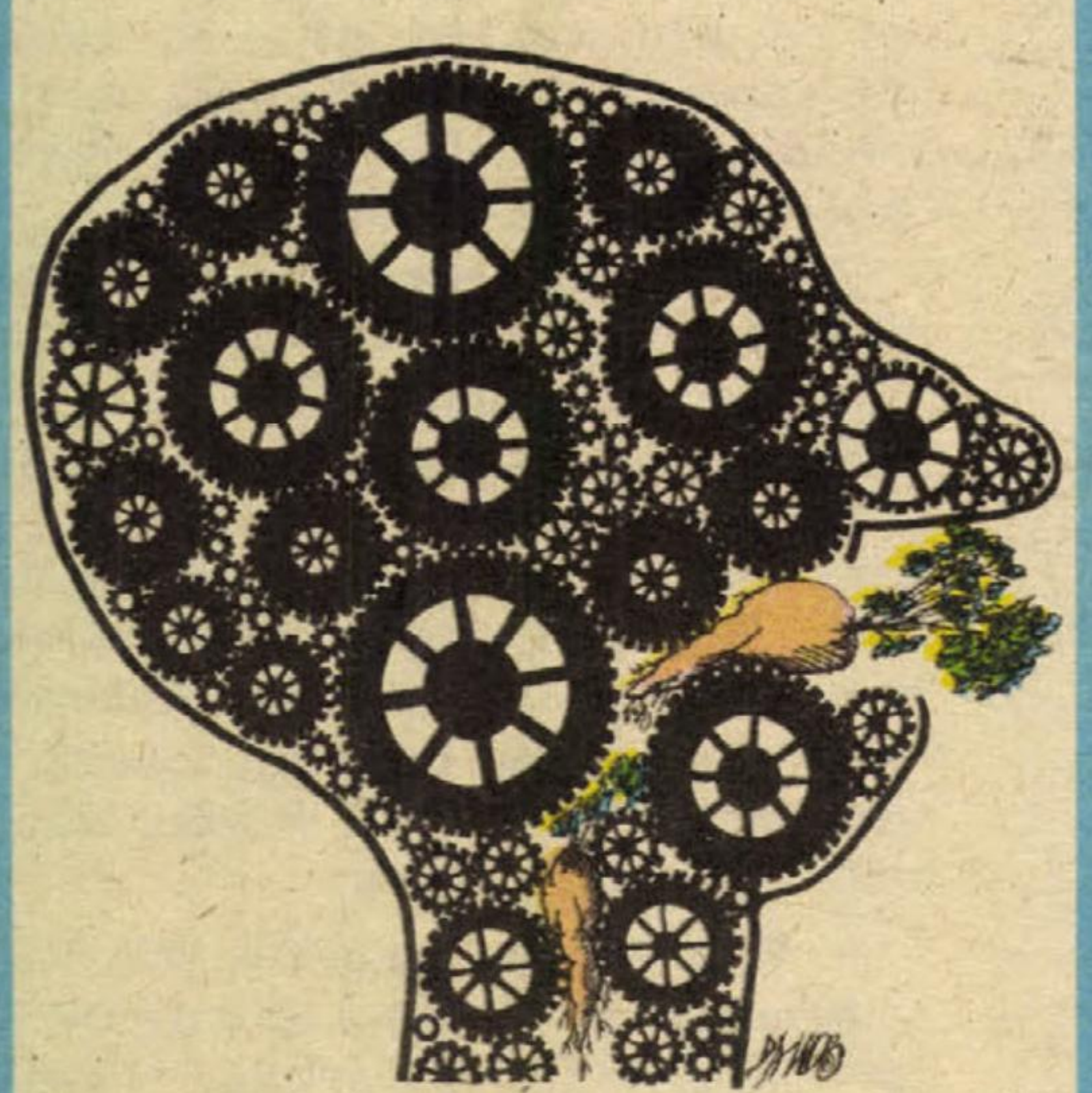

A KRIMIÍRÓ

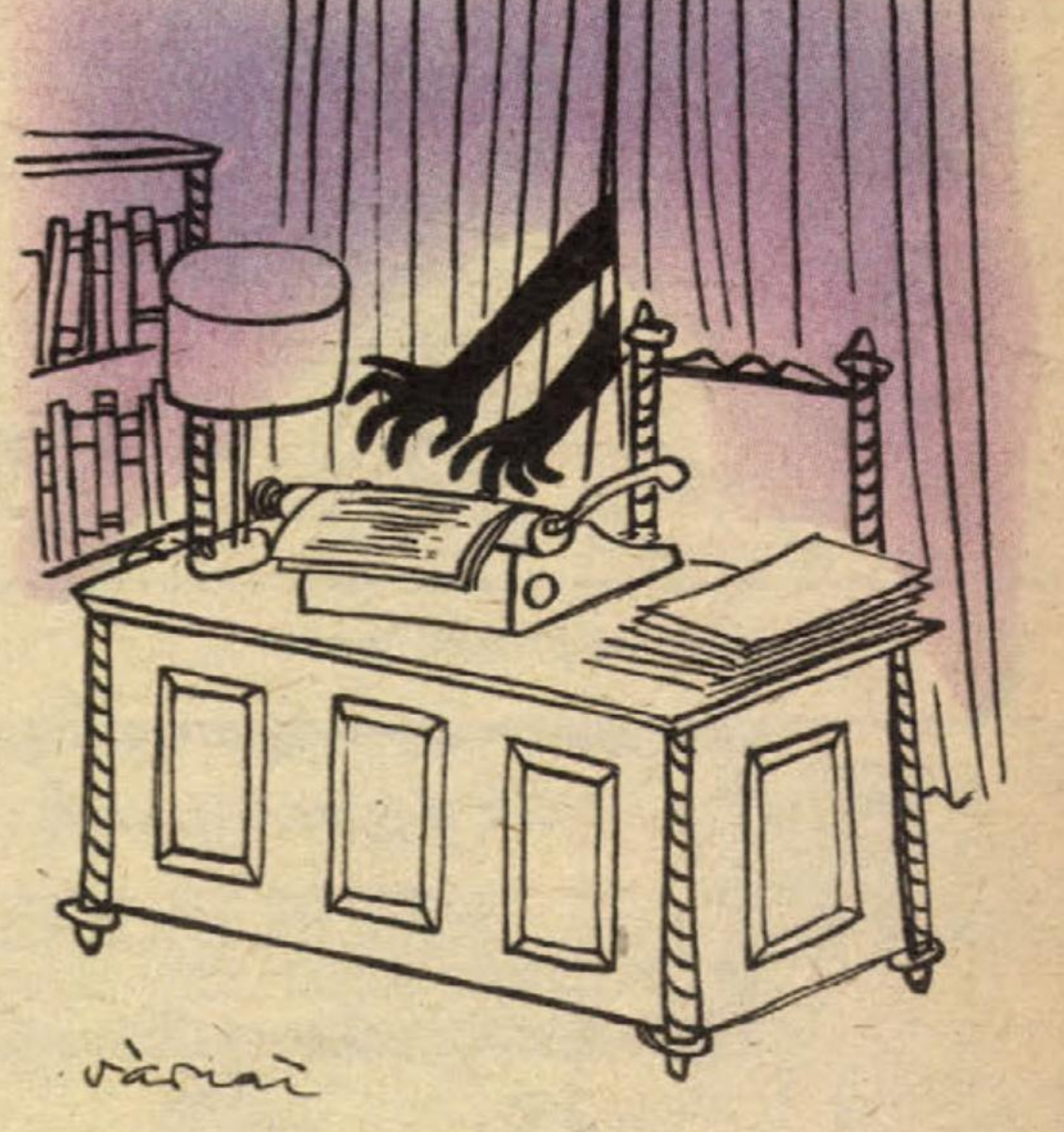

FIGYELMESSÉG

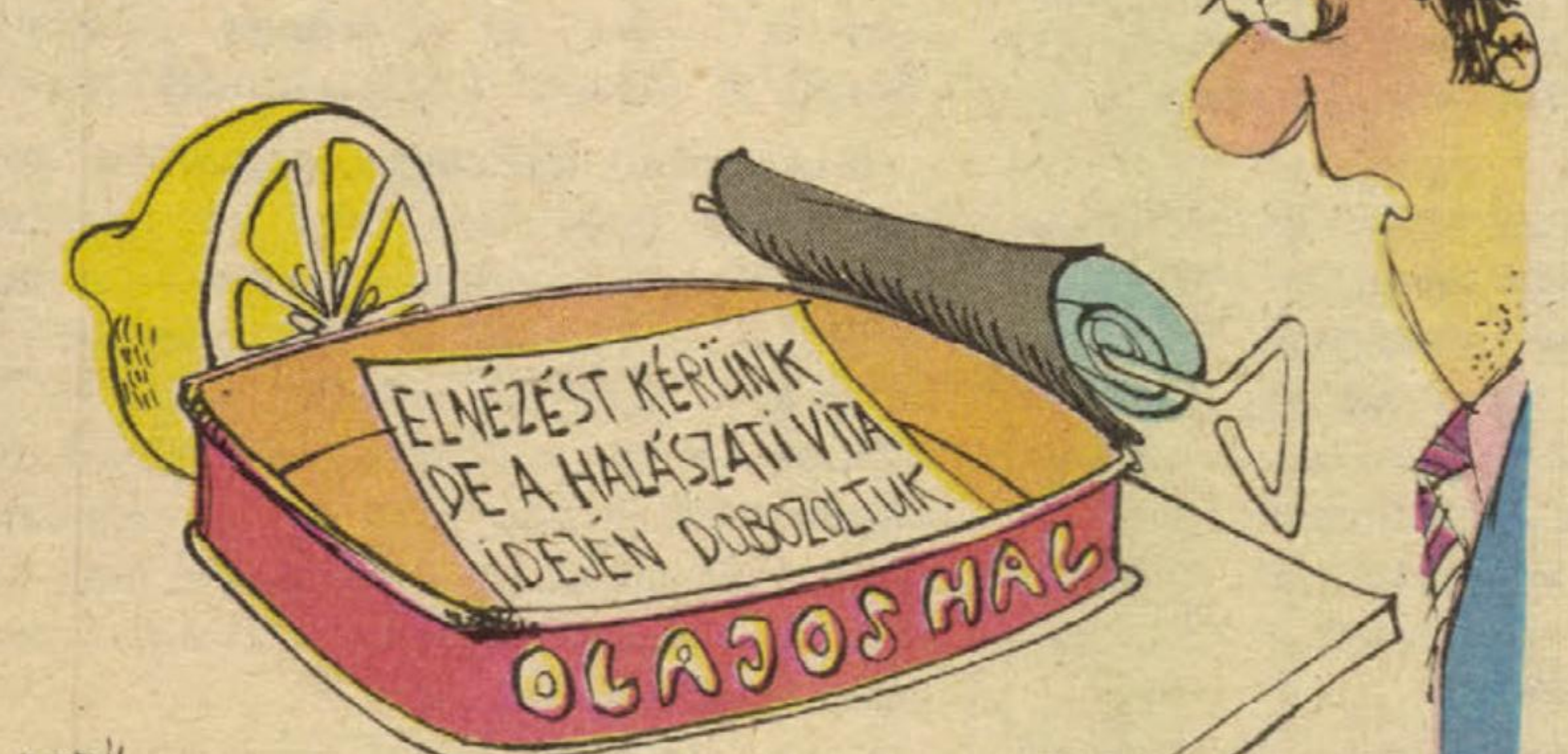
ELNÉZÉST KÉRÜNK DE A HALÁSZATI VITA IDEJÉN DOBOZOLTUK
OLAJOSHAL
Barák

BETONFEJ

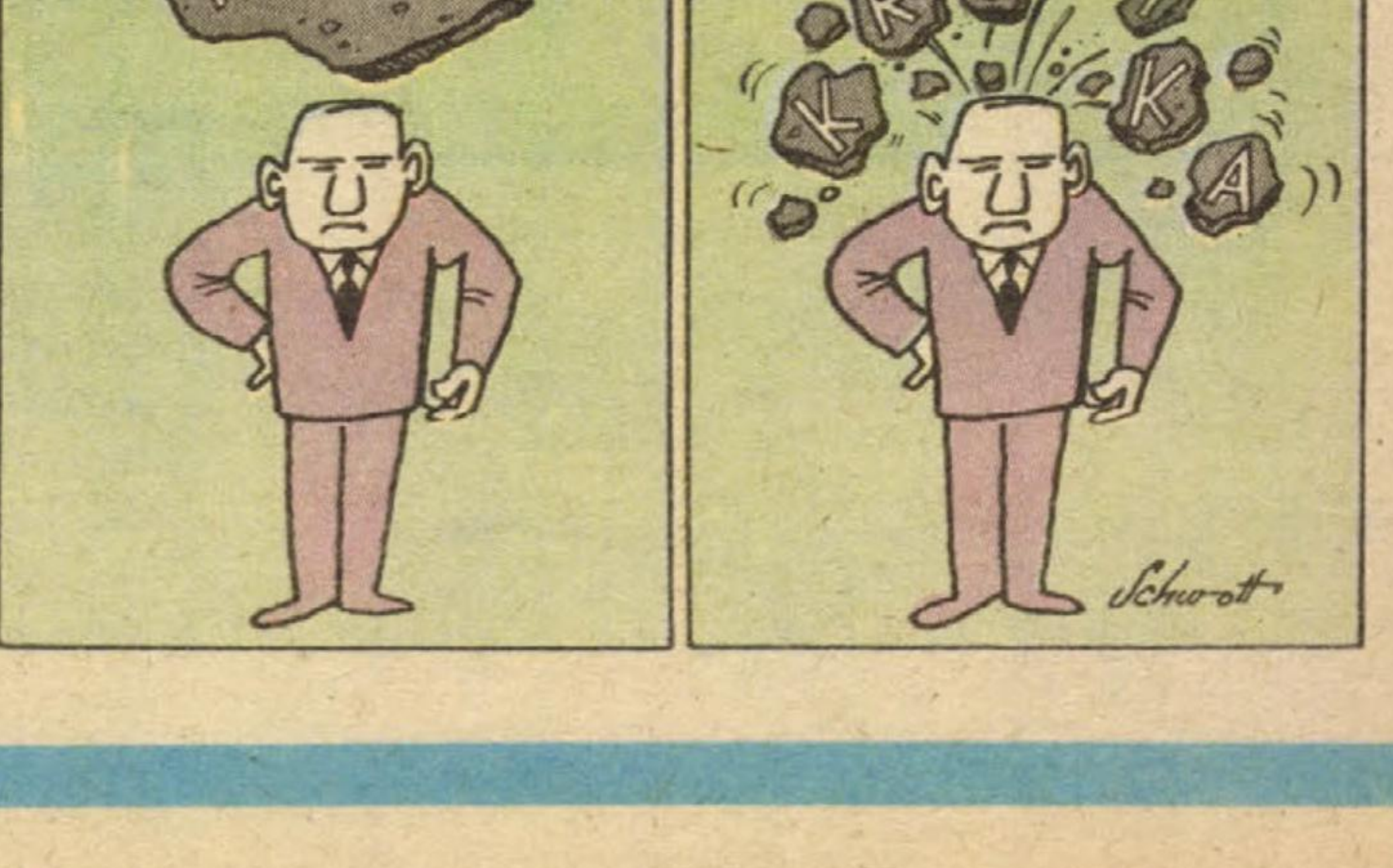

KÖZLEKEDÉSI BIZTONSÁGI HETEK

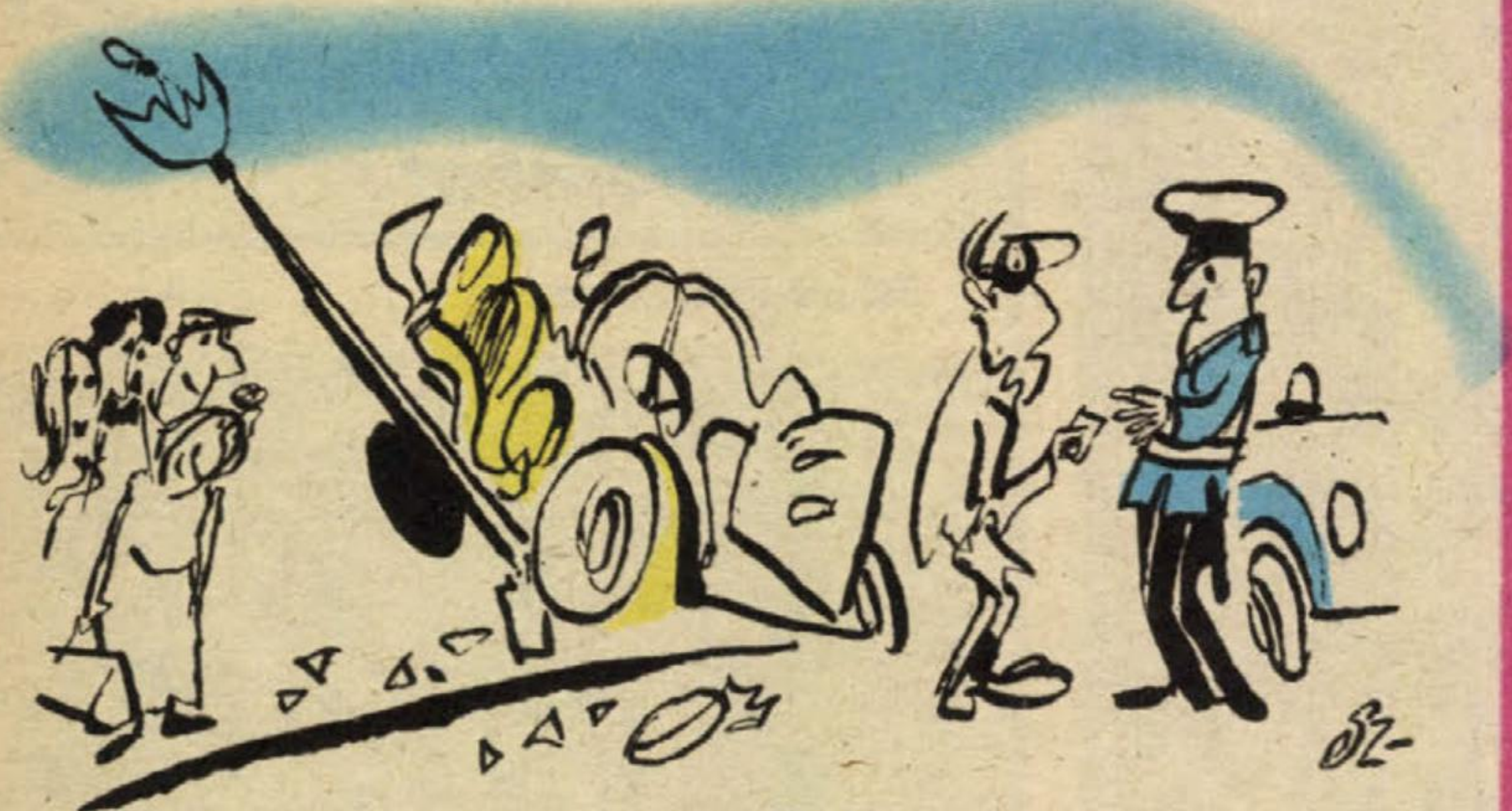

– A balesetvédelmi előadásra siettem!

ELŐSZEZON

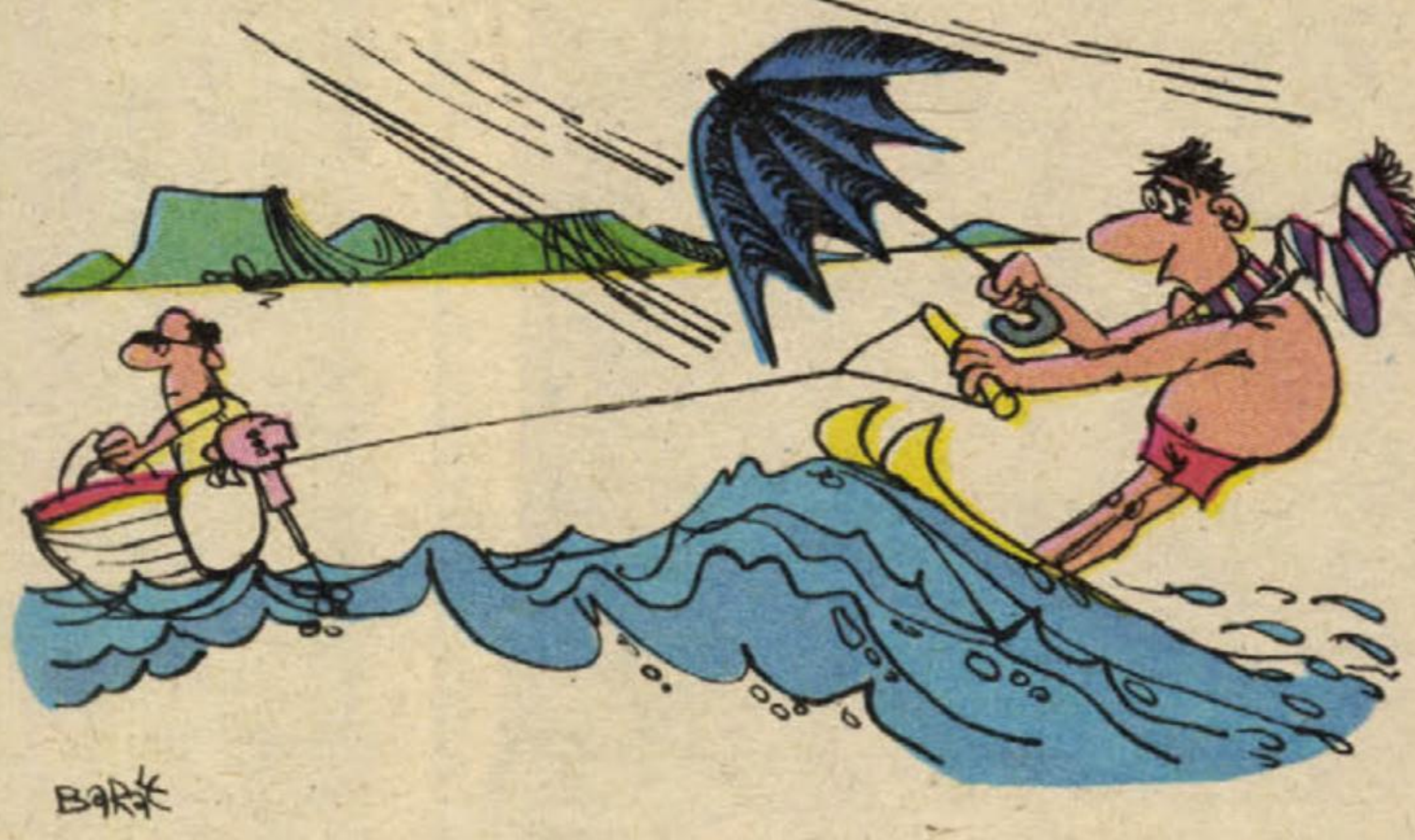

RANDEVÚ

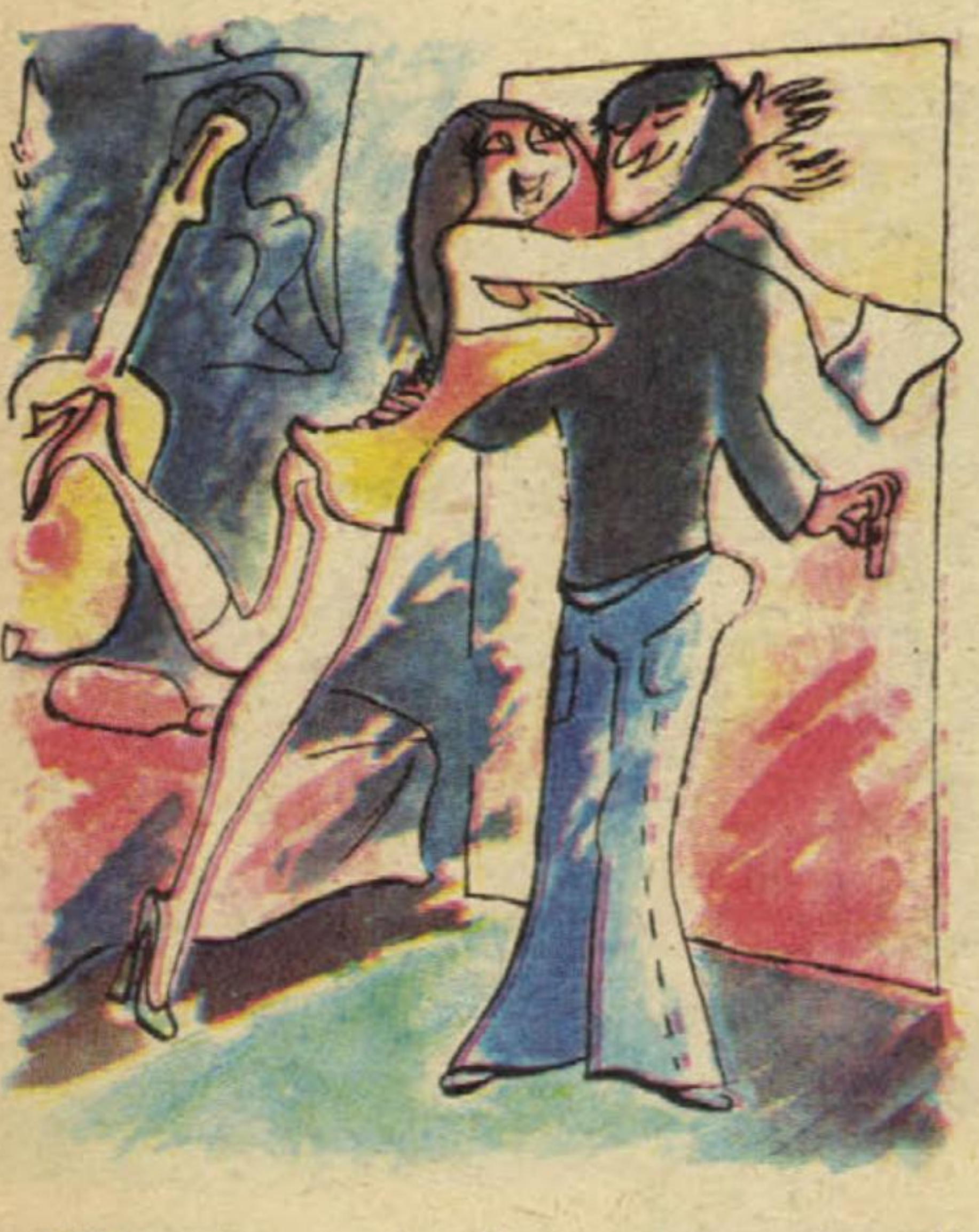

– Milyen szerencse, hogy nem csak volt, de van is gyerekszobád!

ESTI MESE

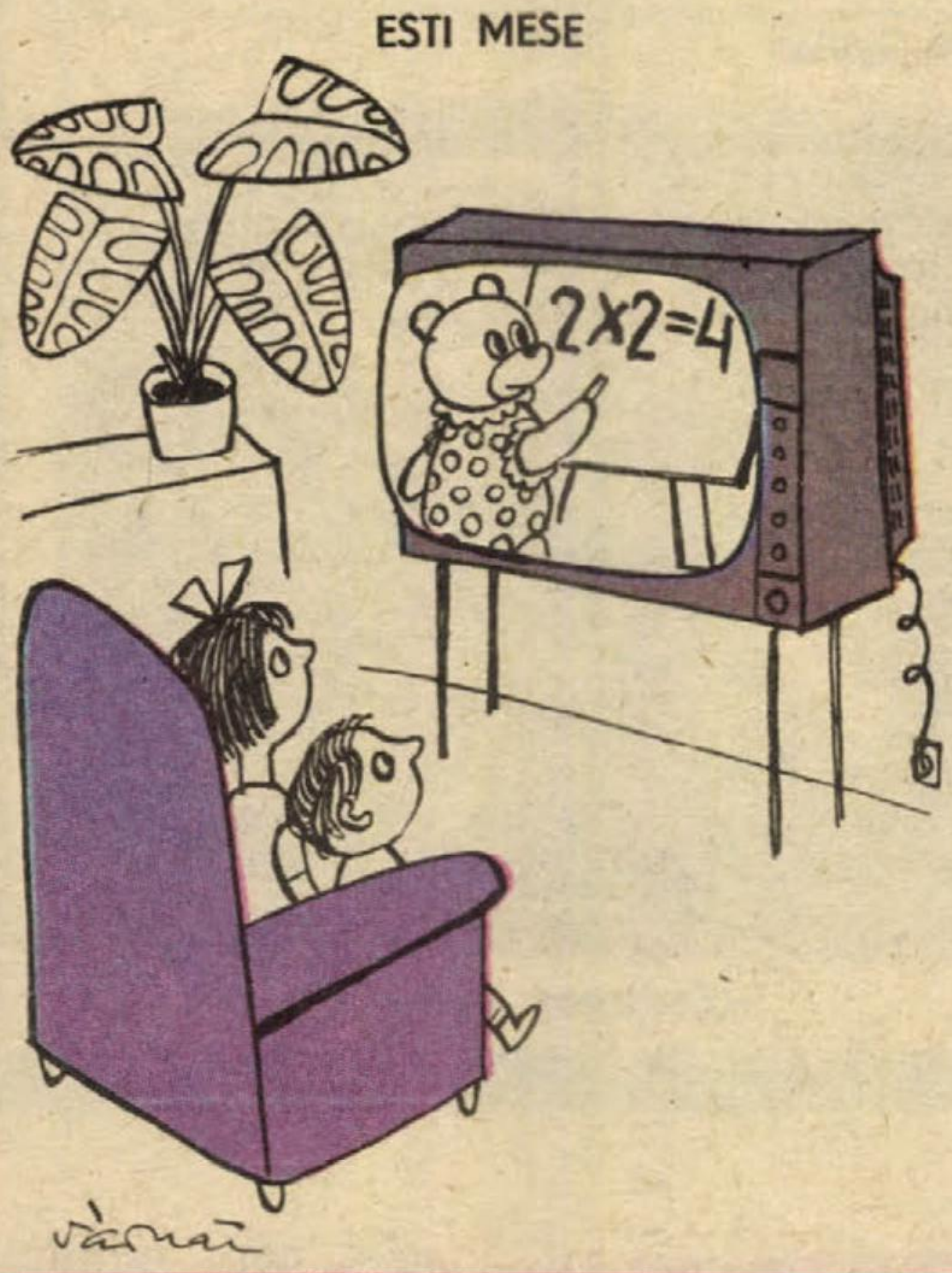

SZANÁLÁS

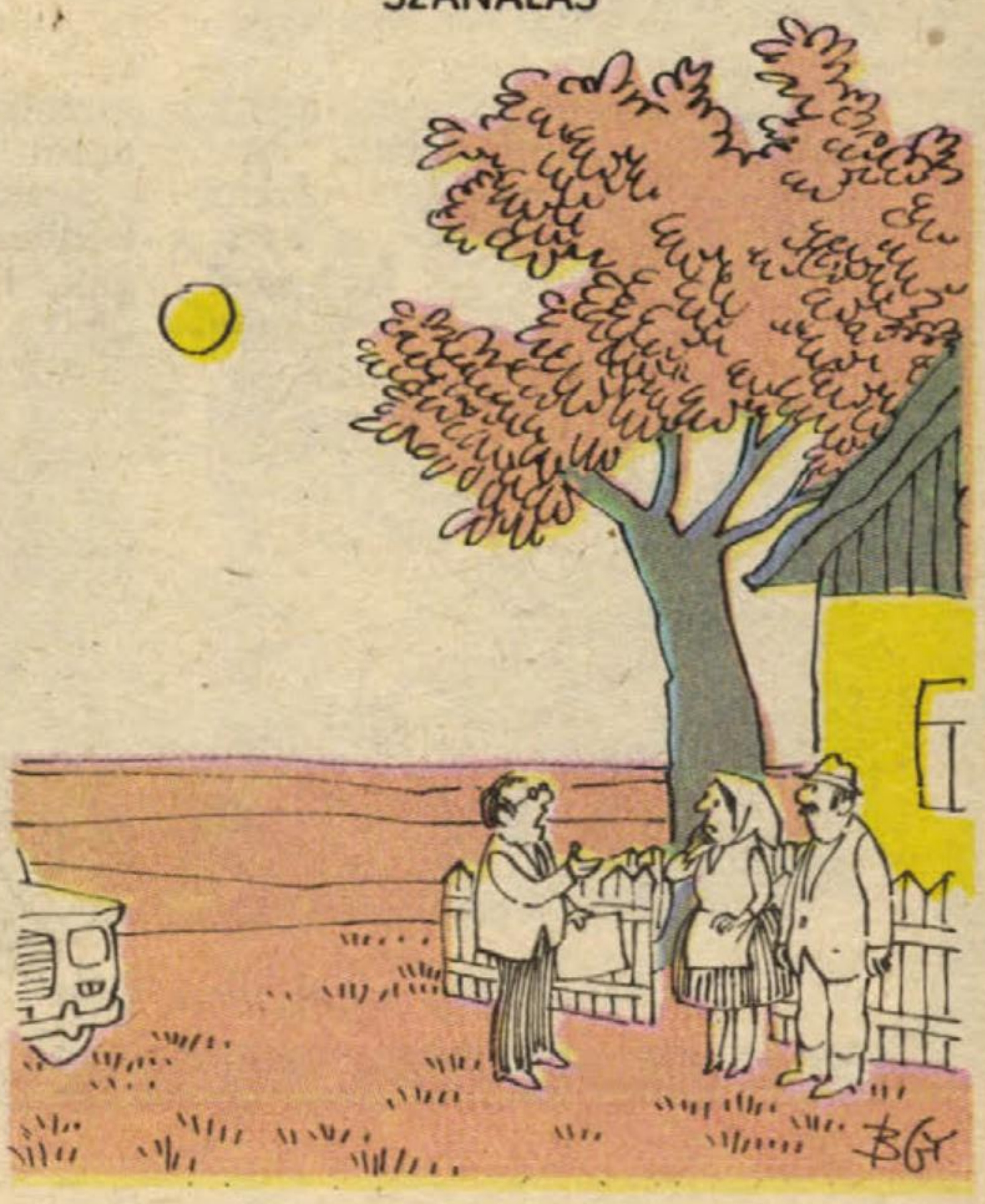

– Egy kis megértésen múlik az egész. Az idegenforgalomnak pusztákra van szüksége.

Füstbe ment tera

Az Ángyikámi Községi Tanács elnöke reggel üzent a művelődési ház vezetőjének, hogy menjen be hozzá:

— Piroskám — mondta a belépő Nefelejcsnének —, olvasom az újságban, hogy itt jár Magyarországon az a híres francia énekes, Gilbert Bécaud. Azt kéne idehozni szombat estére.

Nefelejcsné szíve a blúzán át dobogott, ijedten nézett a felettesére:

— Nagyon drága lesz, elnök elvtárs! — nyögte ki akadozó nyelvvel —, száznegyvenen férnek el a teremben. És mar négy napunk sincs a propagálására! Miből fizetem ki a művészeket?

— Nem művészeket — javította ki hangsúlyosan a tanácselnök —, hanem csak azt az egyet! Azt a Bécaud-t. Másokat ne is hozzon magával, vagy egyedül jön, vagy nem kérjük. És majd kíséri őt a helybeli zenekar.

— Megpróbálom — suttogta Nefelecsné engedelmesen —, de az időpont sem igen jó, elnök elvtárs...

— Miért nem jó? — húzta fel a szemét kelletlenül a tanácselnök.

— Tetszik tudni, hogy szombaton lesz egy esküvőnk, a Felméri Józsié — mondta megszeppenve Nefelejcsné —, és nagyon sokan odamennek. És a téesz se támogat minket már ebben az évben.

A tanácselnök fölényesen legyintett:

— A téeszre ne legyen gondja. Már beszéltem Zabász Vincével, húsz jegyet átvesz, csak küldje oda neki. Kápéban, rögtön fizeti. Ejnye, Piroskám — csóválta a fejét —, máskor is csinált már műsoros estet, és nem aggódott annyira, hogy mi lesz a bevétellel. Egyszeriben milyen gondos lett. Most mi nyugtalanítja?

— Meg kellene tudni, hogy mennyi ennek a franciának a gázsija — nézett könyörgő szemmel Nefelejcsné az elnökre. — Meg az útiköltség...

— Amennyi, annyi! — mondta bosszúsan a tanácselnök. — Ha Párizstól akarja számítani az útiköltséget, arra várhat. Budapest—Ángyikám, oda-vissza százhetven forint. Ennyi jár neki, ő is tudja. Nem kell pánikba esni. Piroskám, fogjon hozzá, de máris.

— Hány órára legyen? — kérdezte engedelmesen Nefelejcsné.

— Nyolcra. És kösse ki, hogy nem késhet!

A művelődési ház igazgatónője azonnal szervezkedni kezdett. Miután délelőtt tanítás volt a művelődési házban — az általános iskolában ugyanis éppen tornatermet csináltak három helyiségből —, megkérte a razjtanárt, hogy csináljon egy feltűnő plakátot a ház elé, az alábbi szöveggel:

„Szombaton este zenés műsor a művelődési házban!

Fellépnek: Gilbert Bécaud, párizsi énekes és mások!

Vidámság! Noták! Táncdalok!

Kezdete: pontosan nyolc órakor!”

Másfél órát sem volt még kint a plakát, amikor Nefelejcsné sírva ment be a községi tanácsba:

— Szombaton búcsú lesz Viskón. Egy búcsút és egy esküvőt nem bír ki ez a francia, akármilyen jó is! — jelentette ki kétségbeesetten. — Én nem bánom, elnök elvtárs, ha ragaszkodik hozzá, de harminc ember előtt fog énekelni! Emlékezzék rá, hogy a múlt hónapban is milyen kevesen jöttek el, amikor a körmenet volt. Pedig akkor még bűvész is volt a műsorban és tánccsoport!

— Beszélt már ezzel a Bécaud-val? — kérdezte az elnök.

— Még nem — vallotta be Piroska.

— Akkor hagyjuk — legyintett a férfi, és a szobába megkönynyebbülés költözött. — A járástól úgyis azt kérték, hogy ez a francia küldje el előbb a műsorát, hogy megnézzék, mielőtt engedélyezik. Majd ha legközelebb jön, elhívjuk.

Így maradt el végül is Gilbert Bécaud műsora Ángyikámon.

Somogyi Pál

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MIT CSINÁLNÁNAK EGY SÖTÉT SZOBÁBAN?

Sajdik Ferenc:

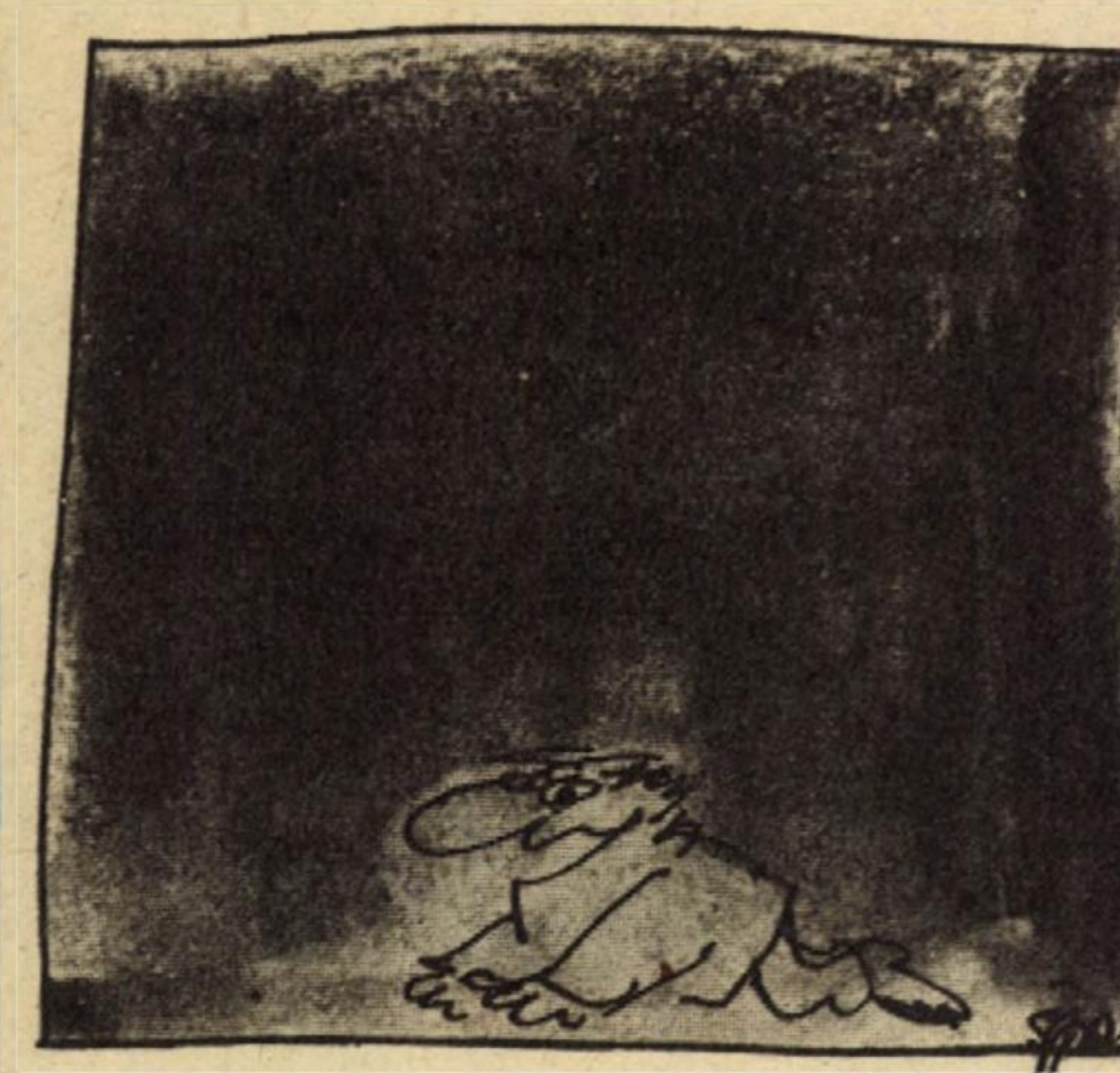

– Remekül szórakoznék. Eldobnék egy húszfillérest, és próbálnám megkeresni.

Várnai György:

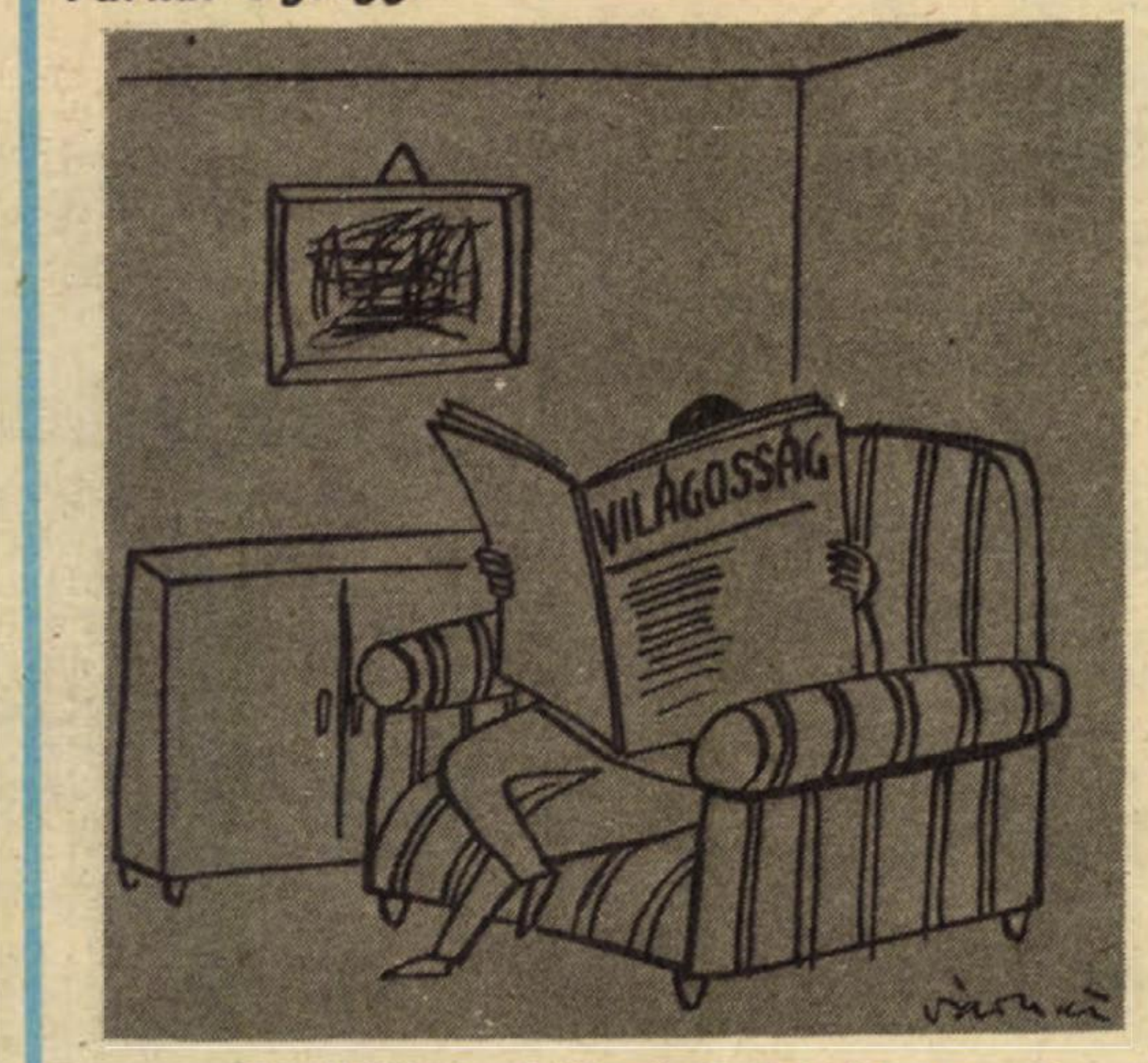

– A „Világosság” című folyóiratot olvasnám.

Balázs-Piri Balázs:

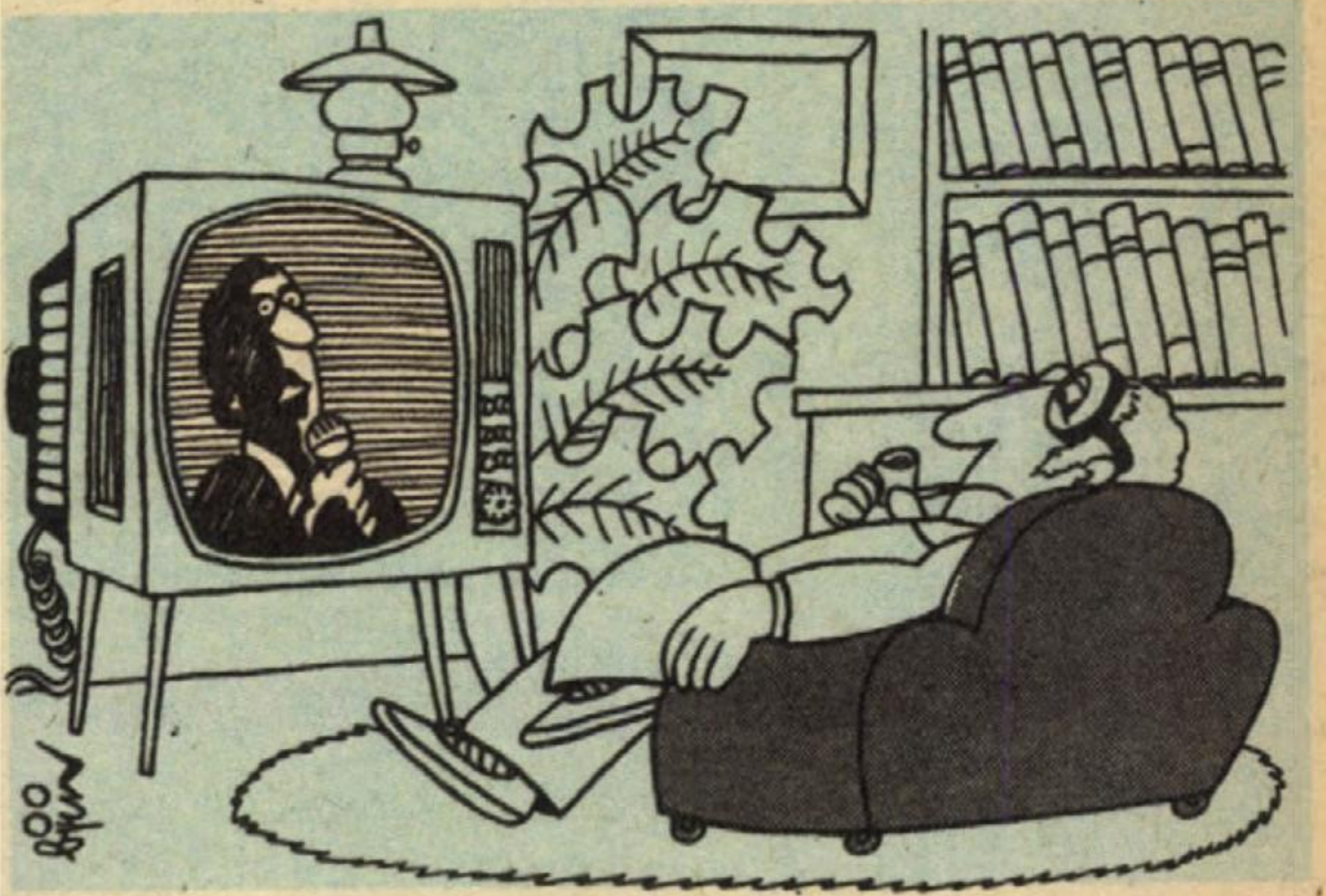

– Azt, amit máskor. Nézném a tévét.

Brenner György:

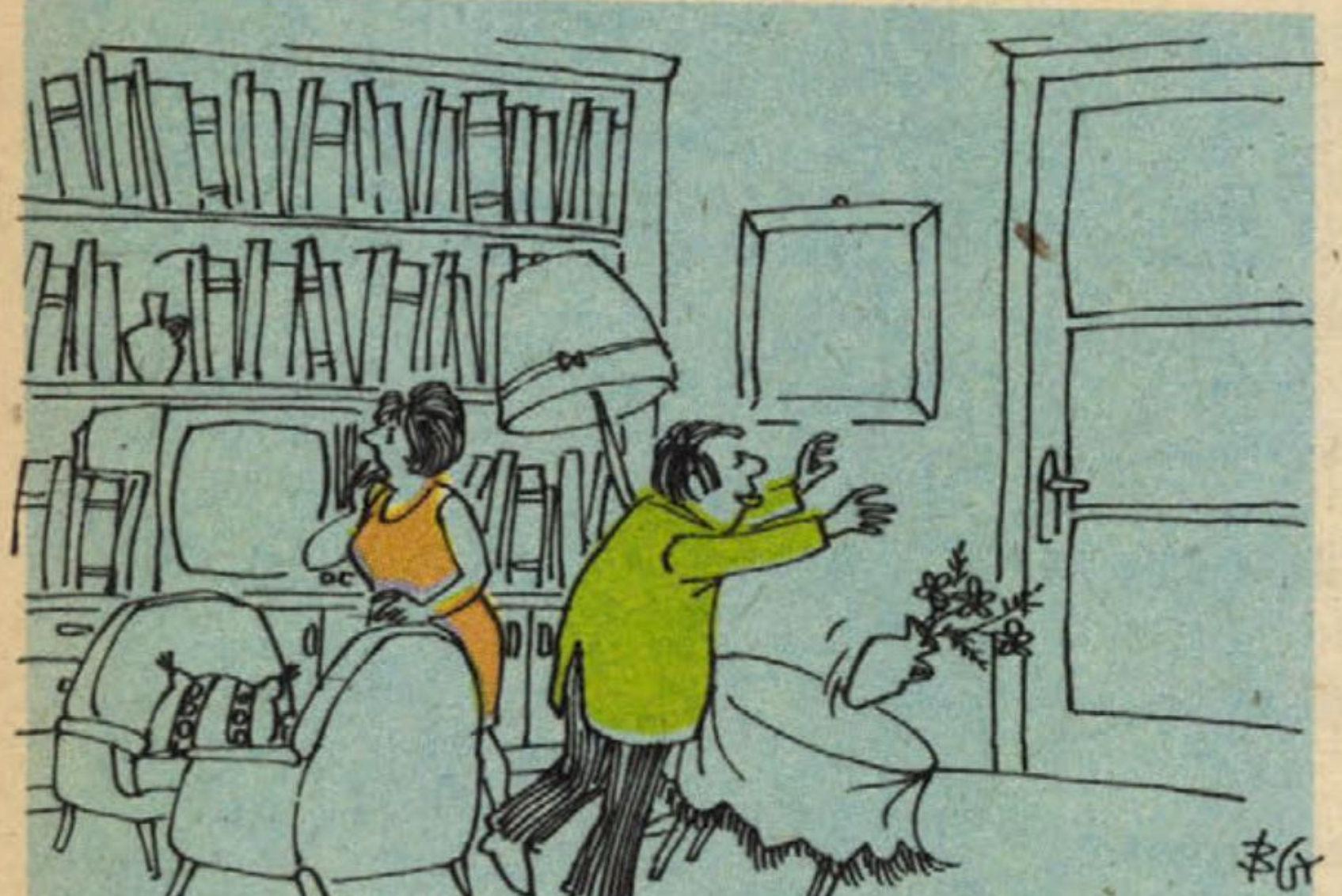

– Kibotorkálnék az éléskamrába.

Erdei Sándor:

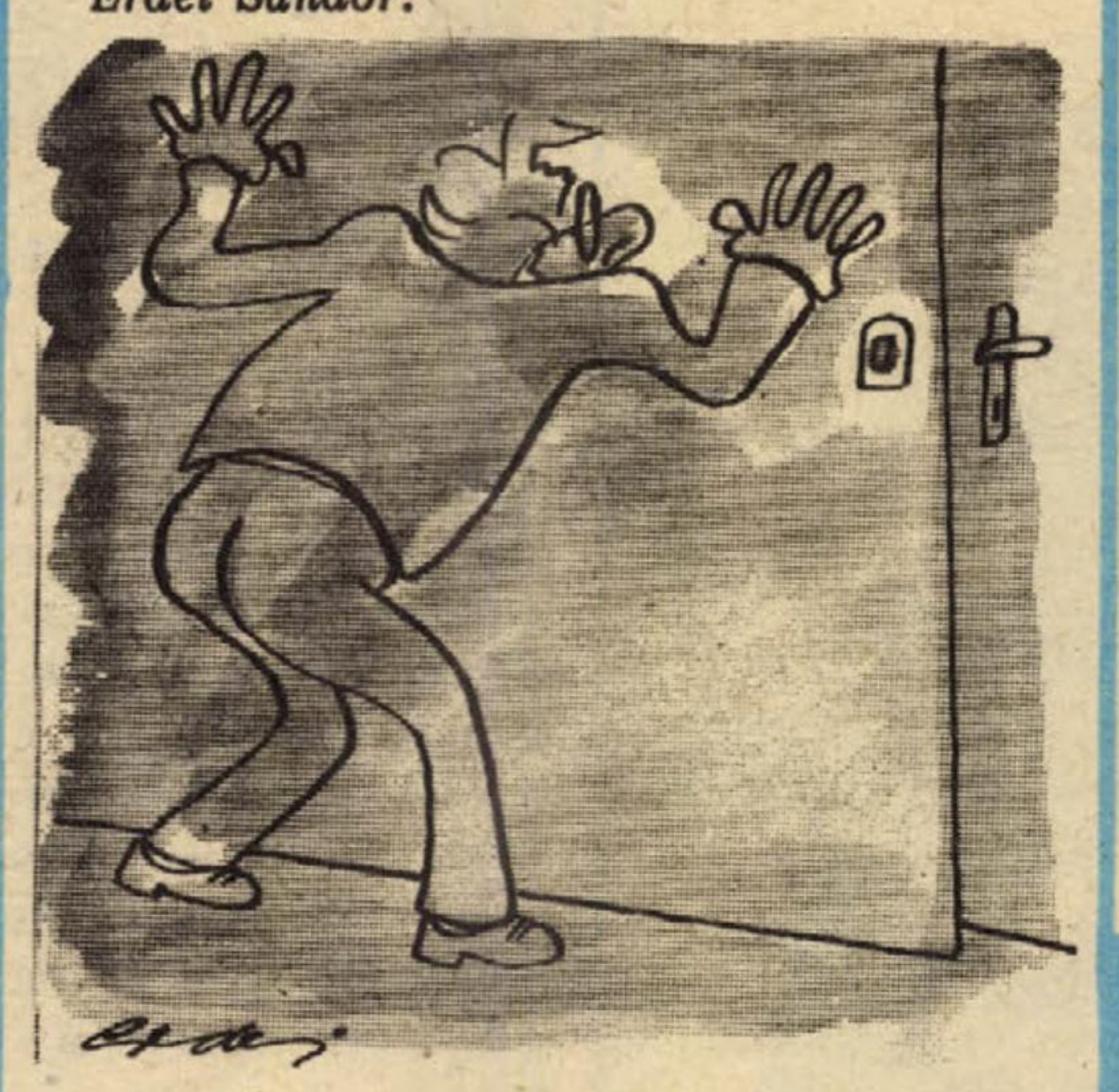

– Fényt.

Lehoczki István:

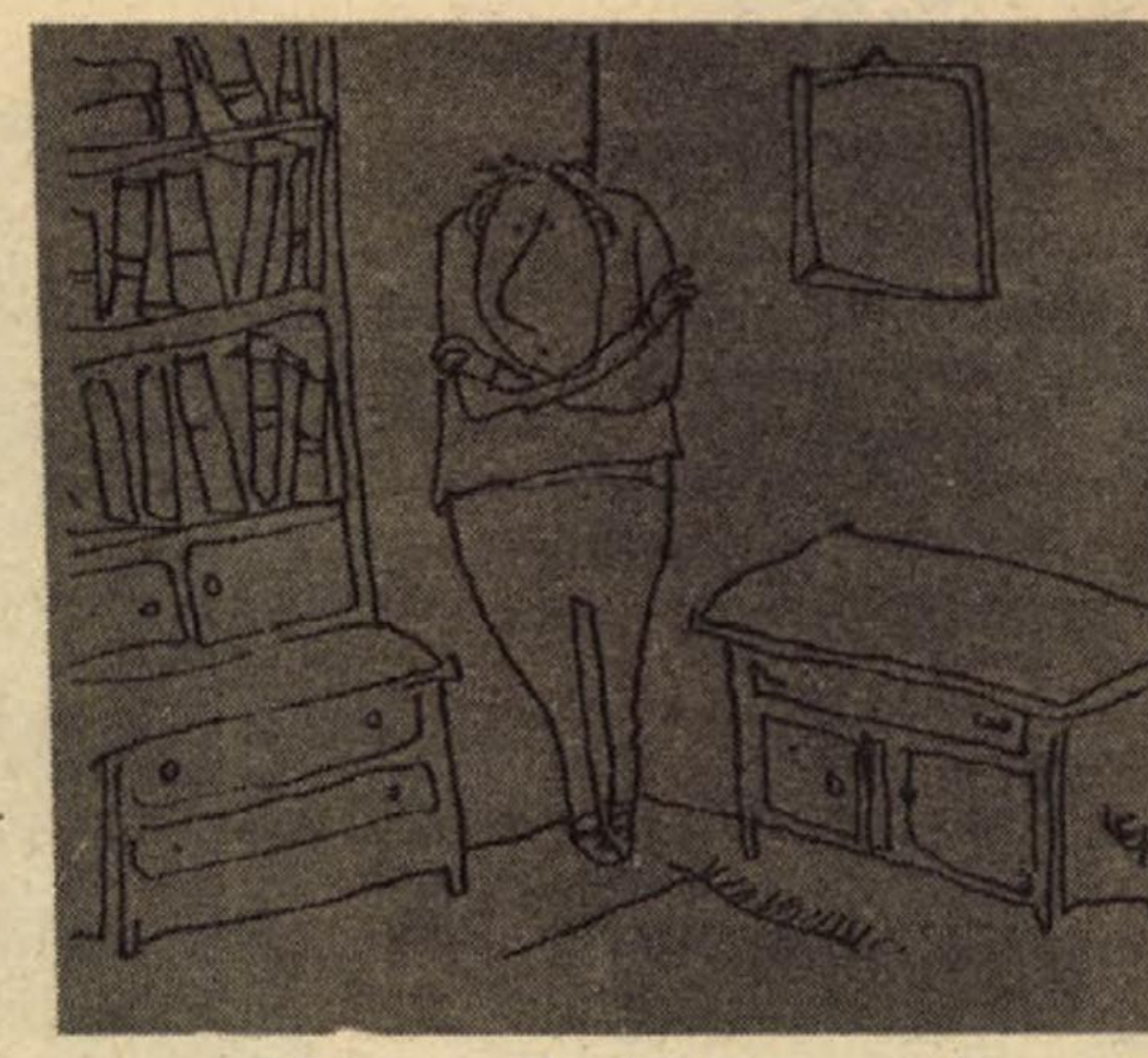

– Dúdolgatnék, fütyörészgetnék.

Fülöp György:

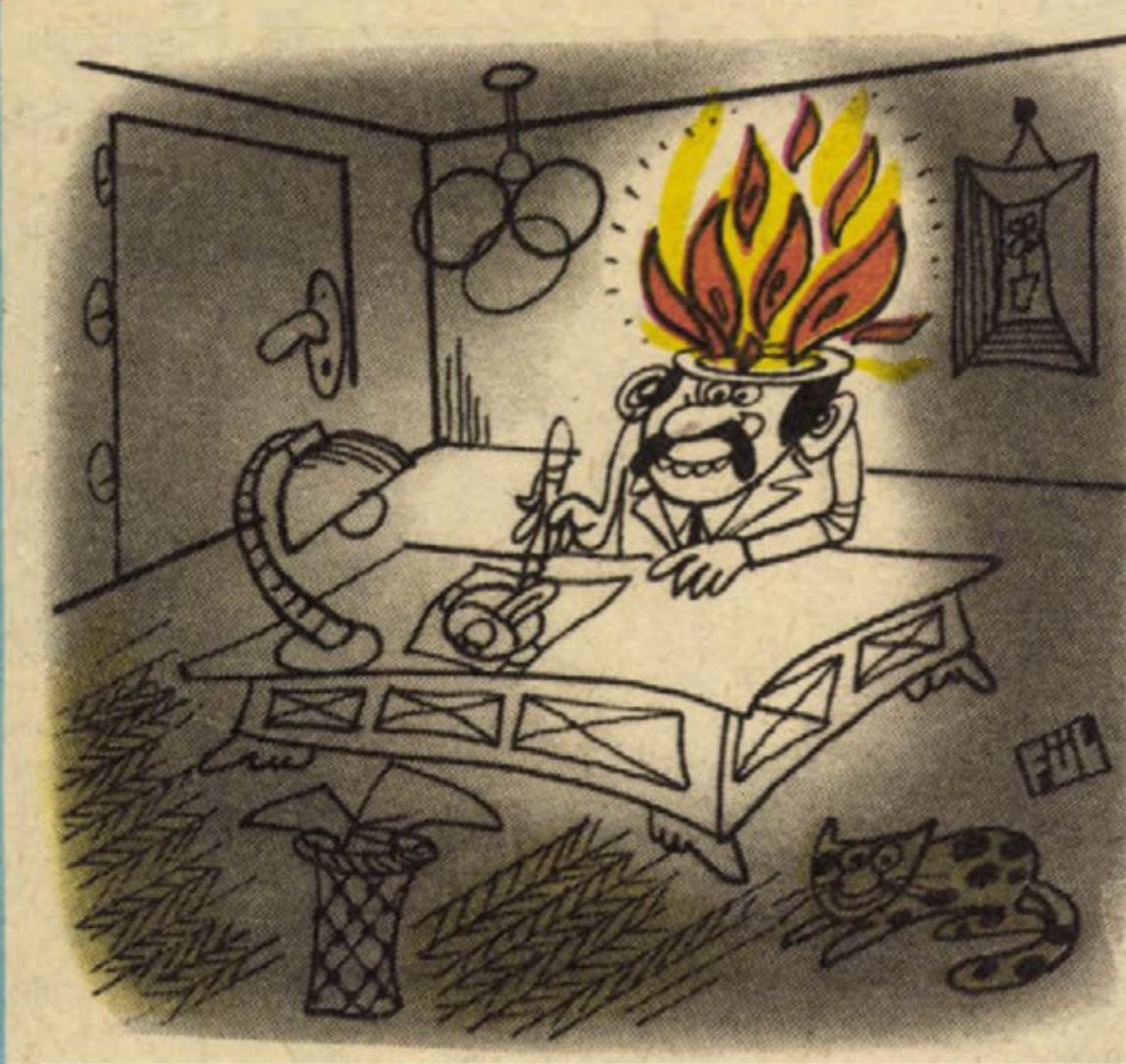

– Egy lángésznek sehol sincs sötét.

Tót Gyula:

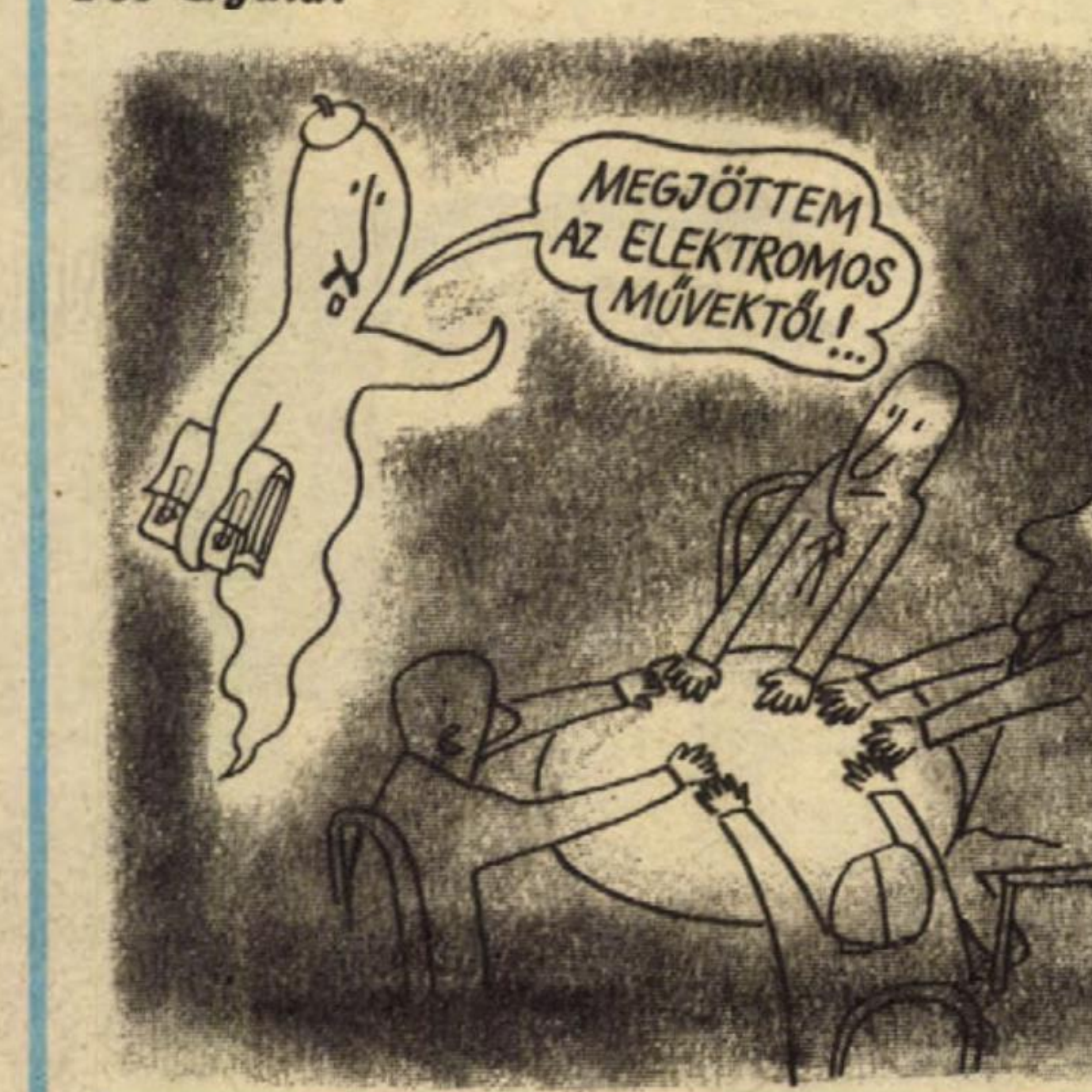
MEGJÖTTEM AZ ELEKTROMOS MŰVEKTŐL!..

– Szellemet idéznék

Dallos Jenő:

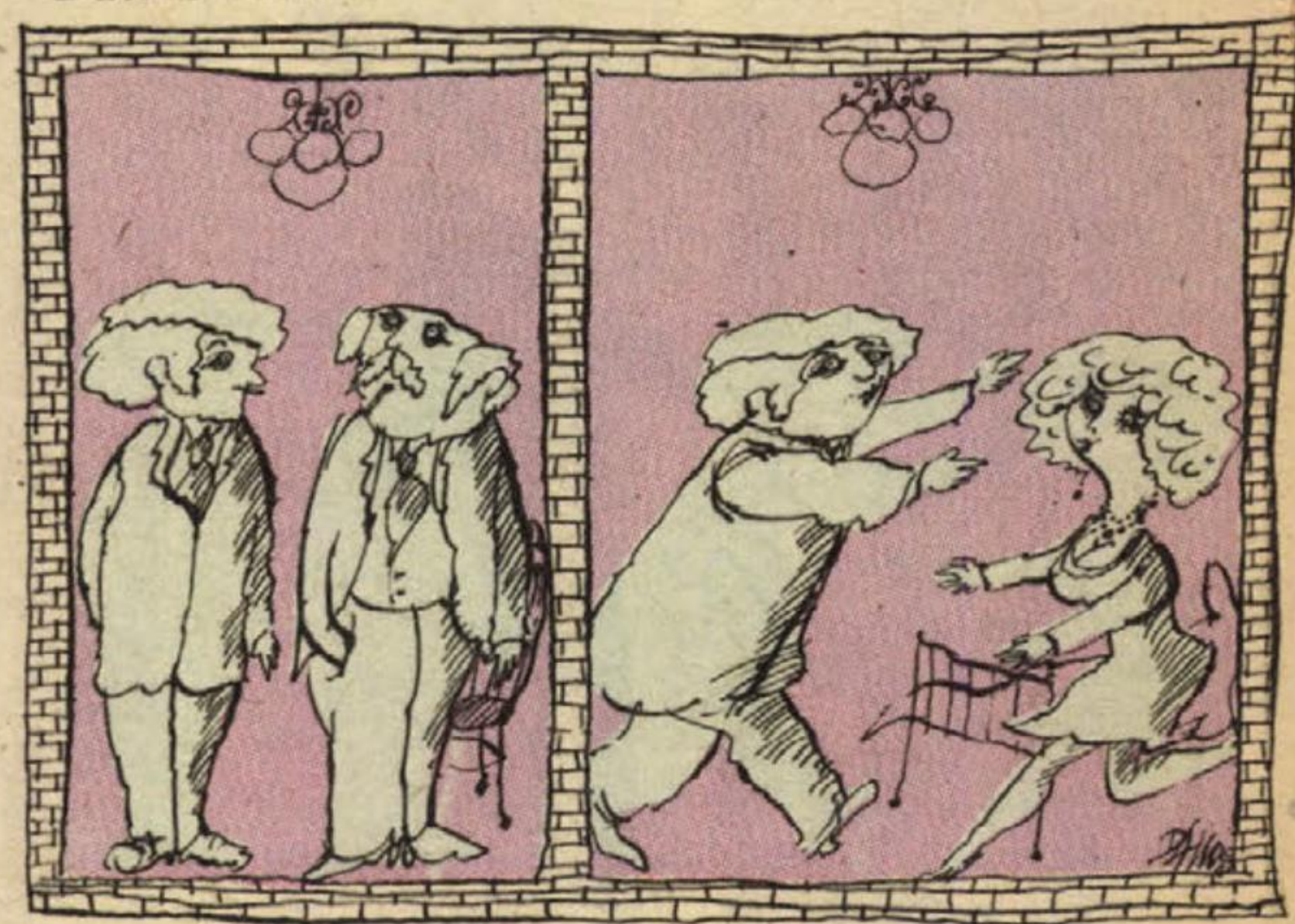

– Attól függ, kivel vagyok ott.

Szűr-Szabó József:

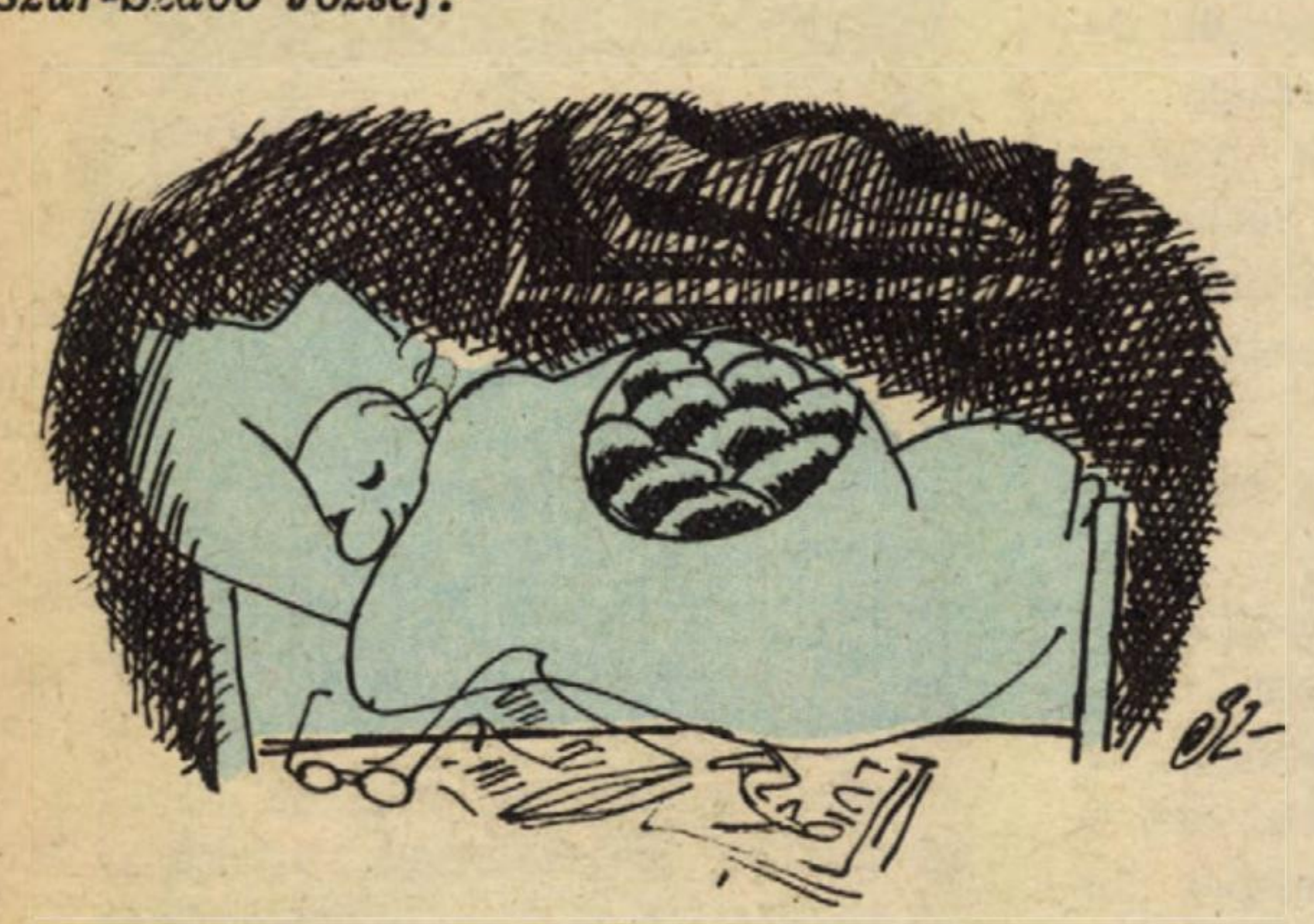

– Aludnék.

Barát József:

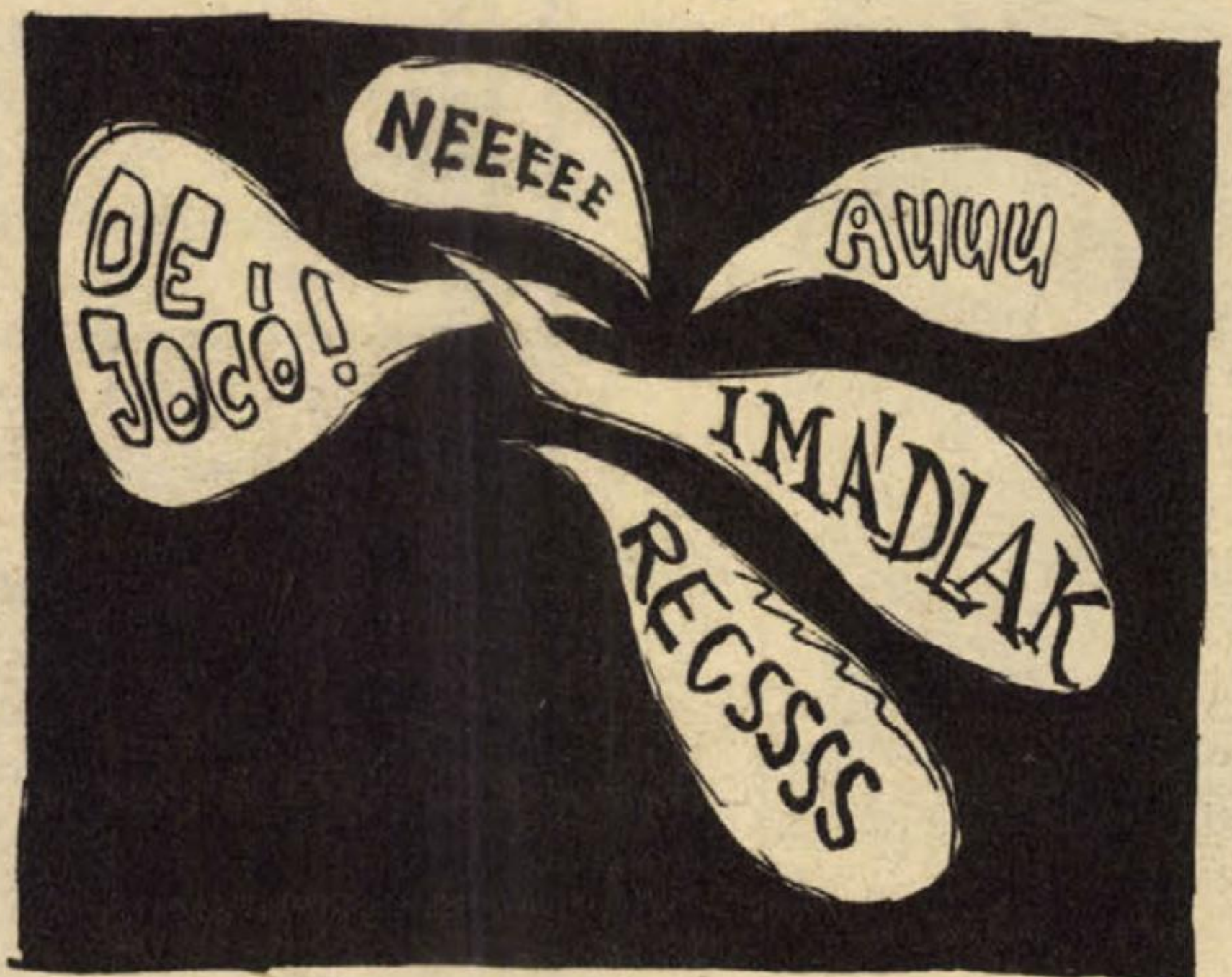

– Hangjátékot.

Hegedűs István:

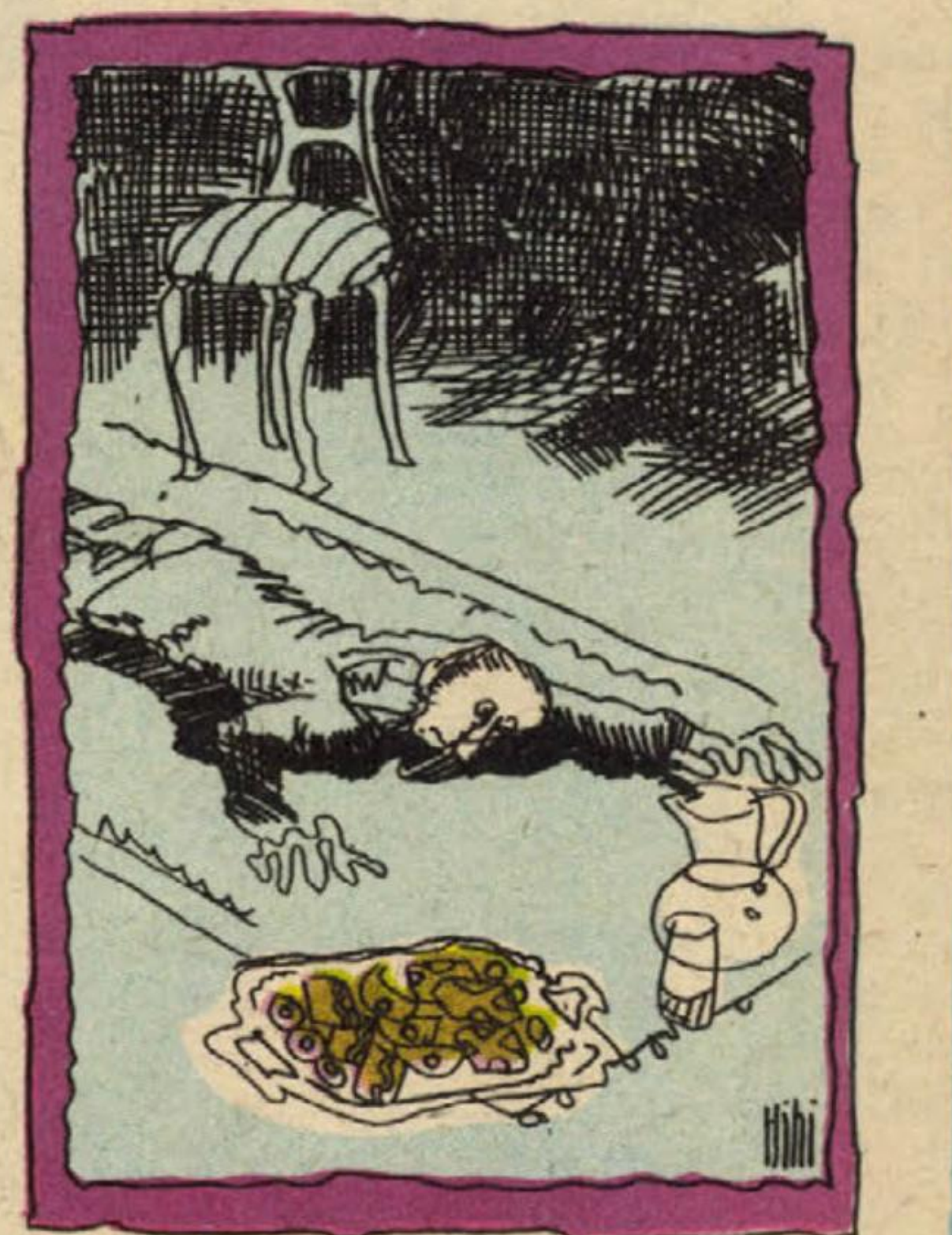

– Elképzelném, milyen lehetett a velencei ólomkamrákban.

SZILÁNKOK

ELLENŐRI JELENTÉS

— A kenyér és az egyik pékségéd másnapos volt.

HINTA

A nyugdíjas Lajos bácsi éjszakánként a Városligetbe jár hintázni, hogy pótolja örömtelen gyerekkorát.

AJÁNLAT

— Eljönnék az önök üzemébe melósnak, de egy kikötésem van: fizikai munkát nem vállalok!

PROTEKCIÓ

— Nyolc órája ácsorgok itt a szülészet előtt, és sehol semmi, maga egy fél órája jött és a felesége máris világrahozta a gyereküket. Fantasztikus! Mindenütt ez a protekció!...

IRODALMI PÁLYÁZAT

A zsüri úgy döntött, hogy az első, a második, és a harmadik díjat nem adja ki, csupán a tizennyolcadikat: egy törhetetlen zsebfésűt, megosztva két pályázó között.

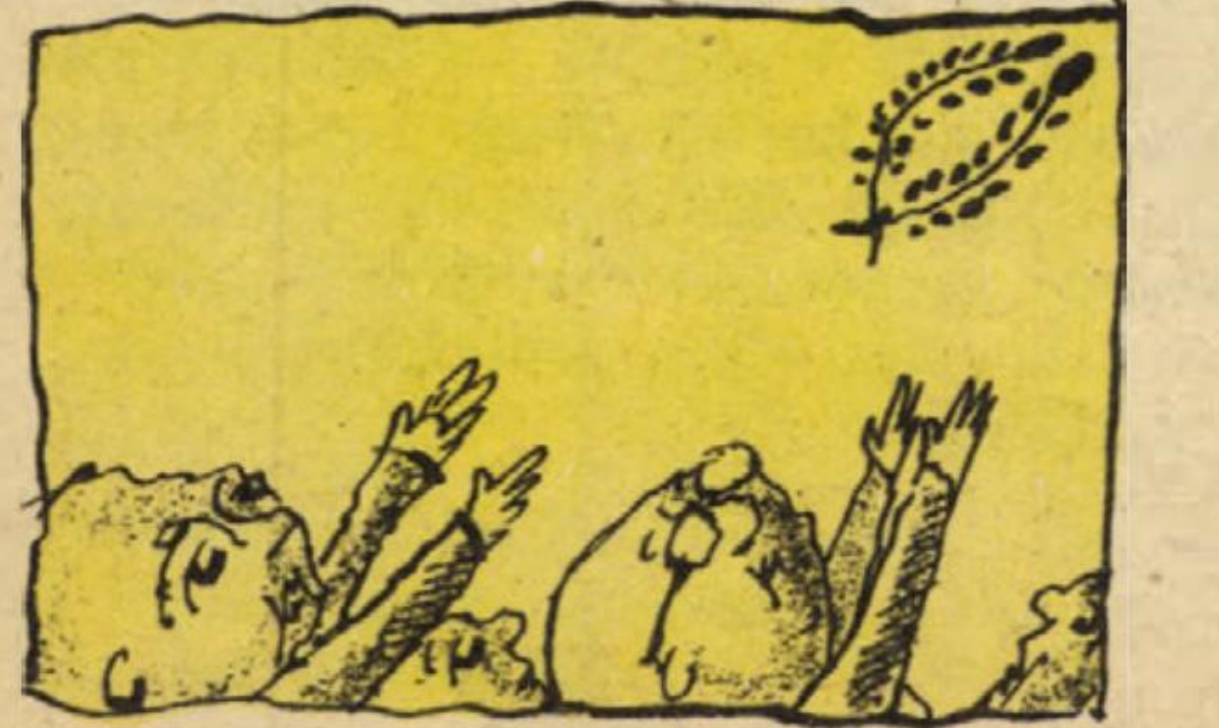

ÉBRESZTŐ

— Állítsd be, drágám, az ébresztőt hajnali négyre! Akkor kelek. Ötkor már vígan alszom a feleségem mellett.

GONOSZSÁG

Fiatal nő babakocsit tol a Margitszigeten. Szikár, jeges tekintetű középkorú hölgy lép mellé.

— Gratulálok. Édes, aranyos a csöppség. Tisztára: valamelyik apja.

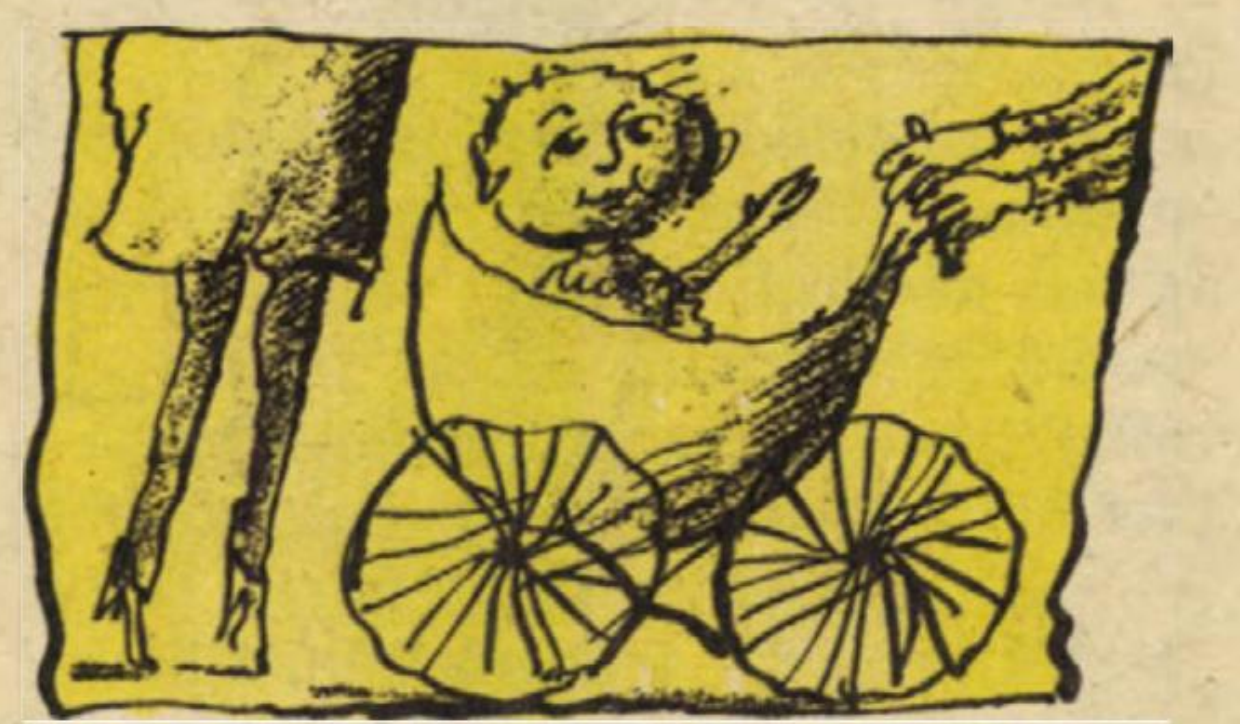

ROKONLÁTOGATÁS

— Én gyakran megyek rokonlátogatóba.

— Tudtommal ön teljesen magányos, nincs egyetlen hozzátartozója sem.

— Így igaz. Ezért látogatom a más rokonait.

BÍRÓSÁGON

— Ön leütötte az áldozatát!

— Leütöttem. De végtelen szeretettel és gyengédséggel.

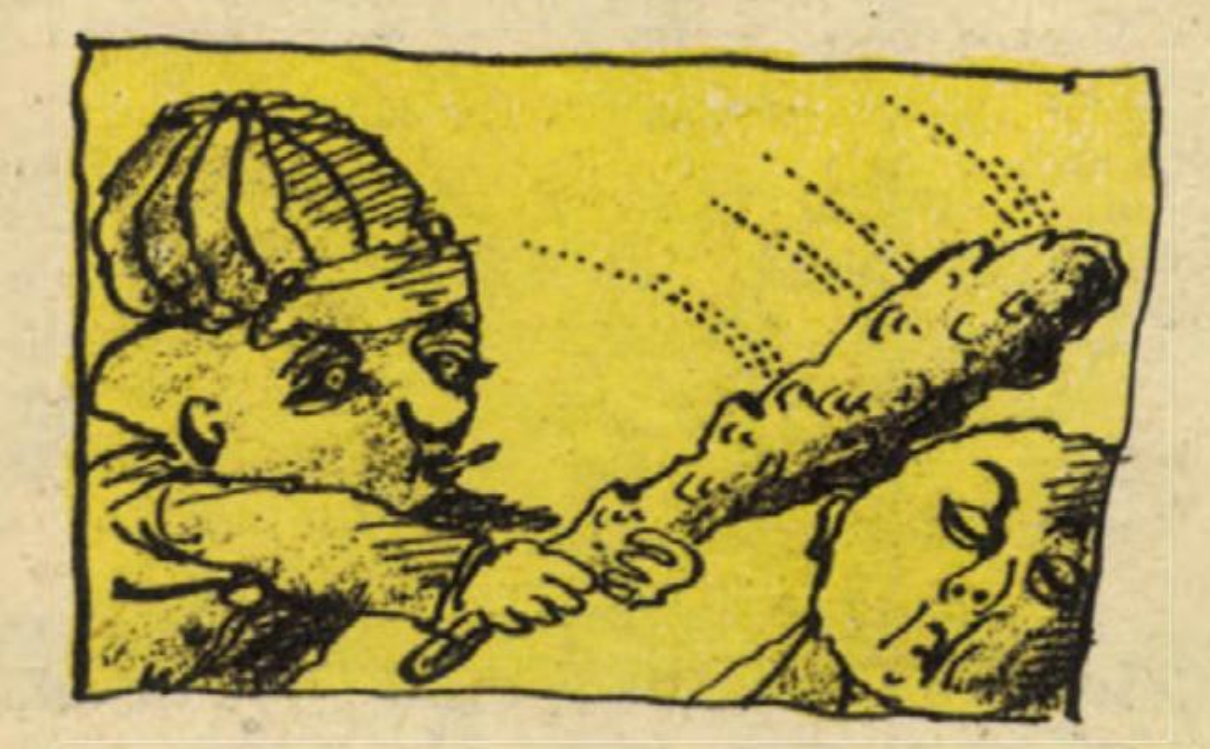

SZÜLŐI SORS

— Higgye el, nekem sem volt könnyű. Öt gyereket hanyagoltam el egymagam!

HAJSZA

Z. úgy hajszolja a pénzt, hogy elkölteni sem marad ideje.

NYÍLTTÉR

EZÚTON KÉREK ELNÉZÉST MINDAZOKTÓL, AKIKET MÉG NEM BÁNTOTTAM MEG.

Galambos Szilveszter

FIGYELMES MUNKATÁRSAK

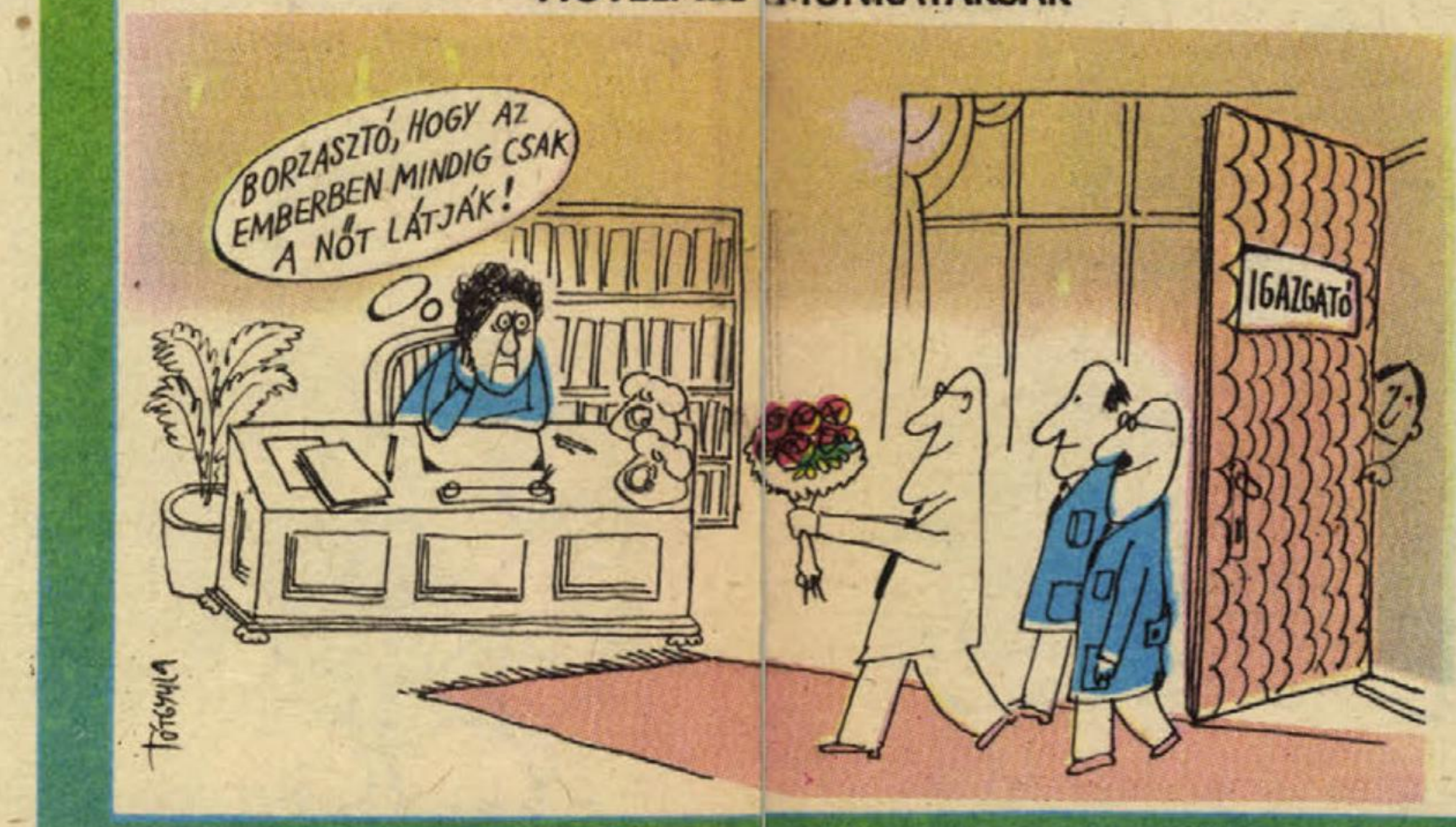
BORZASZTÓ, HOGY AZ EMBERBEN MINDIG CSAK A NŐT LÁTJÁK!
IGAZGATÓ

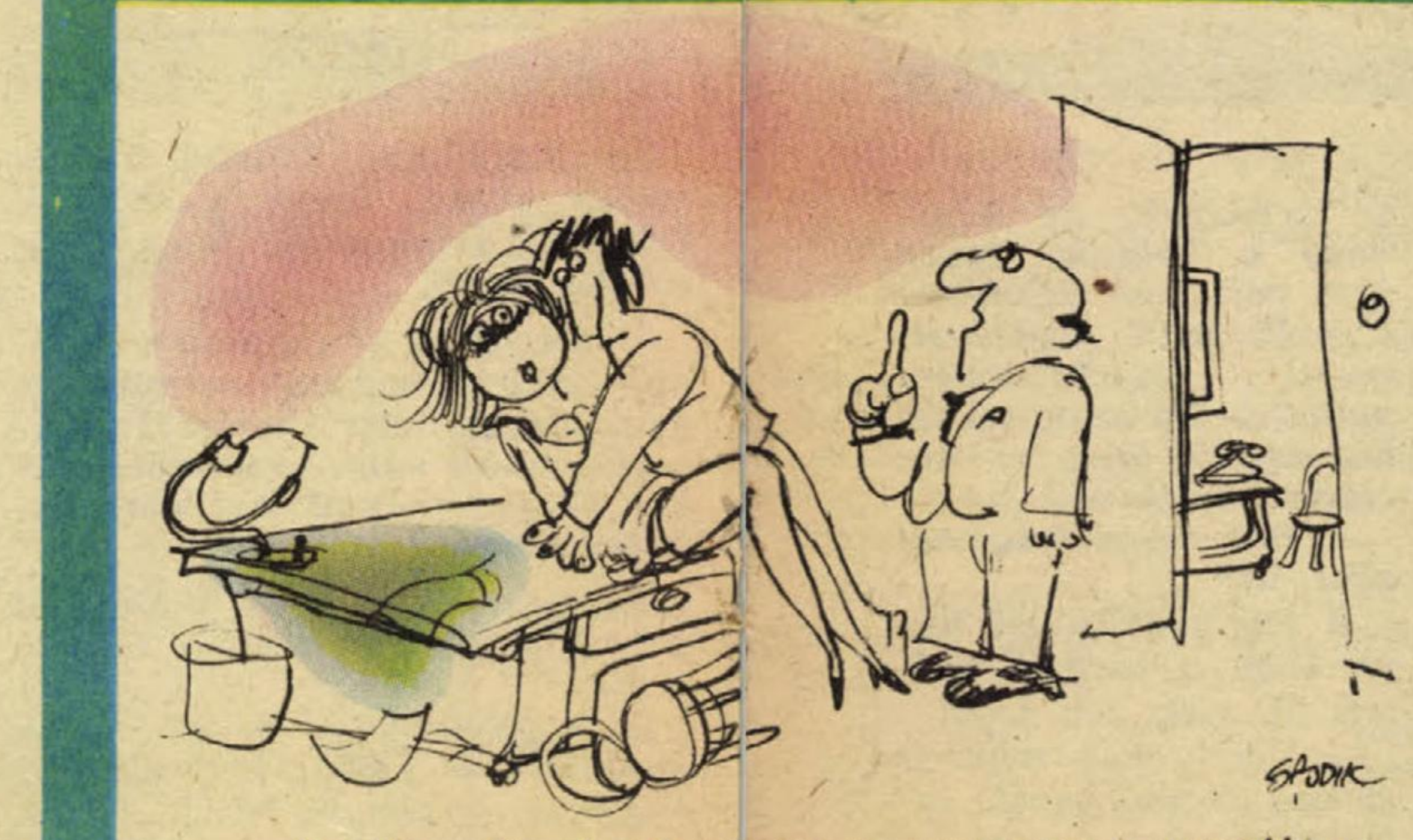

– Remélem, Kiss kartárs, hogy ez nem megy a termelés rovására...

VILÁG VÁNDORA

— Taxit parancsol?
— Igen, köszönöm.
— A csomagokat tessék csak rámbízni. Uraságod nem megtévedt hazalátogató, ugyebár?
— Honnét tudja?
— Megtévedt hazalátogató hordárral hozatja ki a bőröndjeit. Ezzel jelzi, hogy milliomos.
— Azt akarja mondani, hogy minden hazalátogató milliomos?
— Azt akarom mondani, hogy ezzel jelzi.
— Tehát ön azt állítja, hogy magyar állampolgár nem fogad hordárt s így minden hordáros hazalátogató?
— Szó sincs róla. Nem minden hordáros hazalátogató, de minden hordártalan honfitárs. Azonfelül uraságod nem is hivatalos kiküldött.
— Ezt honnét látni?
— Megbocsásson, az arckifejezéséről.

— Hivatalos kiküldöttek arckifejezése intelligensebb?

— Zárkózottabb. Azt olvasni le az arcukról, hogy páratlan üzleteket kötöttek, de még korai lenne ezek természetéről bármit is elmondani.

— Azt akarja mondani, hogy a hivatalos kiküldöttek mind páratlan üzleteket kötnek?

— Nem, csupán, hogy azt olvasni le az arcukról. Uraságod tehát turistaúton járt. Szép volt? Izgalmas?

— Végtelenül. Most már nem követek el indiszkréciót, ha elárulom, hogy induláskor néhány egydolláros bankjegyet cigarettahüvelybe töltöttem. A hideg lelt ki, ha arra gondoltam, hogy valamelyik vámtiszt egyszerűen rágyújthat dollárjaim egyikére.

— Egy ismerősöm a parókája belsejébe ragasztotta az illegális bankókat. Sosem jöttek rá.

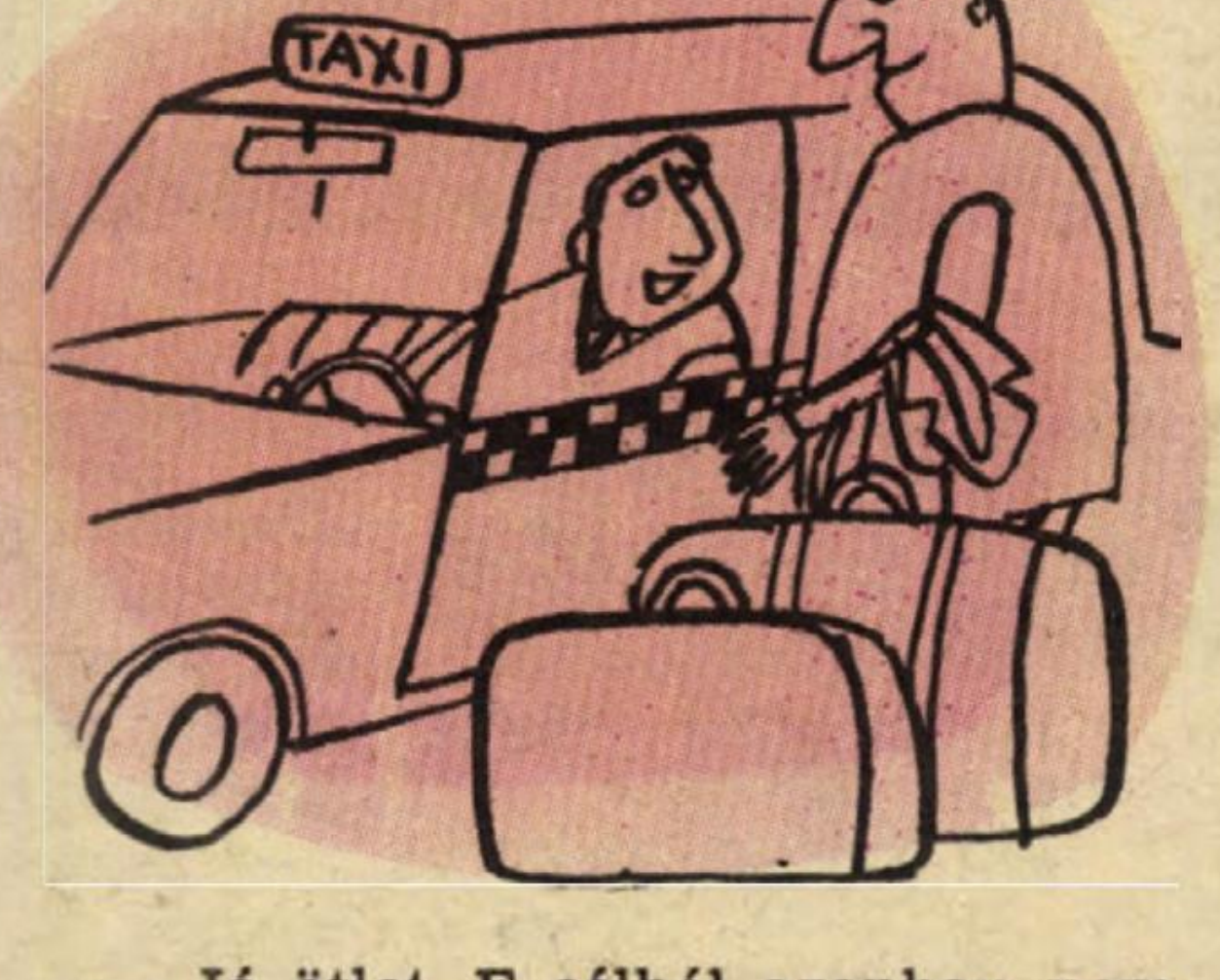

— Jó ötlet. E célból azonban nem vagyok hajlandó megkopaszodni.

— Miért, kérem? Kopasznak lenni minden esetre egészségesebb, mint dohányozni. Szabad kérdeznem: mivel töltötte idejét a messze távolban? Körséták? Városnézés? Múzeumok?

— Nem mondhatnám. Végül is minden templom csak kő és minden festmény csak vászon.

— Remélem, nem koplalt odakinn? Vannak turisták, akik a galambok elől csipegetik fel a kenyérmorzsát és ezen élnek, csakhogy a pénzükön mindenféle vicik-vacakot vásárolhassanak. Visszataszító fajzat.

— Ez esetben engem soroljon a félig-visszataszítók közé. Nem koplaltam, de vásároltam. Galambmorzsa nem, vicik-vacak igen.

— Megkérdezhetném, mi mindent sikerült beszereznie?

— Nincs titkolnivalóm, végül is glóriával estem át a vámvizsgálaton. Hát kérem, szert tettem egy Sanyo gyártmányú japán lemezjátszóra. Valóságos kis ékszer, „Sanyo hangja a világ hangja”. Aztán van itt öt darab márkás Lee farmerom, természetesen tiszta pamutból, hiszen „minél inkább pamut, annál inkább Lee”. Van továbbá egy Lentheric arcfesték-készletem, mert „Lentheric-kel nőbb a nő” és egy karton filteres cigarettám „Marlboro-vidékről, ahol valóban férfi a férfi”.

— Gyönyörű. Szabad kérdeznem, mennyi időt töltött külföldön?

— Tíz percet. Bementem a tranzitba, a vámmentes boltban elköltöttem a pénzemet, aztán visszajöttem a másik ajtón. A fene strapálja magát. És tudja mi az egészben a legszebb? Megmaradt a teljes szabadságom. A feleségem holnap elpasszolja a cuccot, holnapután már lenn pecázom Rácalmáson.

Peterdi Pál

ÖT PERC Pernye Andrással

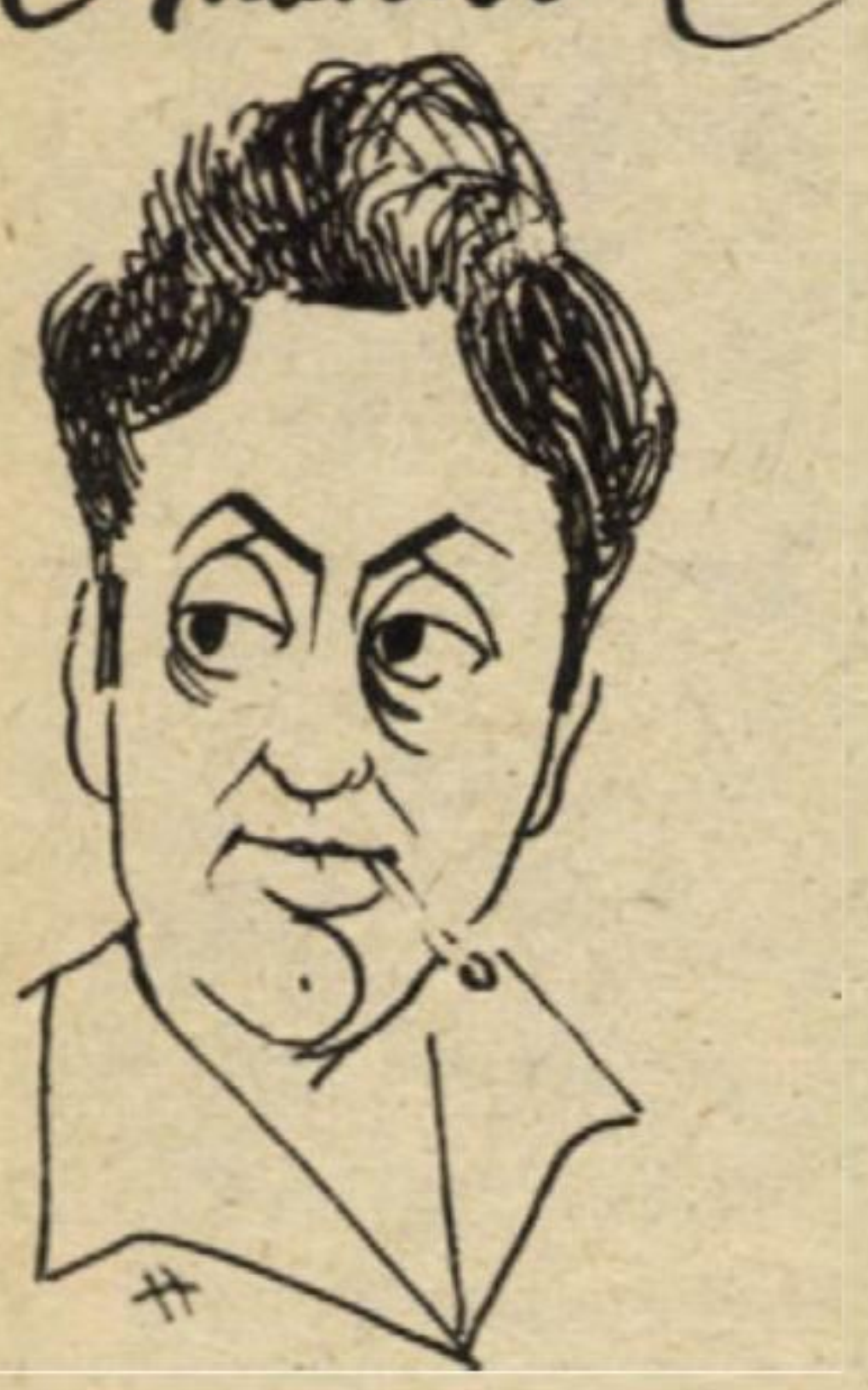

Pernye András zenetörténész, a „Ki mit tud” egyik állandó és népszerű zsüritagja, közismert a nézők előtt arról is, hogy régimódi, úgynevezett apacsinget visel és nem hord nyakkendőt.

— Szeretem ezeket a nyitott, kihajtós ingeket. Könnyebb, kényelmesebb számomra így a tanítás, mintha begombolt ing és nyakkendő szorítaná a nyakamat. Tucatszámra kapom a leveleket a tévénézőktől: ingügyben. Egy üzemi brigád meg akart ajándékozni hat inggel és hat nyakkendővel. Petrovics Emil irigykedett is rám... Telefonon is sokan kínáltak nekem ingeket. Természetesen nem kihajtós ingeket. Én majdnem mindenkinek válaszolok, és azt kérem ezúton is a kedves tévénézőktől: ne küldjenek nekem ingeket. Ha majd szükségem lesz valamire, szólok.

Gyakran jelentkeznek nálam zenei ügyekben is: tanácsért, felvilágosításért. Nemrégiben felhívtak telefonon:

— Hallo.,Pernye András?

— Igen.

— A zenetörténész?

— Igen.

Bemondta a telefonszámomat. Mondtam, hogy stimmel. Legnagyobb meglepetésemre így folytatta: „Bocsánat, téves.” Hiába, a népszerűség nagy dolog!

Beszélgetésünk közben megszólal zsebórájának ébresztője.

— A szokás hatalma. Régebben nagyon gyakran tartottam bevezetőt a tévében az operaelőadások előtt. Ilyenkor pontosan akartam megjelenni és zsebébresztőmet mindig hét órára állítottam be. Ez a tévé hőskorának idejében volt, amikor még a Széchenyi-hegyen, az adóállomás épületében kellett az operaelőadások előtt beszélnem. Egyszer a Turandot volt műsoron, és beszéd közben megdöbbenve vettem észre, hogy már hat óra ötvenkilenc perc is elmúlt néhány másodperccel, és attól féltem, hogy előadásom közben szólal meg a vekkerem. Azt mondták: nem baj, legfeljebb felébrednek a nézők. Szerencsém volt: Puccini zenéje előbb szólalt meg, mint az ébresztőórám...

Palásti László

YBL-DÍJ

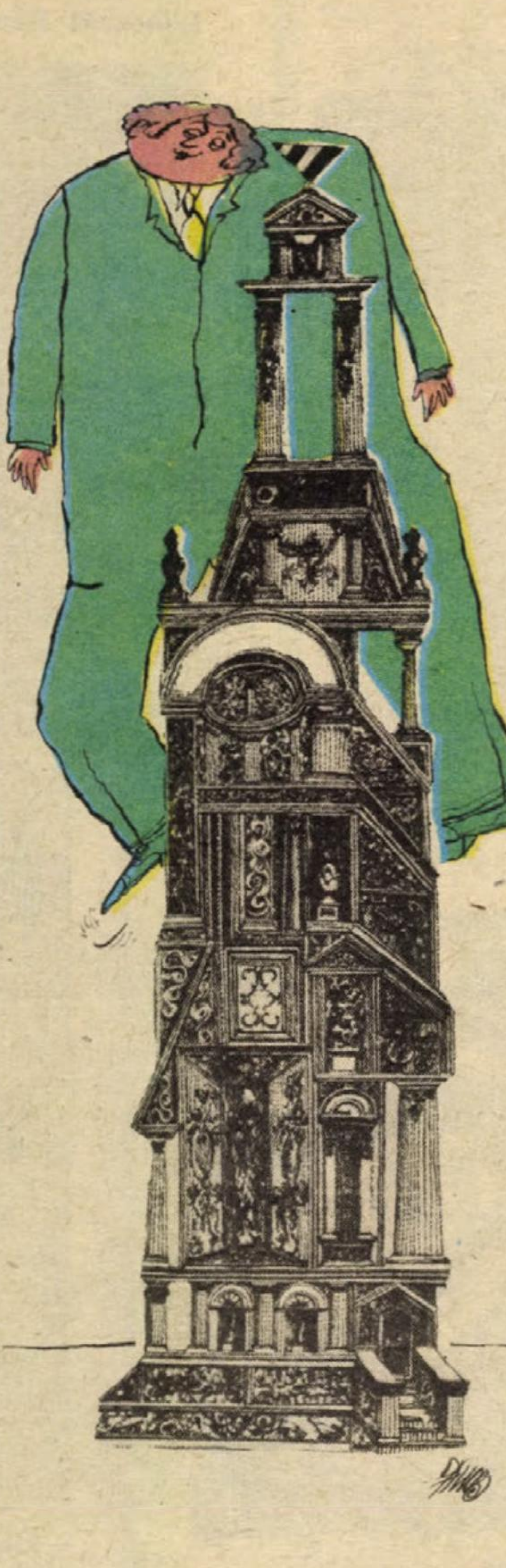

nyugtalan történet

A nyugtalan embernek eszébe jutott, hogy a patikákban újabban recept nélkül adják a gyógyszereket. Így hát betért az első gyógyszertárba, hogy kérjen egy szem nyugtatót.

— Sajnos, nyugtatót nem adhatunk. Még egy szemet sem. Ha valaki minden patikában csupán egy darabot vásárol, és összegyűjti, akkor már veszélyes mennyiséghez juthat.

— Nem akarom összegyűjteni, itt a helyszínen lenyelem.

— Lehetetlen, kérem. Ki tudja, hogy nem nyelt-e már le korábban egy tucatot a kedves beteg...

A nyugtalan ember fogcsikorgatva rohant a körzeti rendelőbe. Kár volt úgy sietnie, másfél órát kellett még várnia, mire bejutott az orvoshoz. Az idegességtől dadogva mesélte el panaszát.

— Hmm... A patikus bogarat tett a fülembe. Tényleg, hátha bevett már valamit. Biztos, ami biztos, adok magának egy beutalót az idegszakrendelésre.

— Csak egy szemet, egyetlen szemecskét...

— Maga komplikált eset. Nem vállalhatom a felelősséget. Majd az idegorvos. Ő aztán adhat magának akár egy egész tubussal is.

A szakrendelésen hatalmas tömeg fogadta. Letépte a sorszámot, majd zaklatottan járkálni kezdett. Közben megismerkedett egy súlyos beteggel, aki valaha őrjöngő volt, de olyan sokáig kellett várnia, hogy teljesen elfelejtette, miért is őrjöngött. Azóta emlékezetkihagyással kezelik.

De a türelme mindig meghozza a maga gyümölcsét, és néhány karton kitöltésére, gyermekkorának elmesélése után, kezében a friss recepttel, ismét vágtathatott a gyógyszertárba.

Itt már kegyes volt hozzá a sors, mindössze húsz percig állt sorba az árazónál, hatig a pénztárnál, és tizenkét percig a pultnál. De megérte, végre markában szorongathatta a régvárt csodaszert!

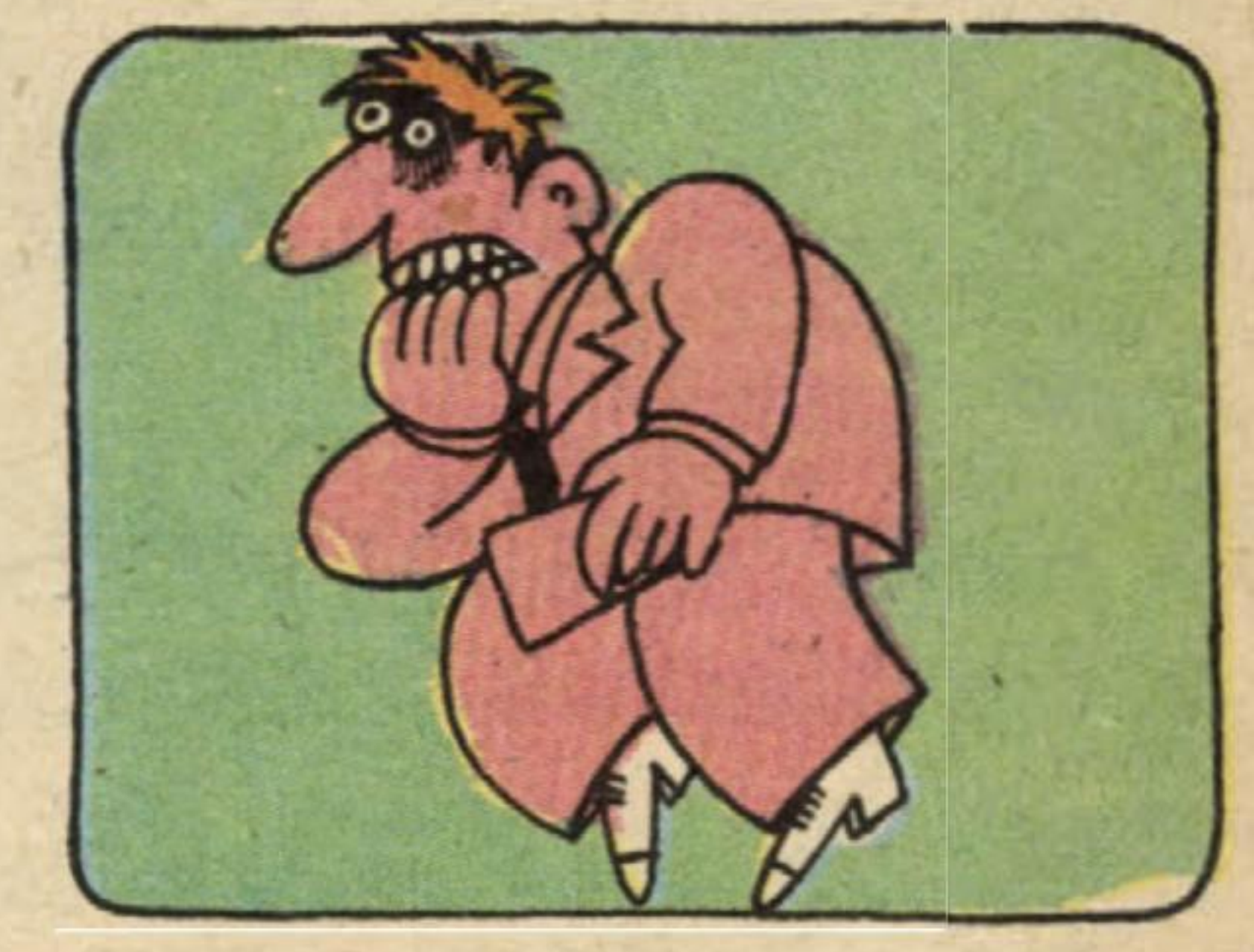

Ekkor hirtelen eltűnődött. Ráment a fél napja, órákig várakozott, sorbaállt, tülekedett. Aki zokszó nélkül ennyit kibír, annak minek a nyugtató?

Azzal bedobta az egészet a papírkosárba, és vidáman fütyörészve távozott.

Selmeczi Tibor

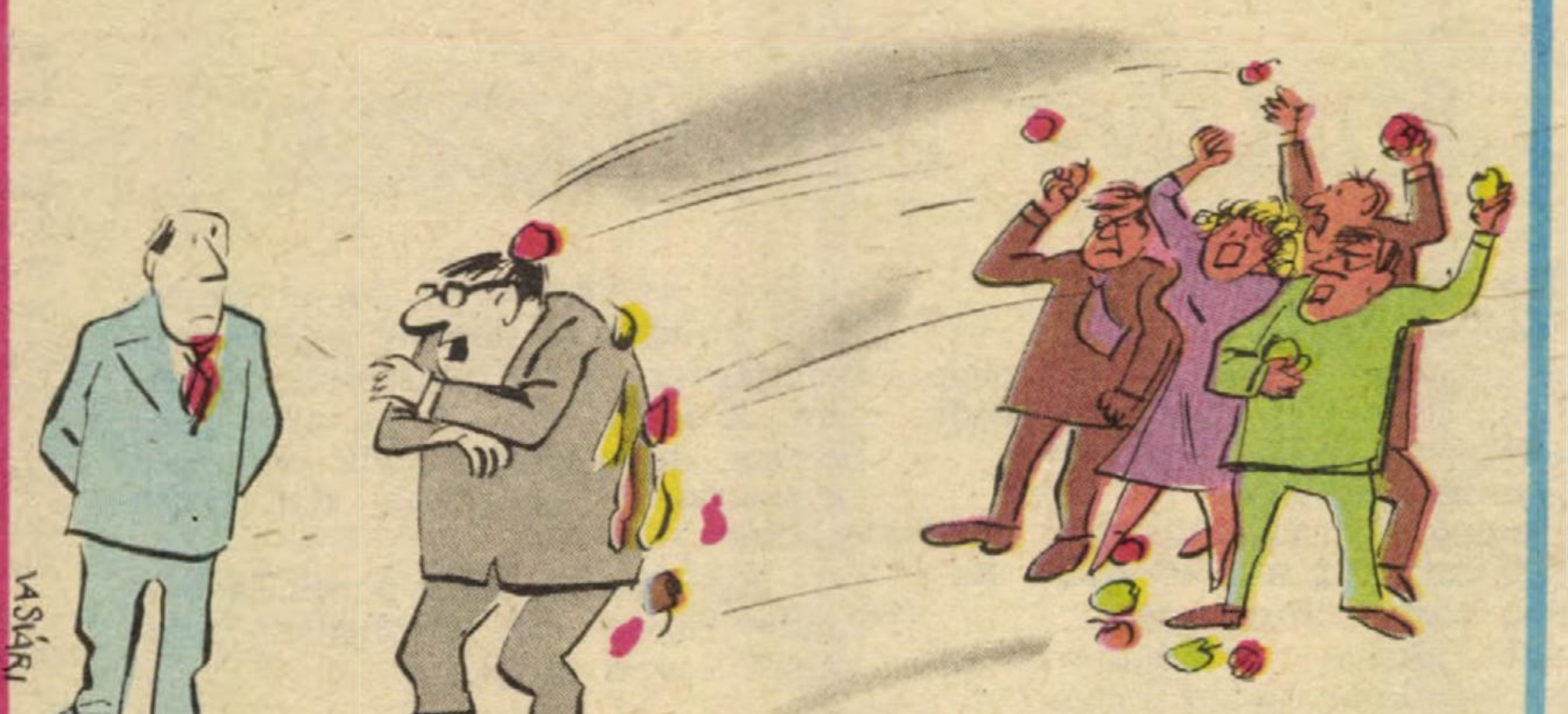

– A legfontosabb, hogy az embernek legyen önérzete...

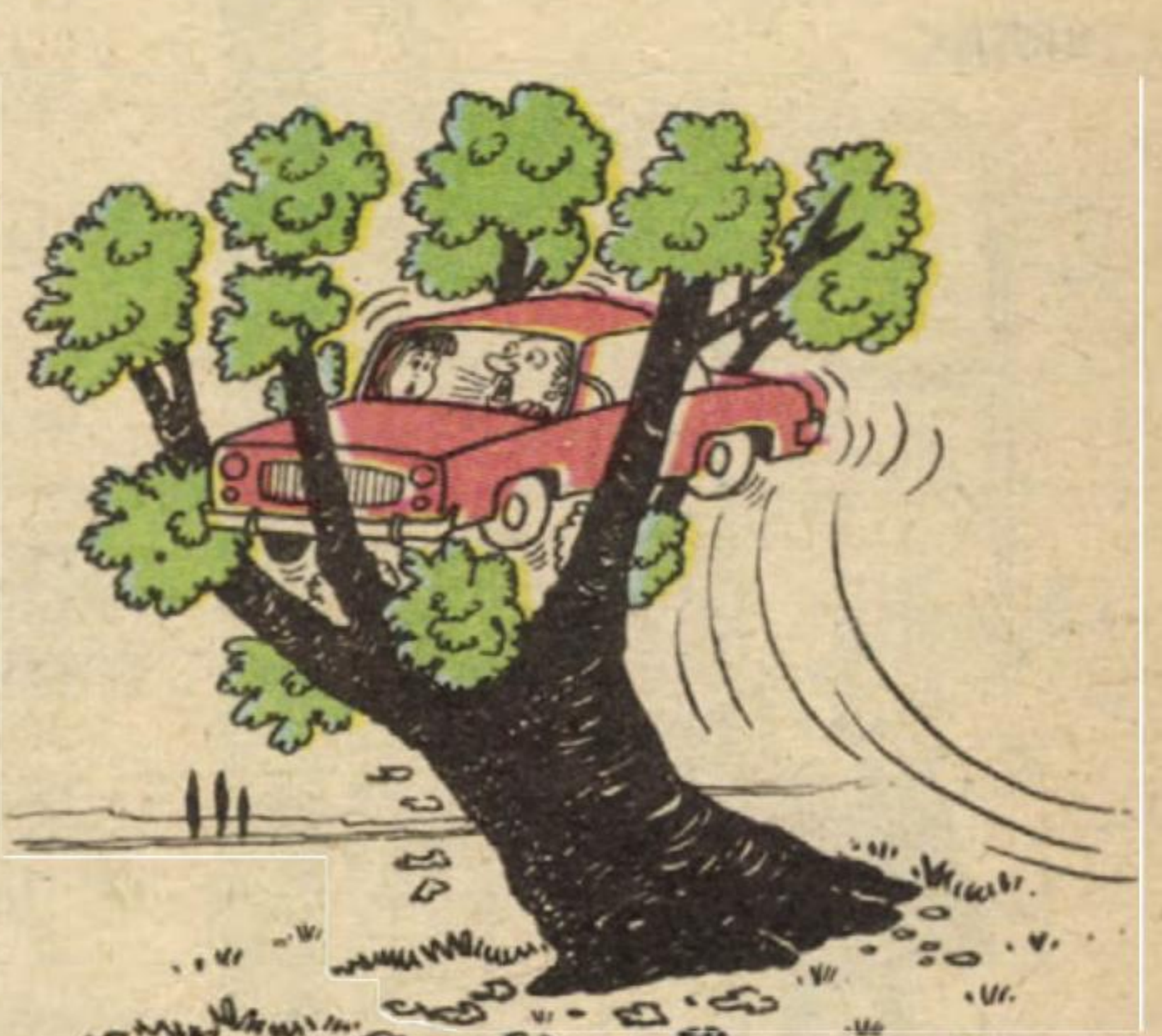

– Nem azt mondtad, hogy vigyelek a zöldbe?!

TRIBÜN

Sandro Mazzola, a nagy csillag nyilatkozott az olasz futball aktuális problémáiról, és másnap mentegetőzve hívta fel Gianni Riverát, a másik nagy csillagot.

— Meg kell bocsátanod — mondta. — Az újságíró elferdítette a szavaimat. Rólad nem azt mondtam, hogy tucatjátékos vagy, hanem azt, hogy átlagjátékos.

Tom Durant agybafőbe verték az Aranykesztyű-verseny elődöntőjében. A második menet közepére már erősen vérzett és a mérkőzésvezető le is léptette.

— Borzasztó kínosan érintett — mondta az öltözőben. — Sírni tudtam volna. De a szemem annyira bedagadt, hogy semmi sem tudott kijönni rajta.

Phil Boggs, ötvennyolc éves chicagói gépkocsiügynök, hetedik lett az idősebb emberek úszóbajnokságának 200 méteres mellúszó-számában.

— Alig várom, hogy hatvanéves legyek — nyilatkozta. — Akkor feljebb lépek egy korosztállyal, és ott megint én leszek a legfiatalabb.

Hiszen mindig állítottuk: a sport megőrzi az ifjúságot.

A Westmoreland Gazette című angol újságban olvastuk ezt az üde hírecskét.

Az eszméletlenségig részeg szurkolót mérkőzés után két járókelő szedte fel a járdáról. Bevitték az őrszobára, de minthogy a helyiség éppen üres volt, csak leültették a pult mellé, aztán elmentek. Egy-két perc múlva belép az ügyeletes hadnagynő, látja a kuncsaftot, megkérdi:

— Hát maga meg mit akar itt?

A tag nyilván azt hitte, hogy a bárpult mellett ül, mert így szólt:

— Kérek két whiskyt és egy korsó barnát, cukipofám.

És azzal beesett a pult alá.

(p. p.)

MAZOCHIZMUS

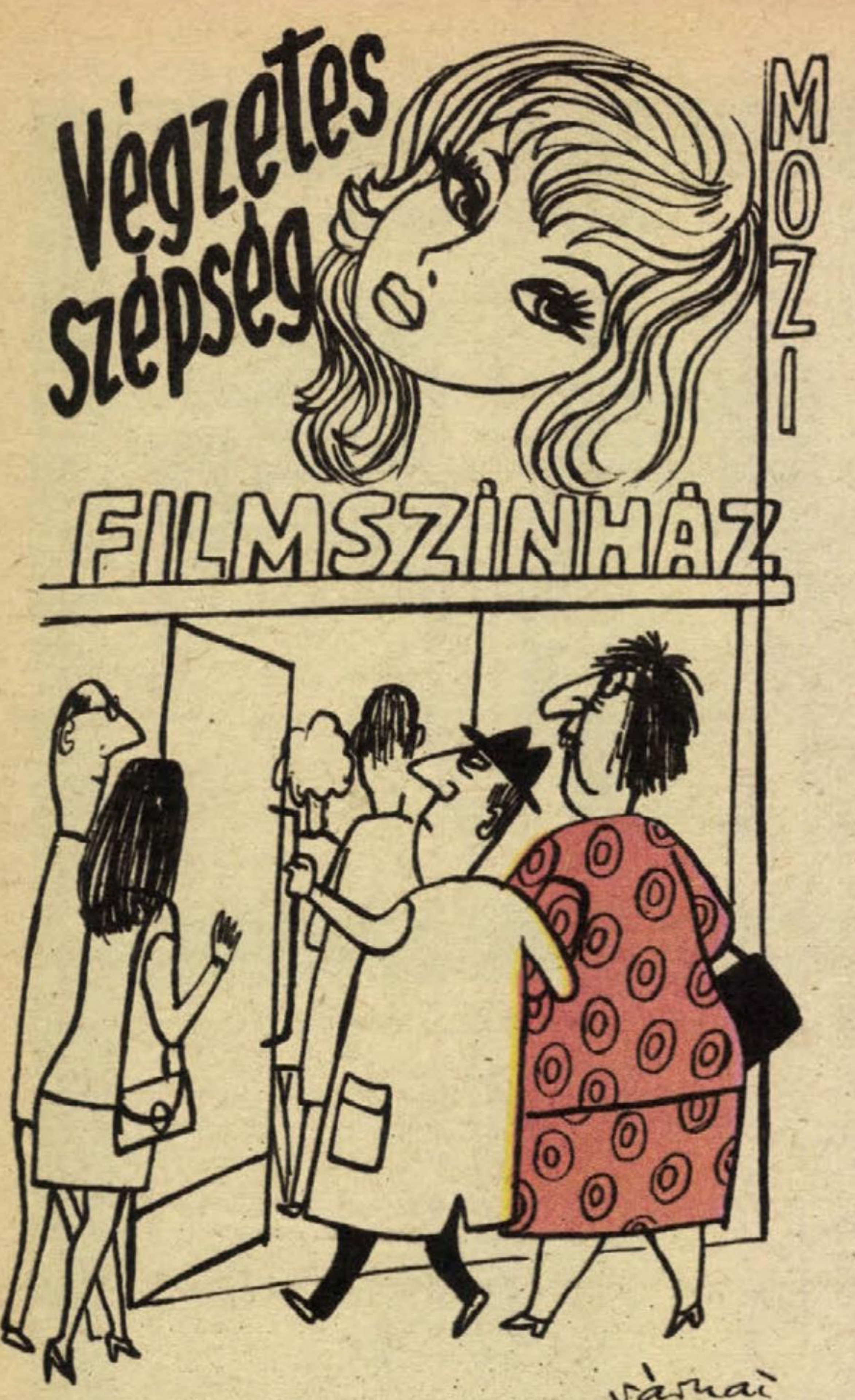
Végzetes szépség
MOZI
FILMSZÍNHÁZ
várnai

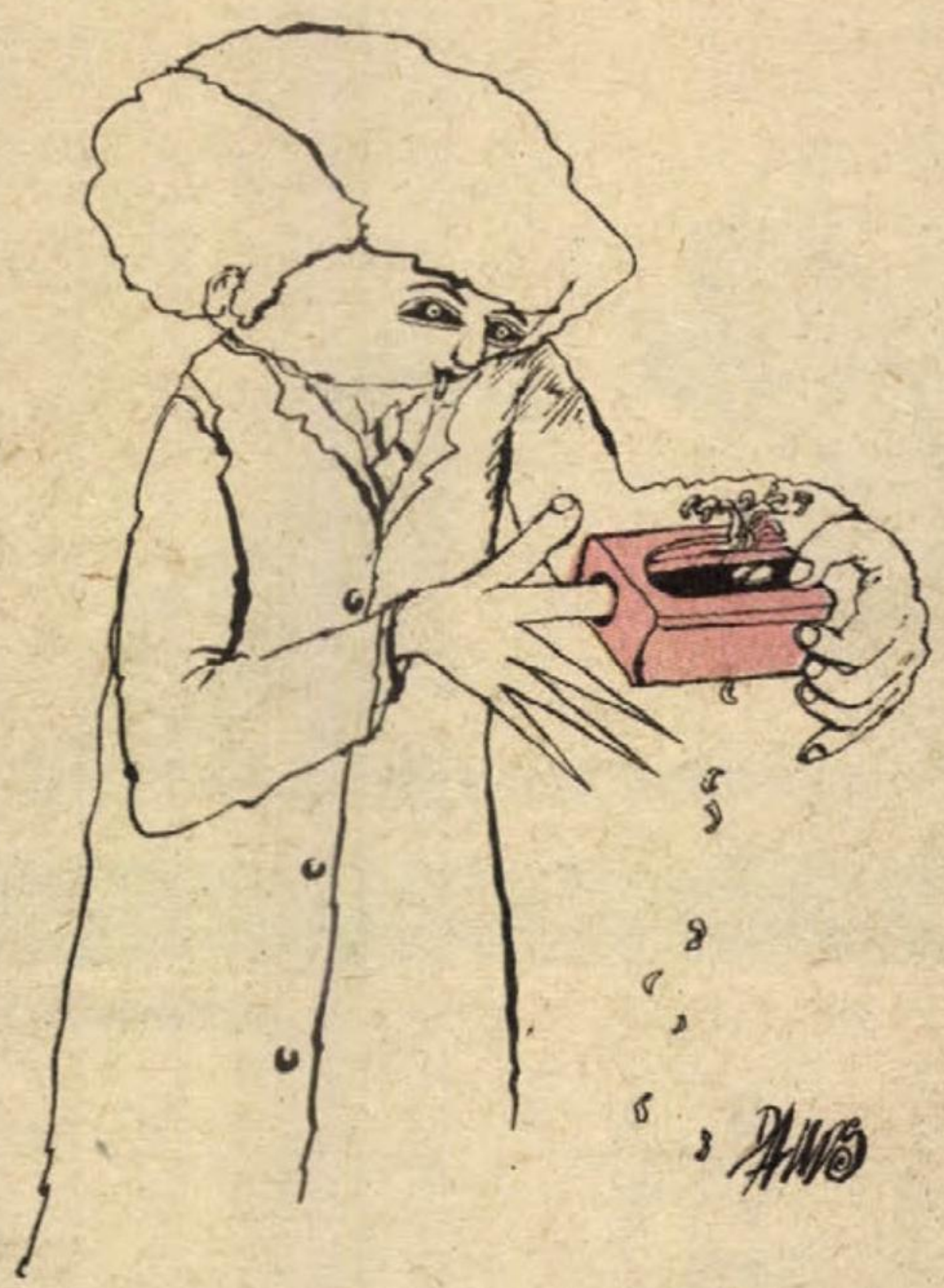

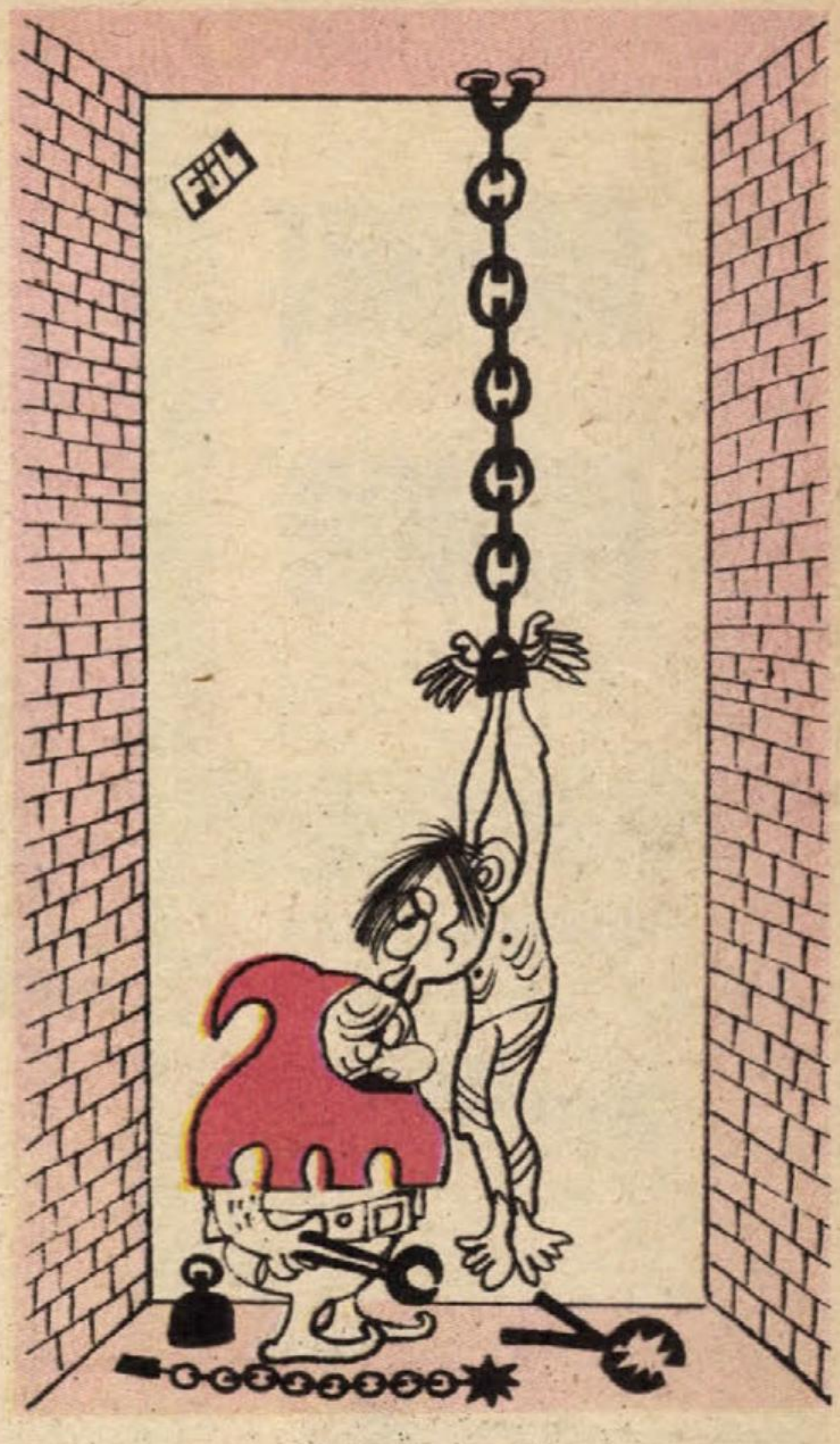

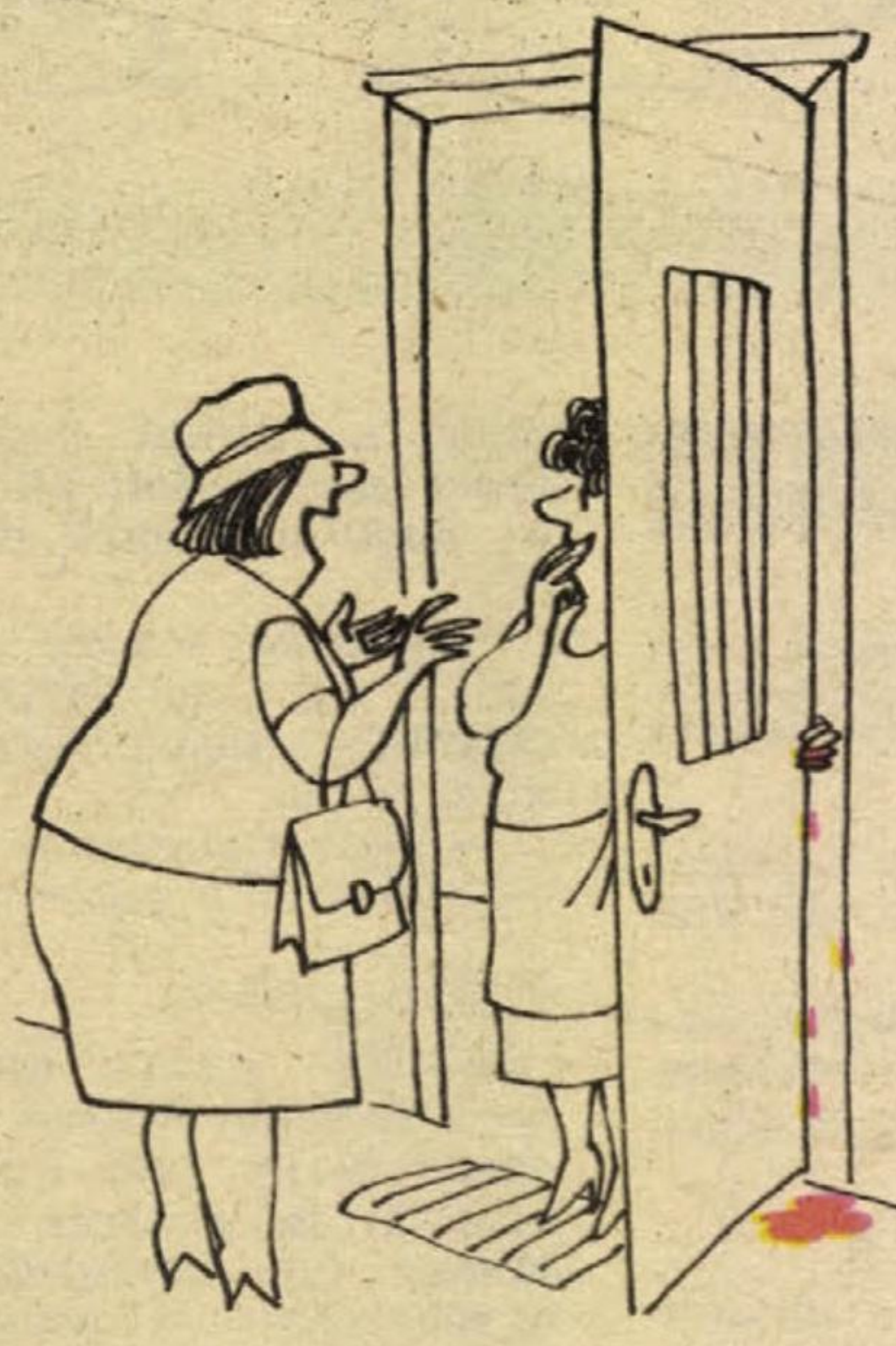

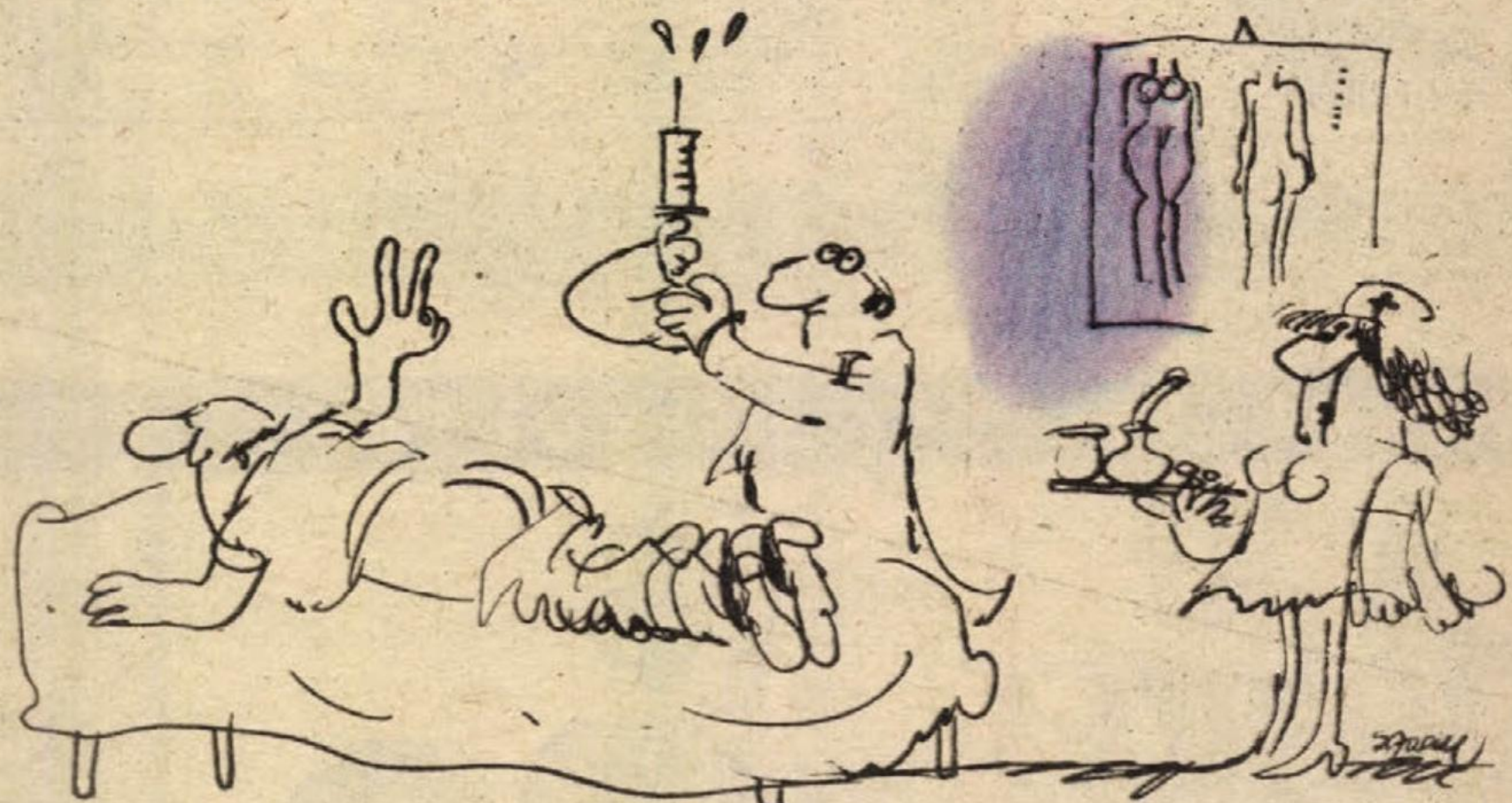

VÁRNAI, DALLOS, FÜLÖP,
BRENNER, SAJDIK,
BALÁZS-PIRI, HEGEDÜS

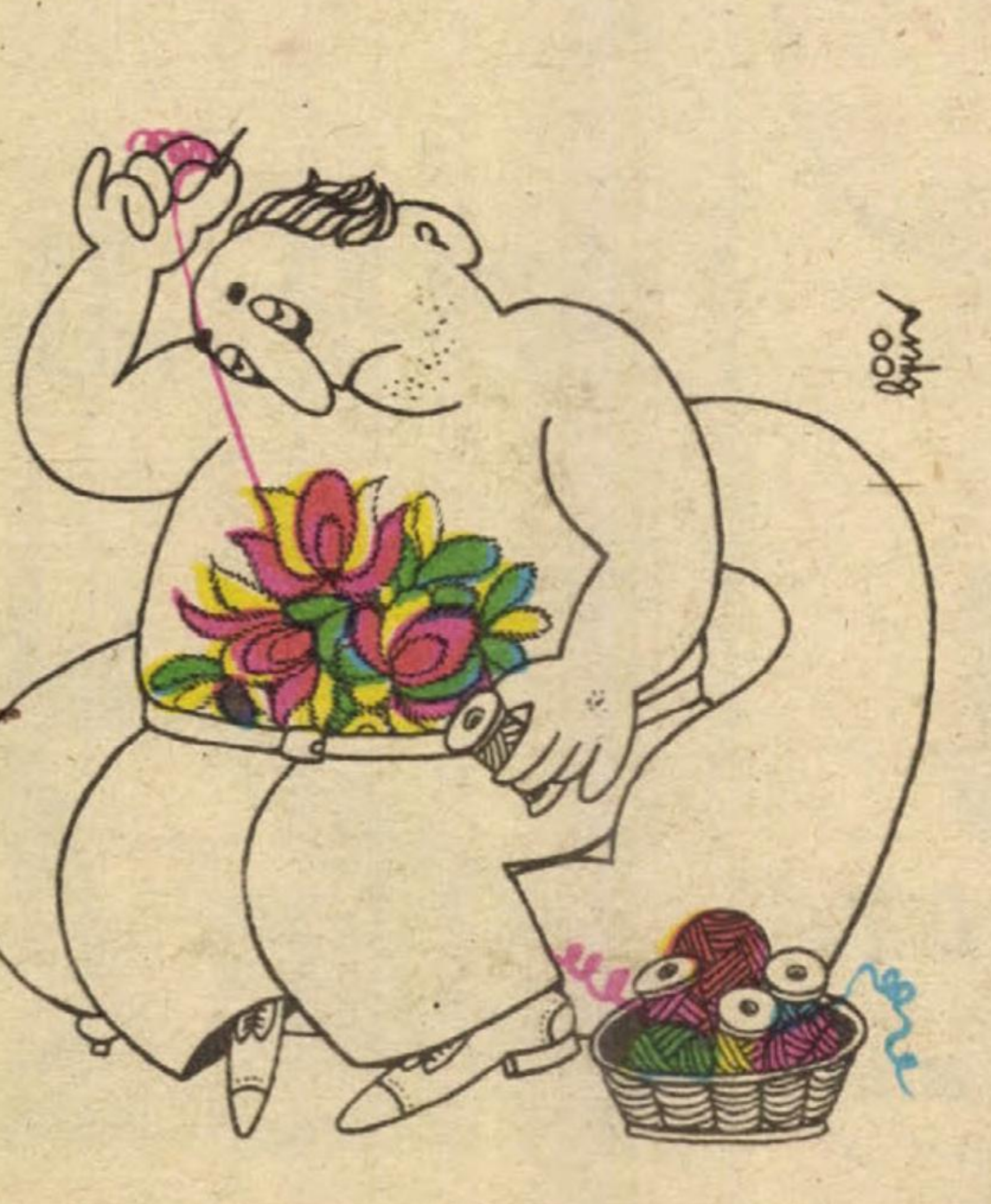

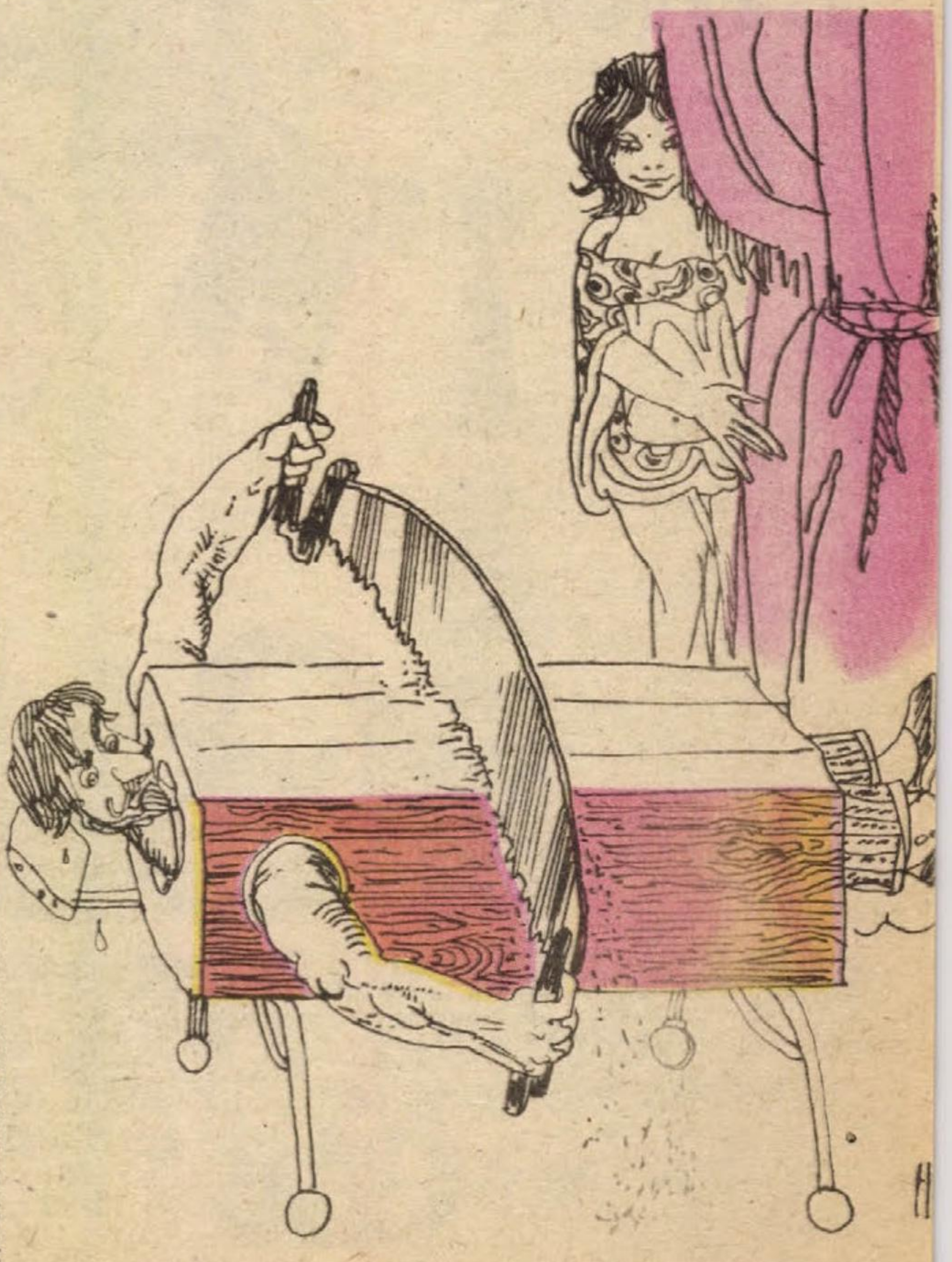

IMPORT HUMOR

KÖZELEDÉS

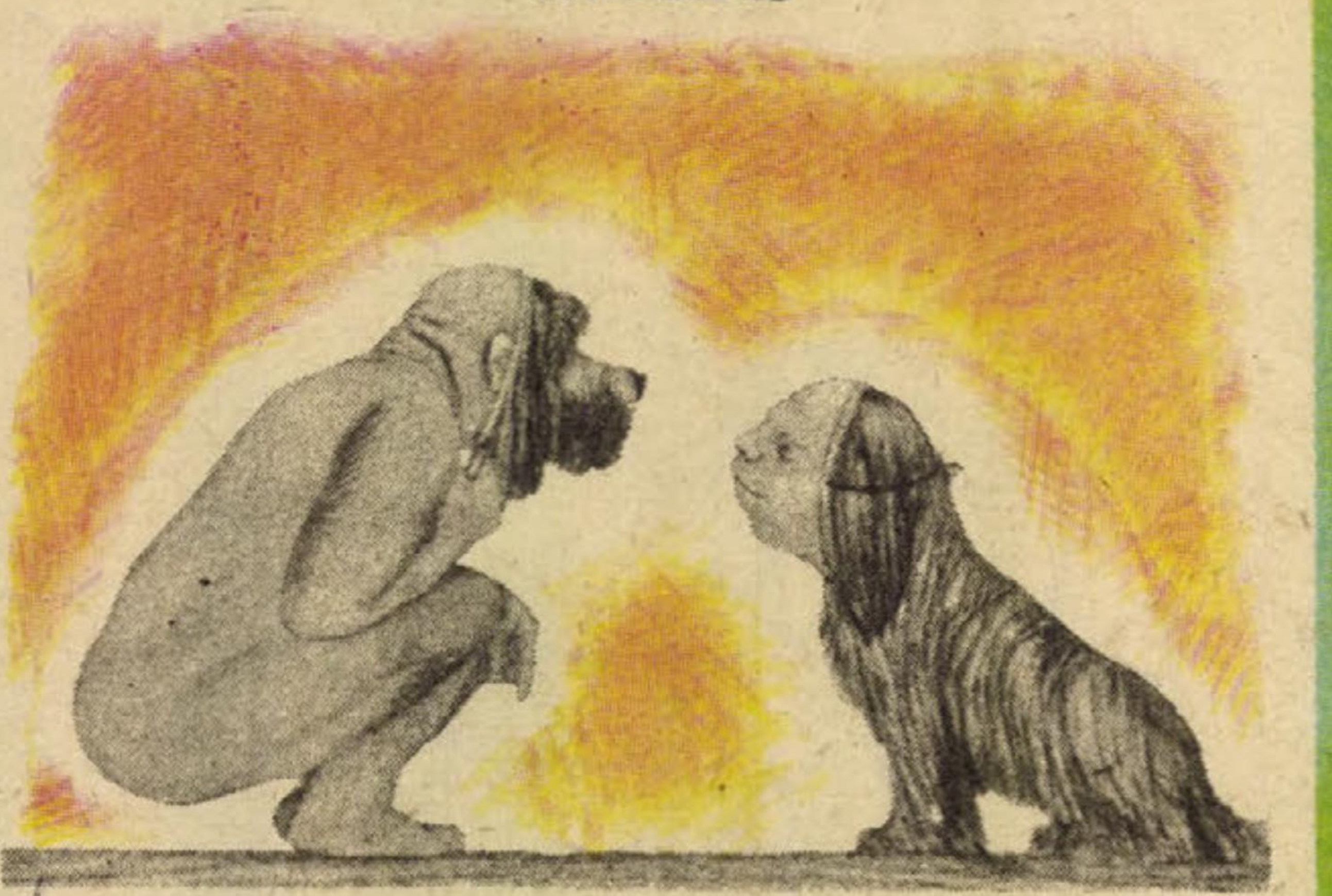

PRAKTIKUS GARÁZS

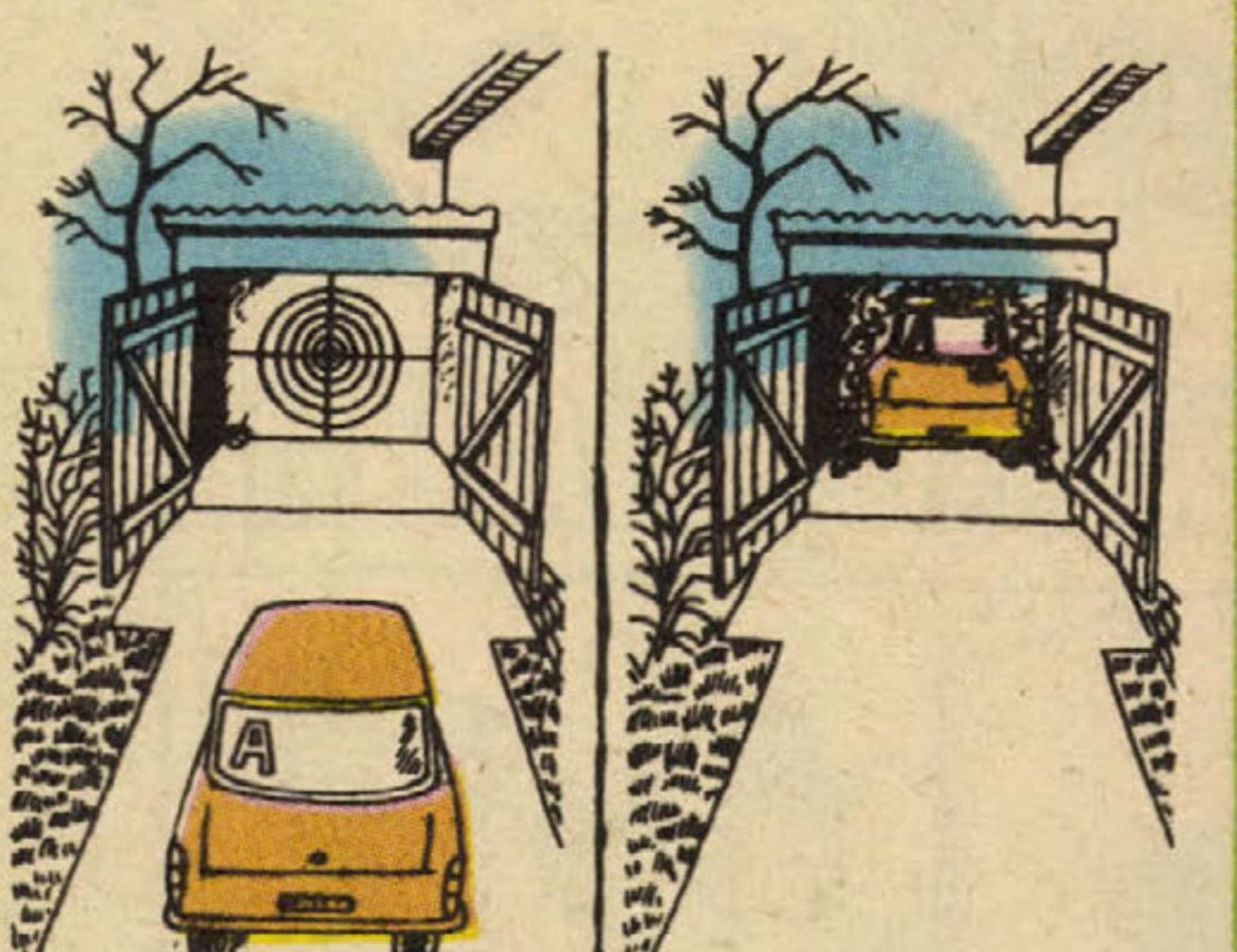

ABSZOLÚT ALAGÚT

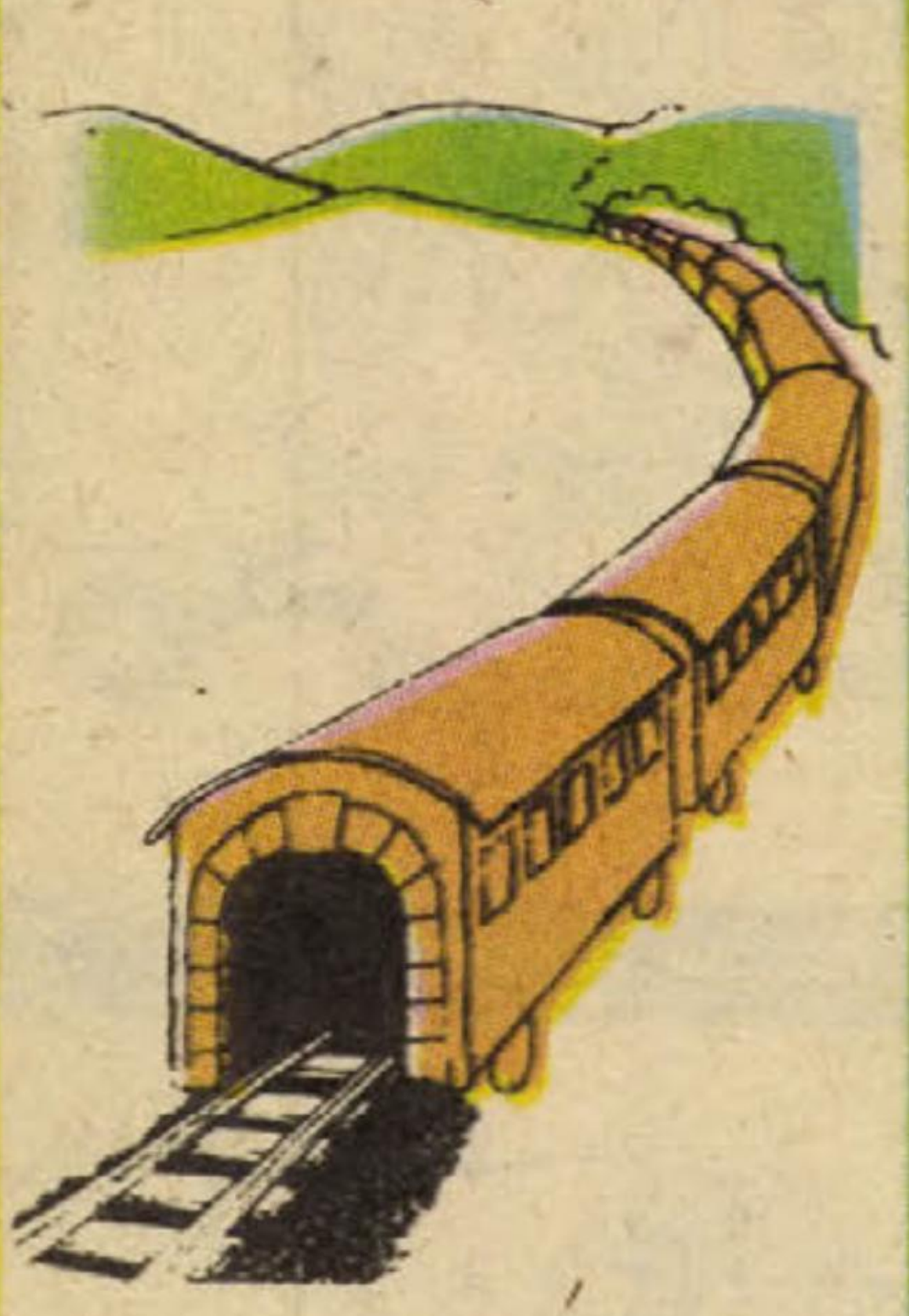

KÜLÖNBÖZŐ ÍZLÉSEK

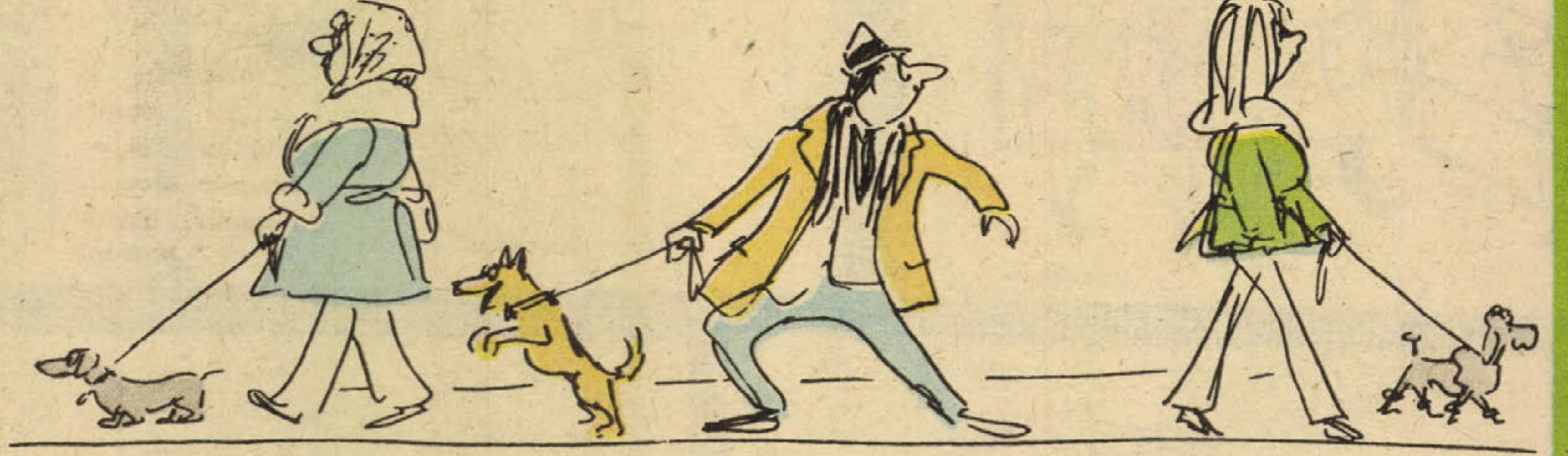

HIRDETÉS HIRDETÉS

A JÓ KÖZÉRZET NYITJA:
Oázis
Oázis
ERŐ, FRISSESÉG, LENDÜLET – MINDIG HAT AZ OÁZIS!
TERMÉSZETES, TISZTA ÜDÍTŐ ITAL
MINDEN PALACK 40 DEKA ALMA FINOM LEVÉT, VITAMINJÁT, AROMÁJÁT TARTALMAZZA
MINDIG Oázis -T KÉRJEN!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek. Egy újszülöttnek minden vicc új.

A kiskatona levelet kap hazulról. Felbontja a borítékot és egy üres papírlap hull ki belőle.

— Tudod, Péter — magyarázza barátjának —, mielőtt bevonultam, összevesztünk Ilivel, és azóta nem beszélünk.

*

— Képzelje, kihívtam a villanyszerelőt, hogy javítsa meg az ajtócsengőt, de ez a fickó ide se dugta az orrát.

— Nyugodjon meg, asszonyom, kijött a szerelő, becsöngetett, de senki nem nyitott ajtót és azt hitte, hogy nincsenek itthon.

*

— Menjen vissza! — kiált rá a rendőr egy ittas férfira, aki a vendéglőből kilépve, tilos helyen jön át az utcán.

— Nem mehetek — feleli a férfi —, nincs több pénzem.

*

Autószervizben:

— Már negyed órája figyelem ezt a szerelőt. Kitűnő munkás! Egy csepp olajat sem öntött ki, tisztára törölte a kezét mielőtt a volánhoz ült, könnyedén kapcsolta a sebességet és nagyon óvatosan jött ki a garázsból. Rögtön látni, ez az ember szereti a gépeket.

— Igen, uram, annál is inkább, mert ez a saját kocsija volt!

ZSAROLÁS

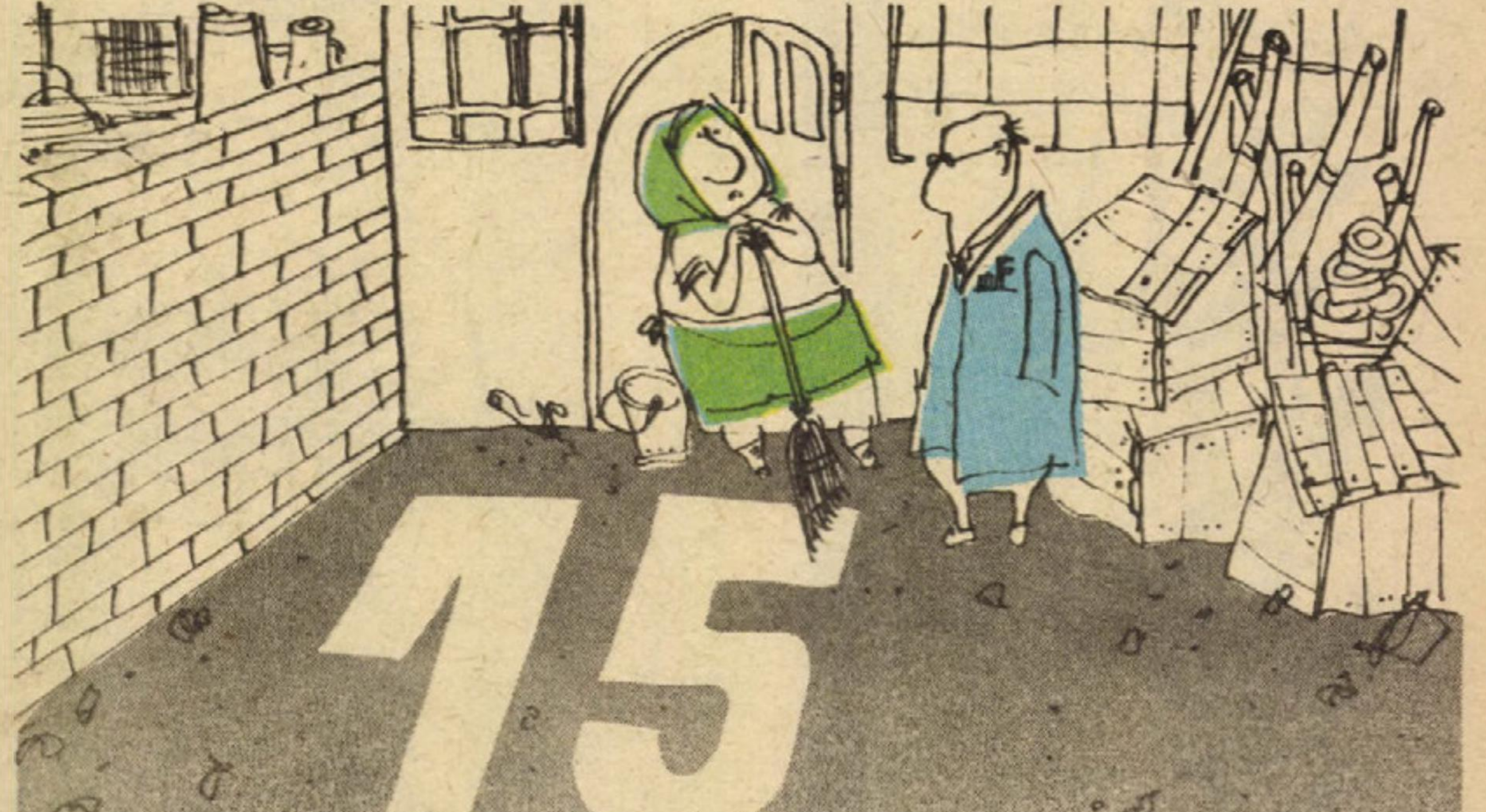

– Ennyi órabérért csak ennyit seprek!

ÁTALAKÍTOTT ITALBOLTBAN

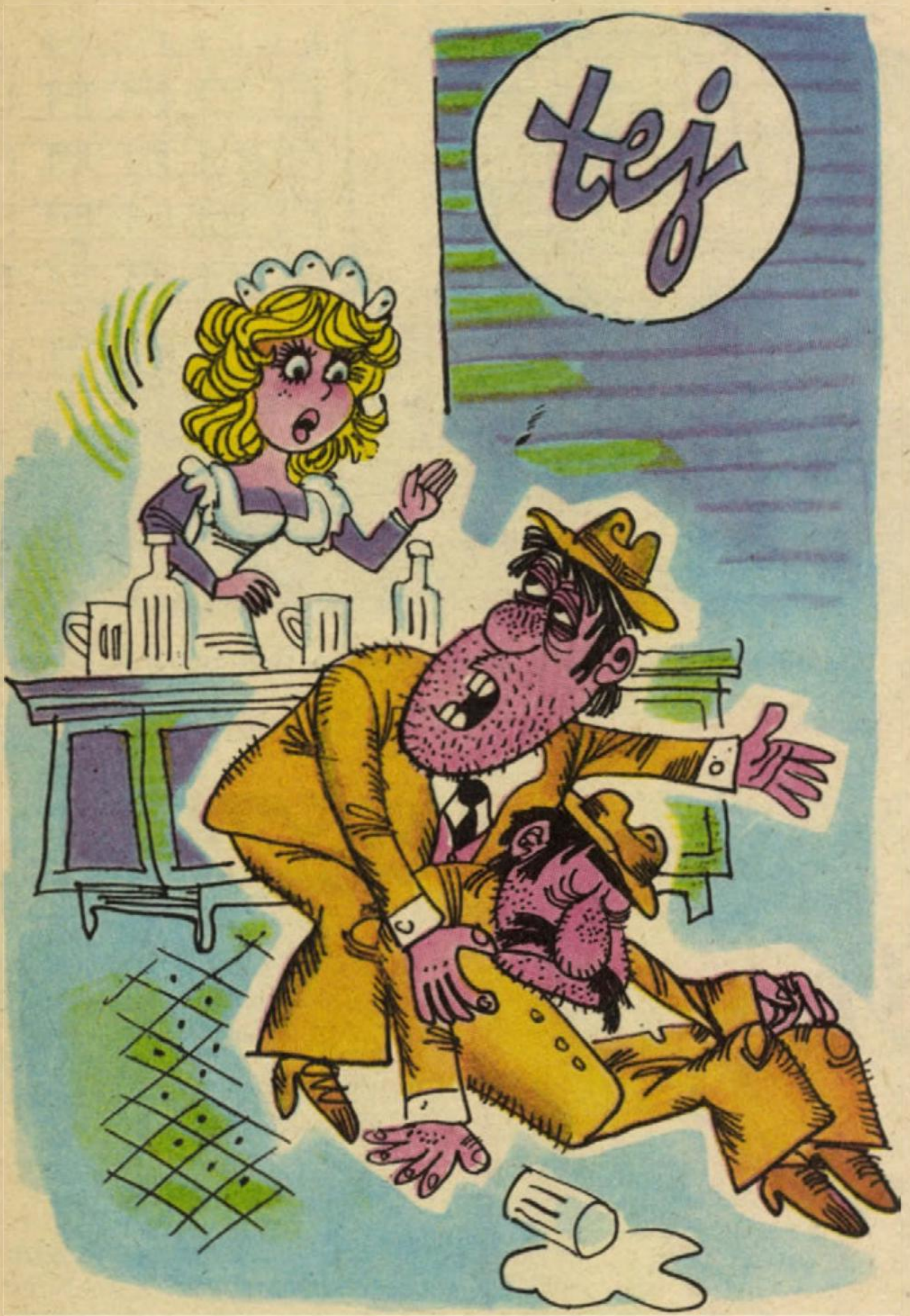

– Hívja a mentőket, a barátom tejmérgezést kapott.

NYÁRON IS
TÉLEN IS

HIRDETÉS

fabulon NAPOZÓ

Jó napja lesz, ha FABULON napozót használ,

MERT KIVÁLÓ FÉNYVÉDŐ HATÁSÚ,

MERT VÉDI A BŐRÉT A LEÉGÉSTŐL,

MERT GAZDASÁGOS

Aszongyák,

hogy zöld sávot alakítanak ki a Szahara körül.

Ha filozofálni akarnék — de szerencsére nem akarok —, azt mondanám, hogy sok Szahara van a világon, például az önzés, az ízléstelenség, az érzéketlenség sivár Szaharája, nem is szólva az unalom néha mesterségesen, a technika csodálatos eszközeivel előidézett Szaharájáról, ezek köré nem terveznek zöld sávot, ha az emberek mindettől belezöldülnek a méregbe, akkor elég széles zöld sáv alakul ki magától, de mindezt, ismétlem, nem mondom, mert az igazi Szaharáról és a létesülő igazi zöld sávról akarok beszélni, a Szaharáról, amelyben több a homok (és ez nagy szó!), mint amennyit egy pesti bérház felépülte után otthagynak a helyszínen, hogy a buckák között jóízűen lehessen bukdácsolni, hiszen azzal is telik az idő, és egy lakótelepen úgyis kevés a szórakozási lehetőség. A Szaharáról, amelynek közlekedési eszközével, a tevével sincs annyi bosszúság, mint a nagyvárosi közlekedési eszközzel, a villamossal, a teve sohasem túlzsúfolt, mert ha azt túlzsúfolják, valószínűleg nem is hajlandó elindulni és a tevének ajtaja sincs (ez természettudományos tény), ami becsípi az utasát, bár legyünk tárgyilagosak, láttam már becsípett utast a villamoson, akit nem az ajtó csípett be, a teve a sivatag hajója, nyilván büszke is erre az elnevezésre, erről jut eszembe, de csak úgy mellékesen, ha a tevék között is van sznobizmus, az egypupú teve bizonyára mély hódolattal néz fel a kétpupúra, az egypupúra viszont az öszvér néz fel mély hódolattal, mert annak egyáltalán nincs púpja, de hagyjuk a tevéket, a szaharai környezetvédelemről van szó.

Ha ilyen gondosan óvják ezt a sivatagot, és továbbra is olyan kevéssé védik a nagyvárosok légterét, hovatovább a Szahara lesz az egyetlen üde, zöldellő, jó levegőjű hely a világon.

(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR

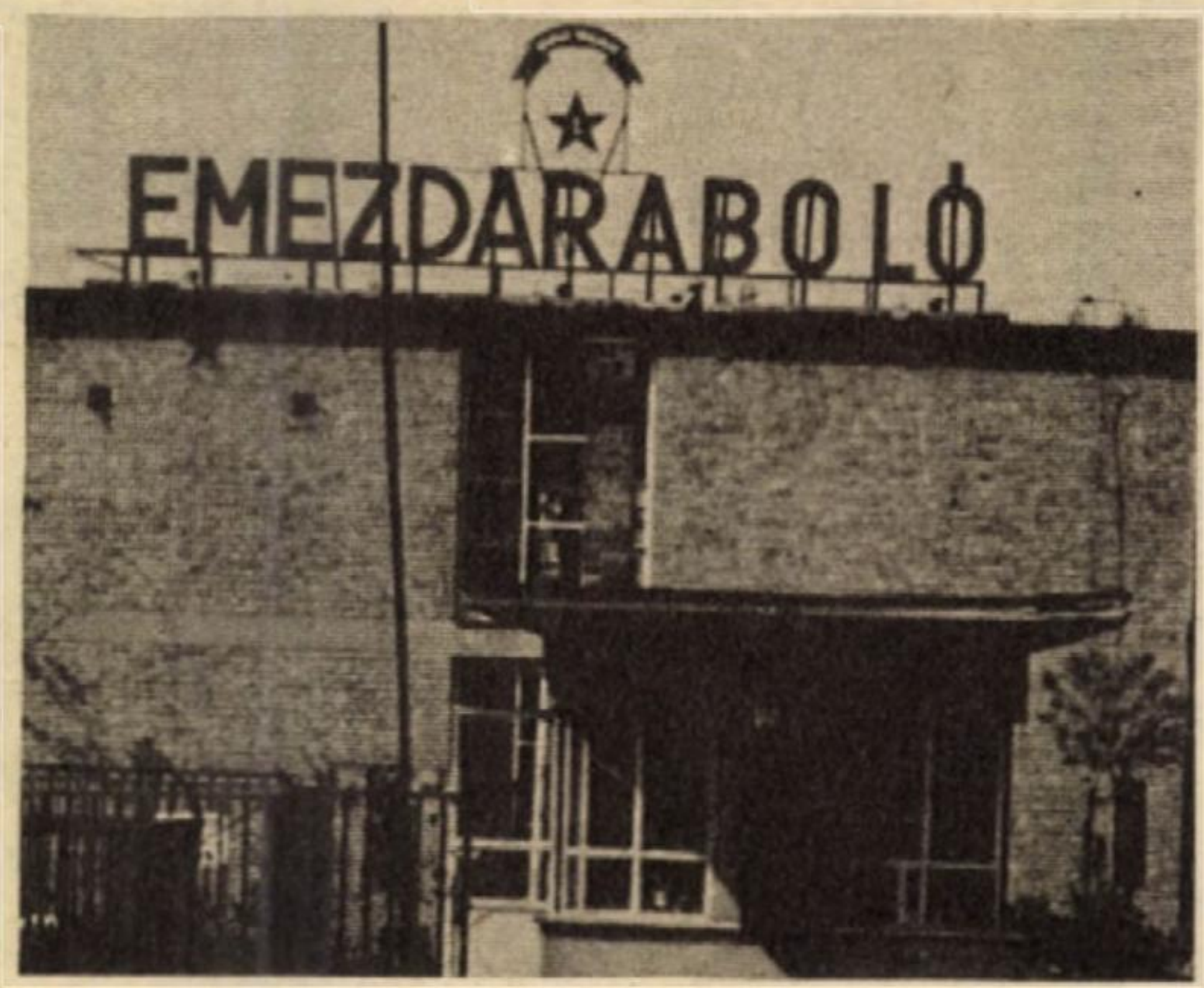

És amazt hol darabolják?

(Kristóf László felvétele)

egy a számtanban"... Csakhogy Nemecsek nem akart örökre jelentéktelen ember maradni. Boka Ferinek könnyű. Erős, okos és határozott fiú. Nem csoda, hogy őt választották meg elnöknek. És Nemecsek nemcsak engedelmeskedett, hanem szerette is Boka Ferit. Hogy miért? Mert olyan erős, határozott, és másokkal szemben

Molnár Ferencnél még János volt ez a Feri. Vagy ez már a fia lenne?

(A Népszabadságban észlelte Horváth Beatrix, pécsi olvasónk)

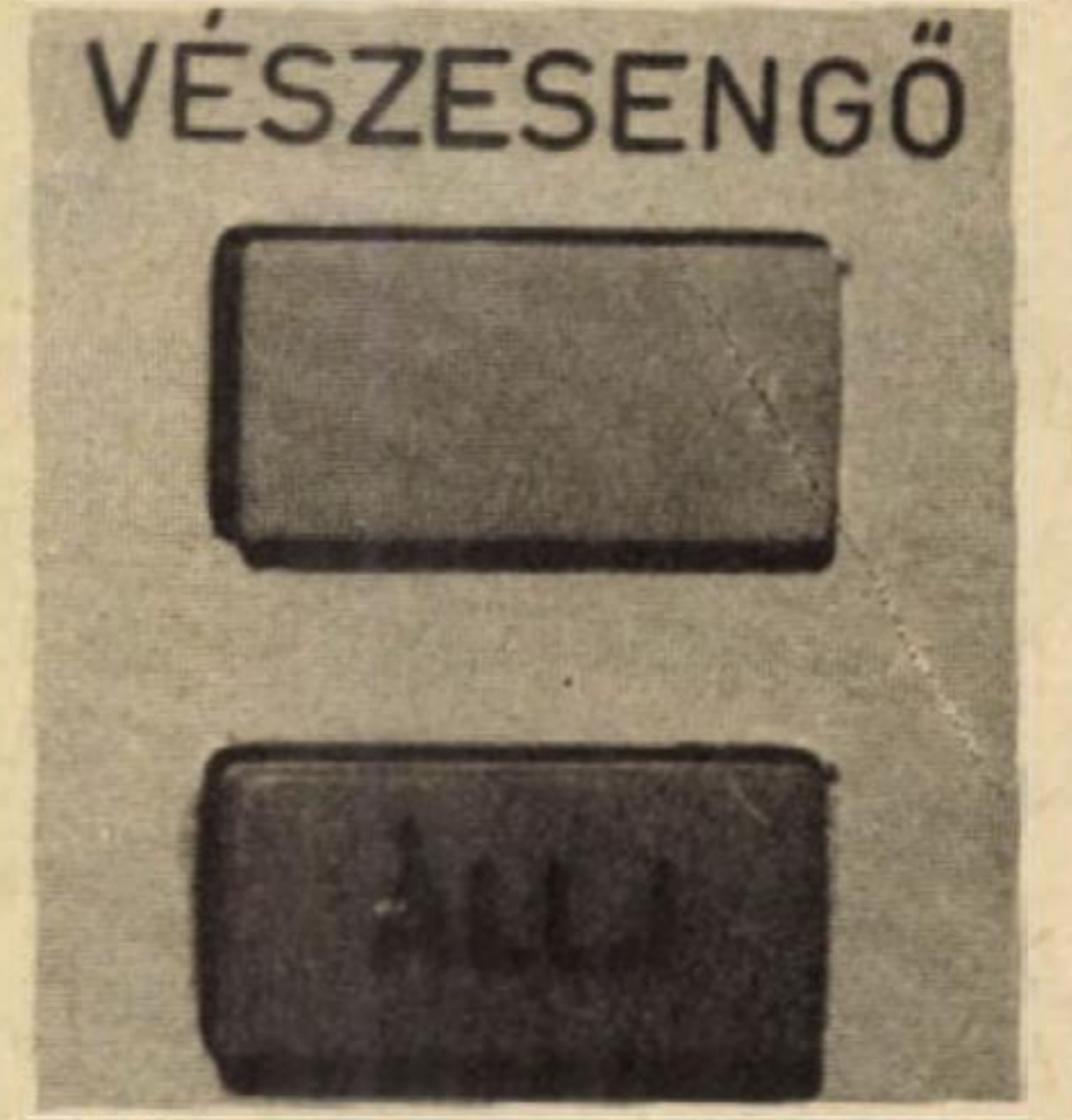

Már vészt is gombnyomásra esengünk?

(Egy új liftben fotózta Gáti György)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

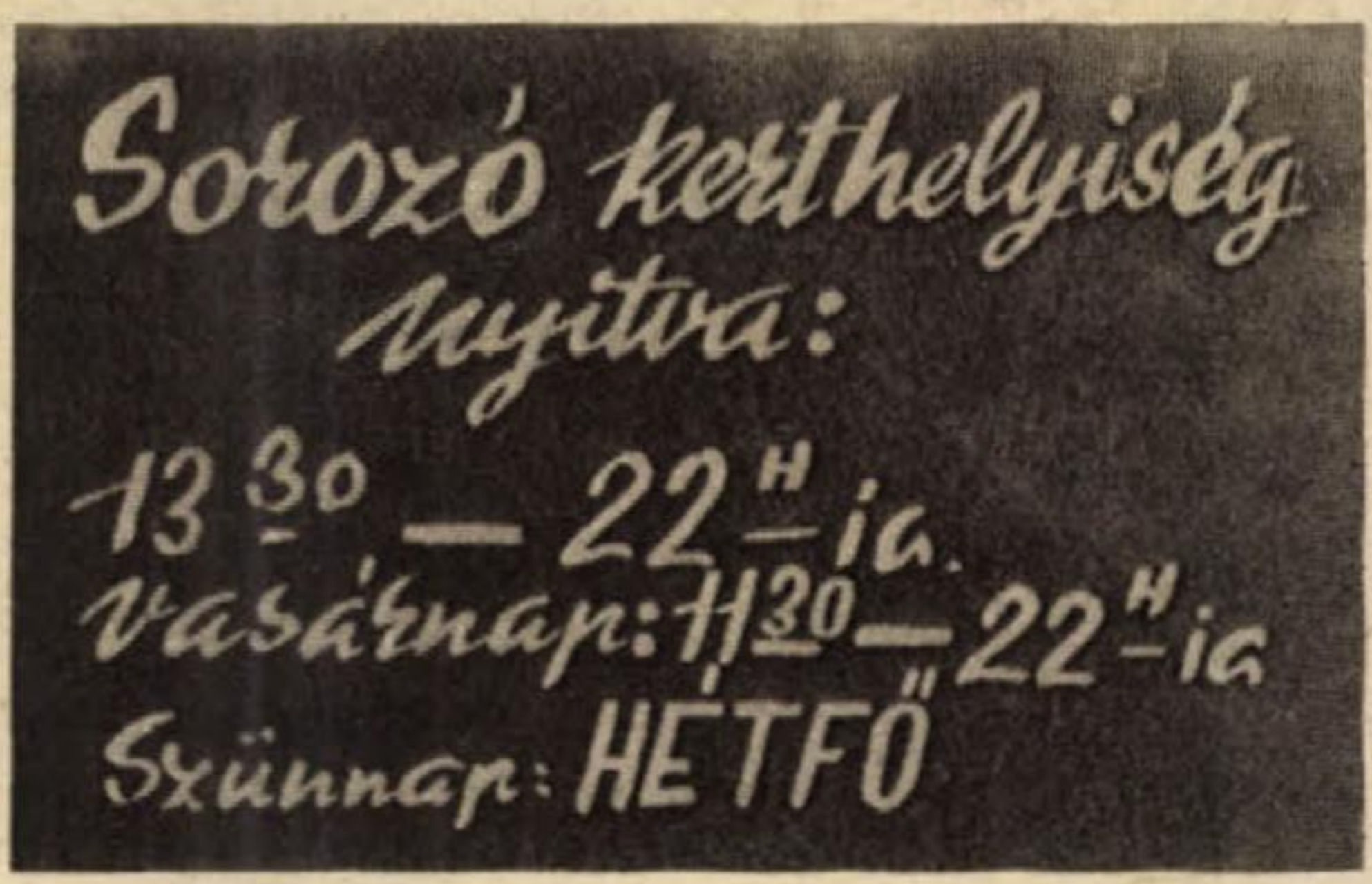

Korsóval tisztelegj!

(Kőbányán fotózta Gáti György)

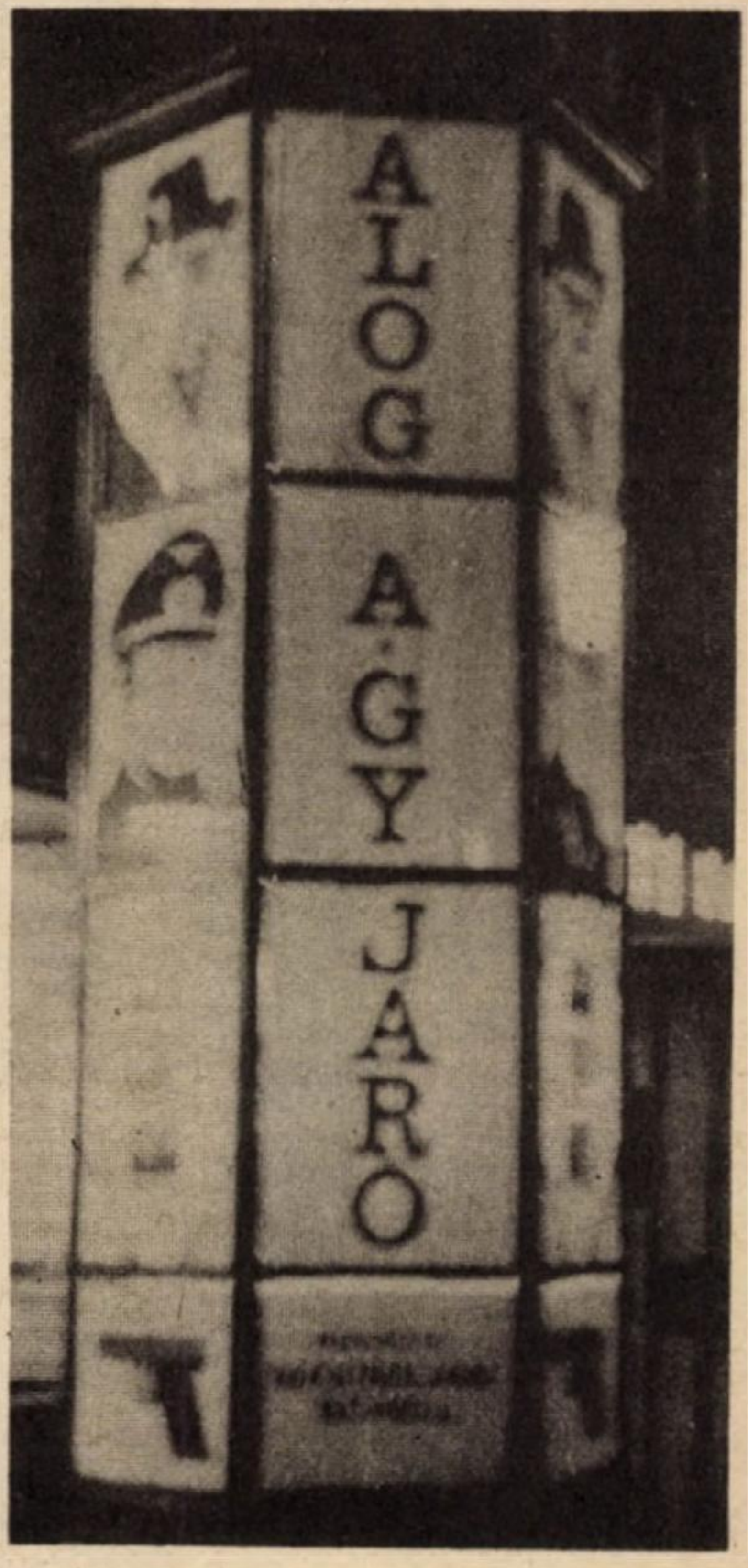

Moziplakát jó rejtvényfejtőknek, vagyis gyors agyjáróknak. Lóugrás szerint olvasandó: először a középső, aztán a felső, végül az alsó rész. Ügyes?

(A Rákóczi úton fotózta Gáti György)

HIRDETÉS HIRDETÉS

JOGÁSZ A HÁZNÁL A

HÁZI JOGTANÁCSADÓ

Készült a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium közreműködésével

AZ ÁLLAMI ÉS A SZÖVETKEZETI FÖLDTULAJDONRÓL

A tartalomból:

Felajánlás és megváltás
A föld személyi és magántulajdona
A használati jog
Tudnivalók a zártkertekről
A földrendezés módja

KIS ÉRTELMEZŐ SZÓTÁR ● HOL INTÉZIK? ● JOGSZABÁLYOKRÓL RÖVIDEN ● VÁLTOZOTT! ● JOGSEGÉLYSZOLGÁLAT ● IDŐSZERŰ TEENDŐK ● KÖZÖNSÉGSZOLGÁLAT

Kapható az újságárusoknál. Megrendelhető a Postai Hírlapirodánál.

TAVASZ

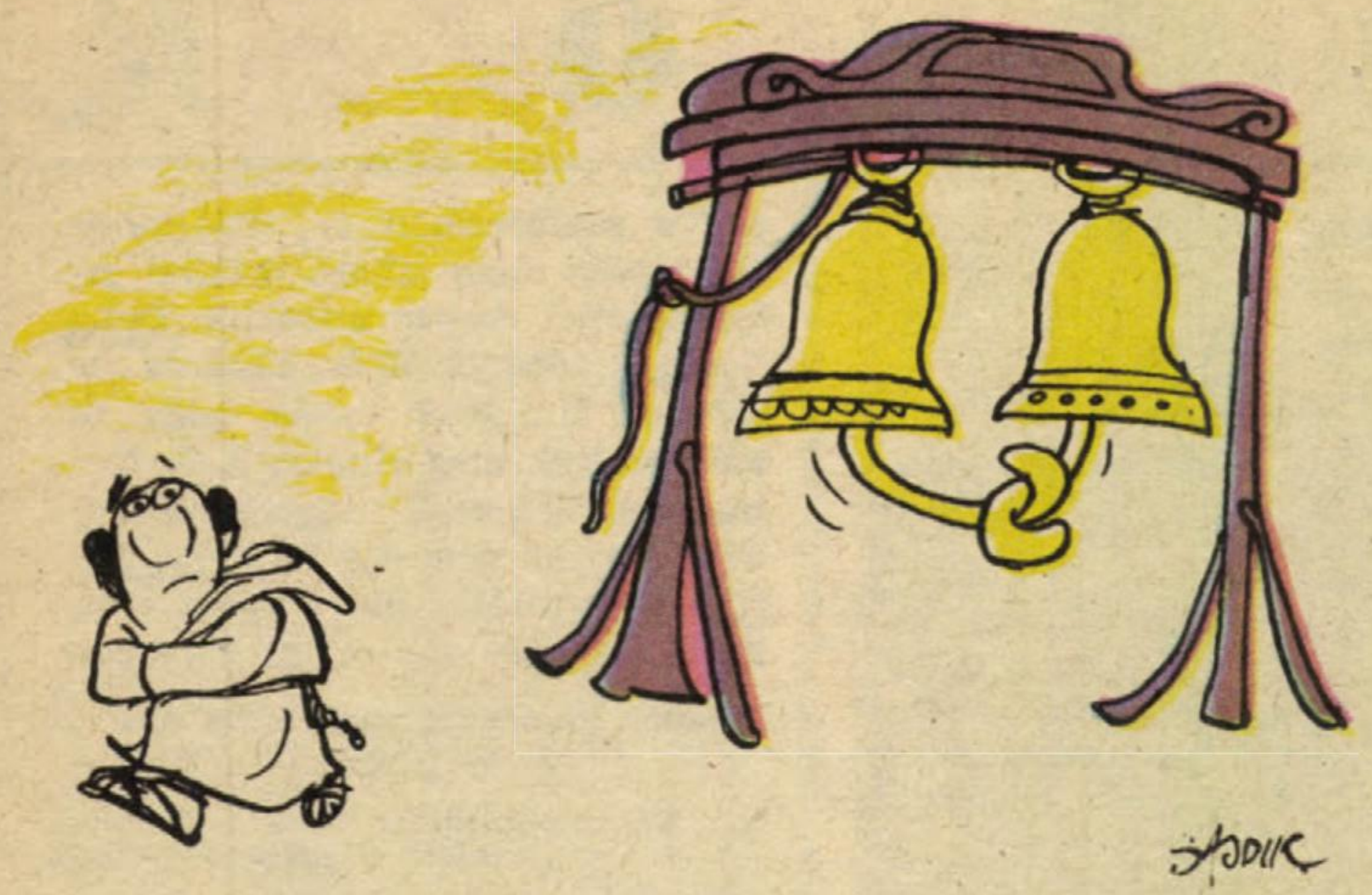

ÓBUDÁN

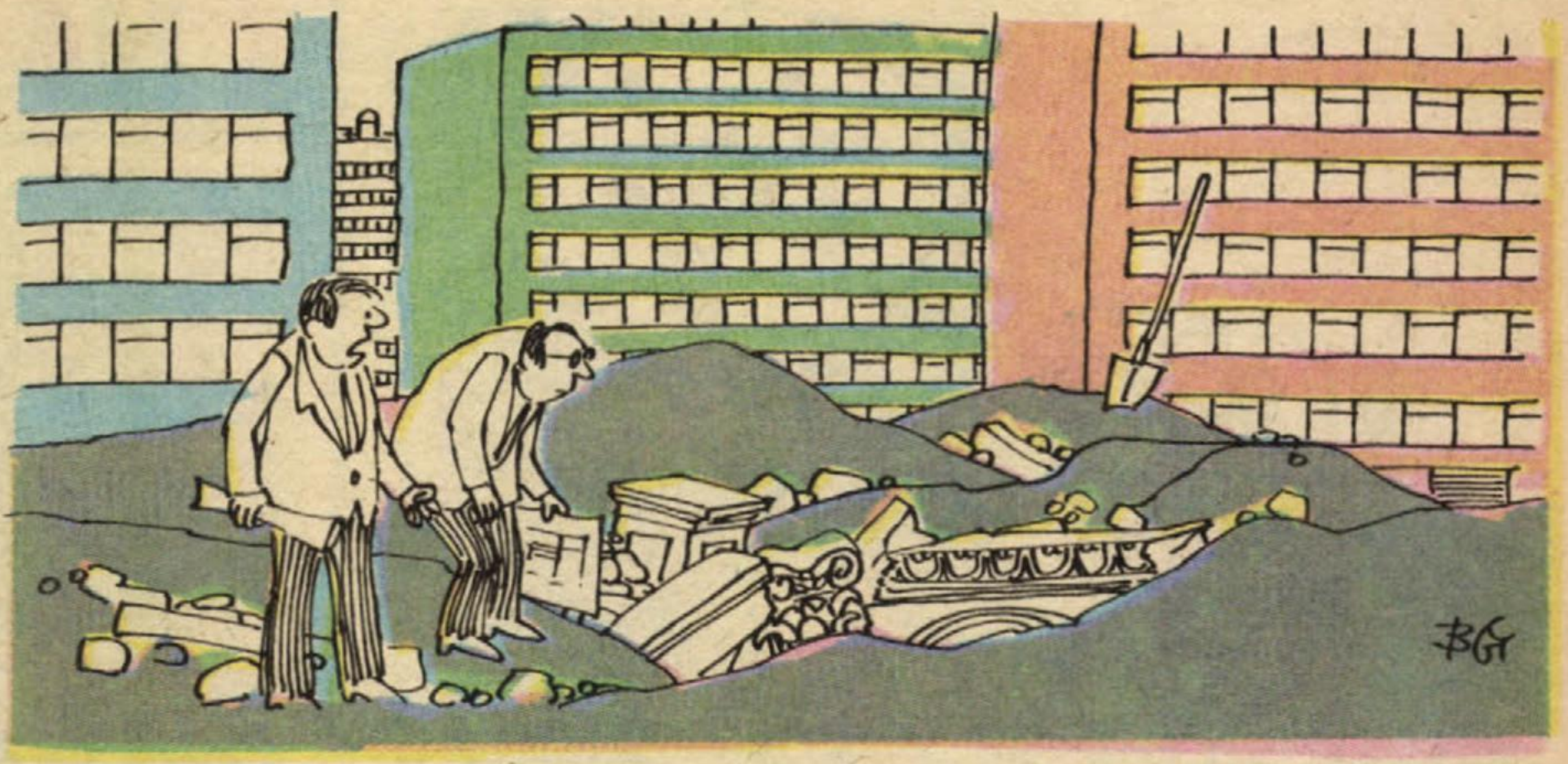

– Nem elég, hogy állandóan módosítják a tervet, még a régi rómaiak is beleszólnak!

RINGLISPÍL

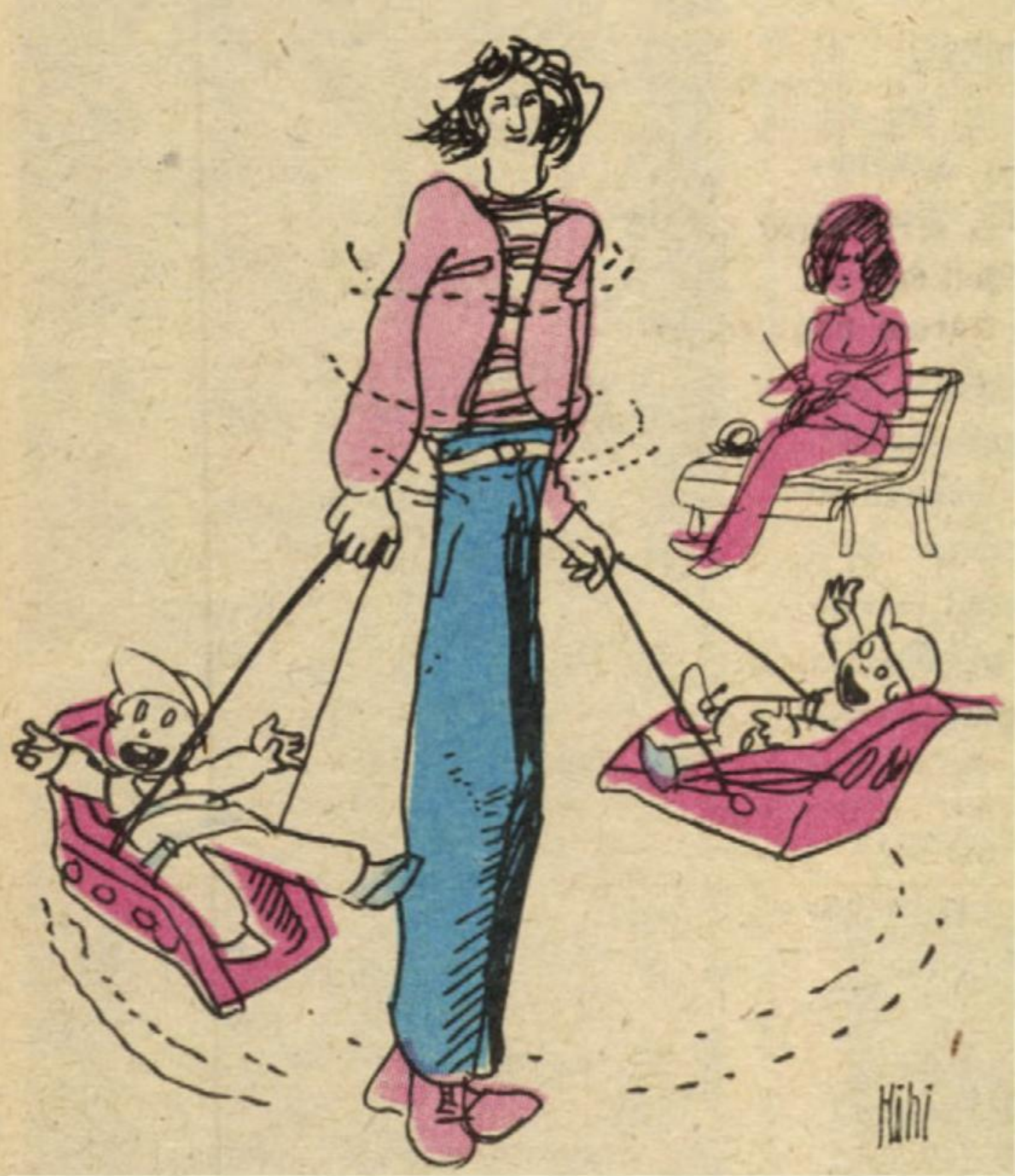

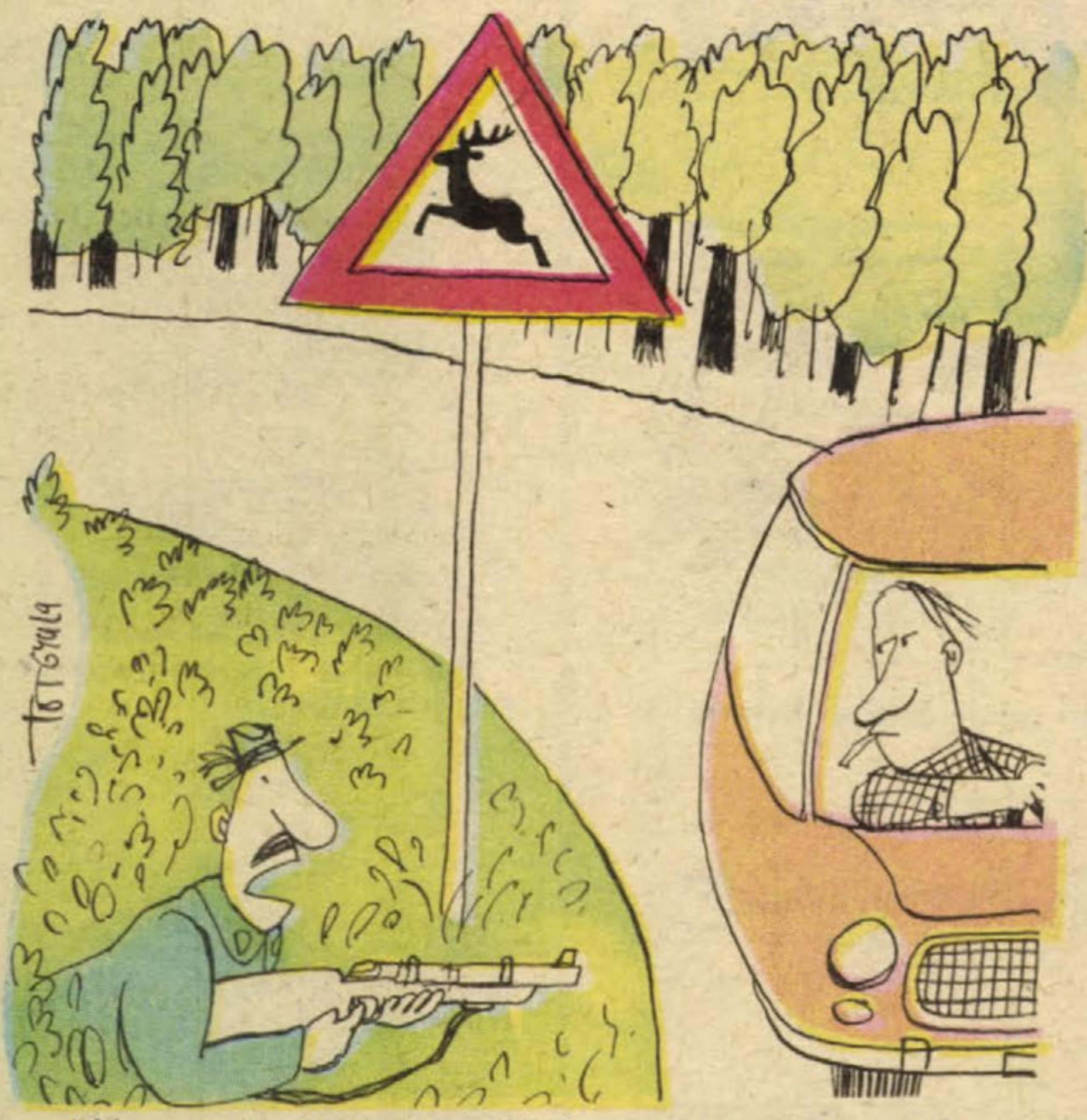

– Már napok óta lesben állok ennél a táblánál, de még egyetlen szarvast sem láttam!...

KÖLTÖZKÖDŐK

– Nem igaz, maguk a bolondok!

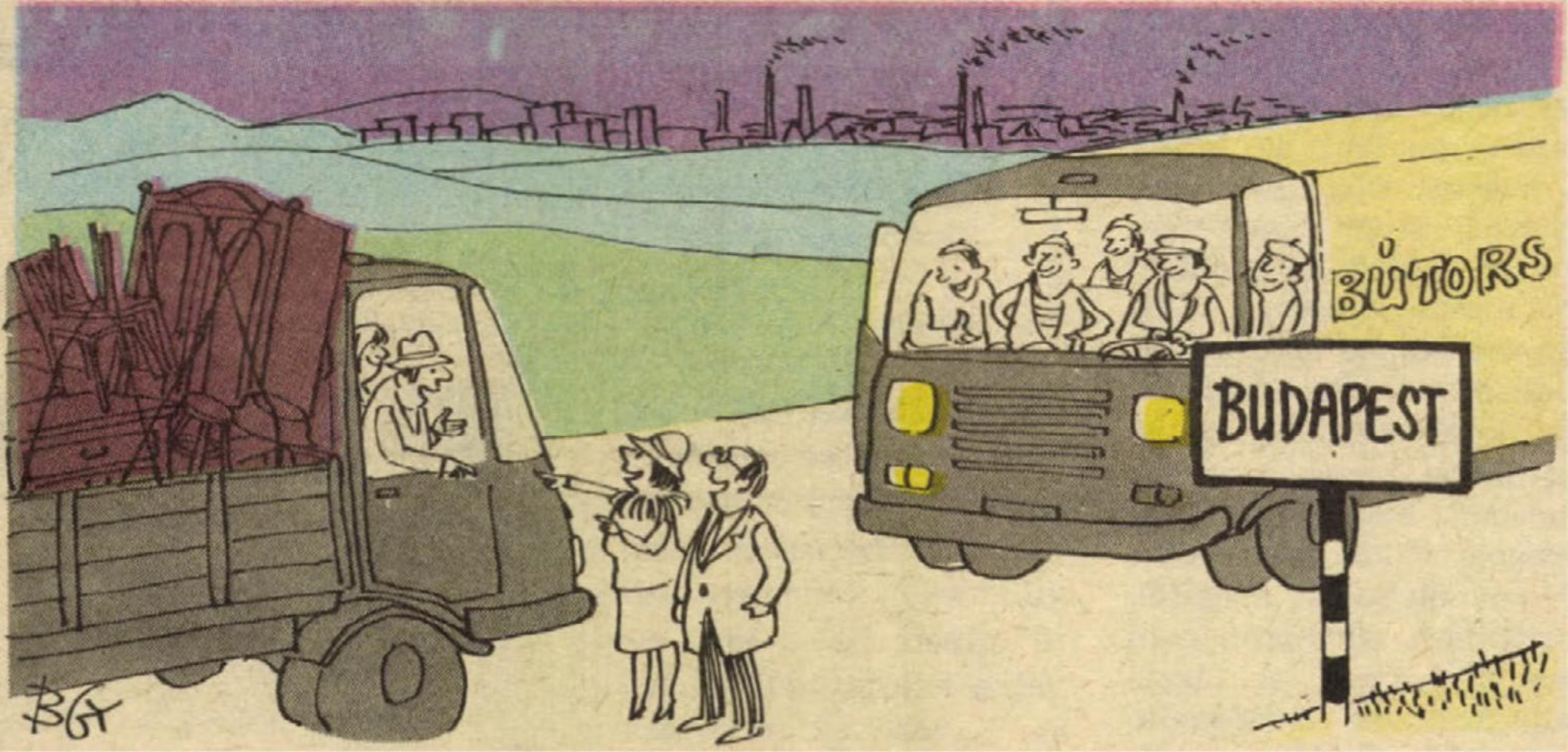

ZSÖLLYE

Egyik vidéki művelődési házunk öltözőjének ajtaján láttam az alábbi táblát:

„KÉRJÜK AZ AJTÓT BECSUKNI, MERT KÜLÖNBEN NYITVA MARAD!"

Ami igaz, az igaz!...

*

A Thália Színház pénztára előtt hosszú sor állt az elővétel napján. Egy nénike odalépett a sor végén álló fiatalemberhez:

— Miért állnak itt sorba, tessék mondani?

— Színházjegyért.

— És mit adnak?

— A „Bal négyes páholy"-t!

A nénike megcsóválta a fejét.

— Bolondok az emberek!... Hogyan akarnak beférni ebbe az egy páholyba?

*

Ilyenkor szezon vége felé sok színész szerződik át egyik színházból a másikba. Egyik művészünk izgatottan meséli Koncz Gábornak a rádió büféjében.

— Képzeld, Gabikám, tegnap felmentem X. Y. direktorhoz, elszavaltam neki egy verset, mire ő egy pillanatig se gondolkodott, rögtön leszerződtetett!

Koncz komolyan bólogat.

— Hát ha egy pillanatig se gondolkodott... akkor meg tudom érteni!

Rátonyi Róbert

TAPASZTALATLAN KISLÁNY

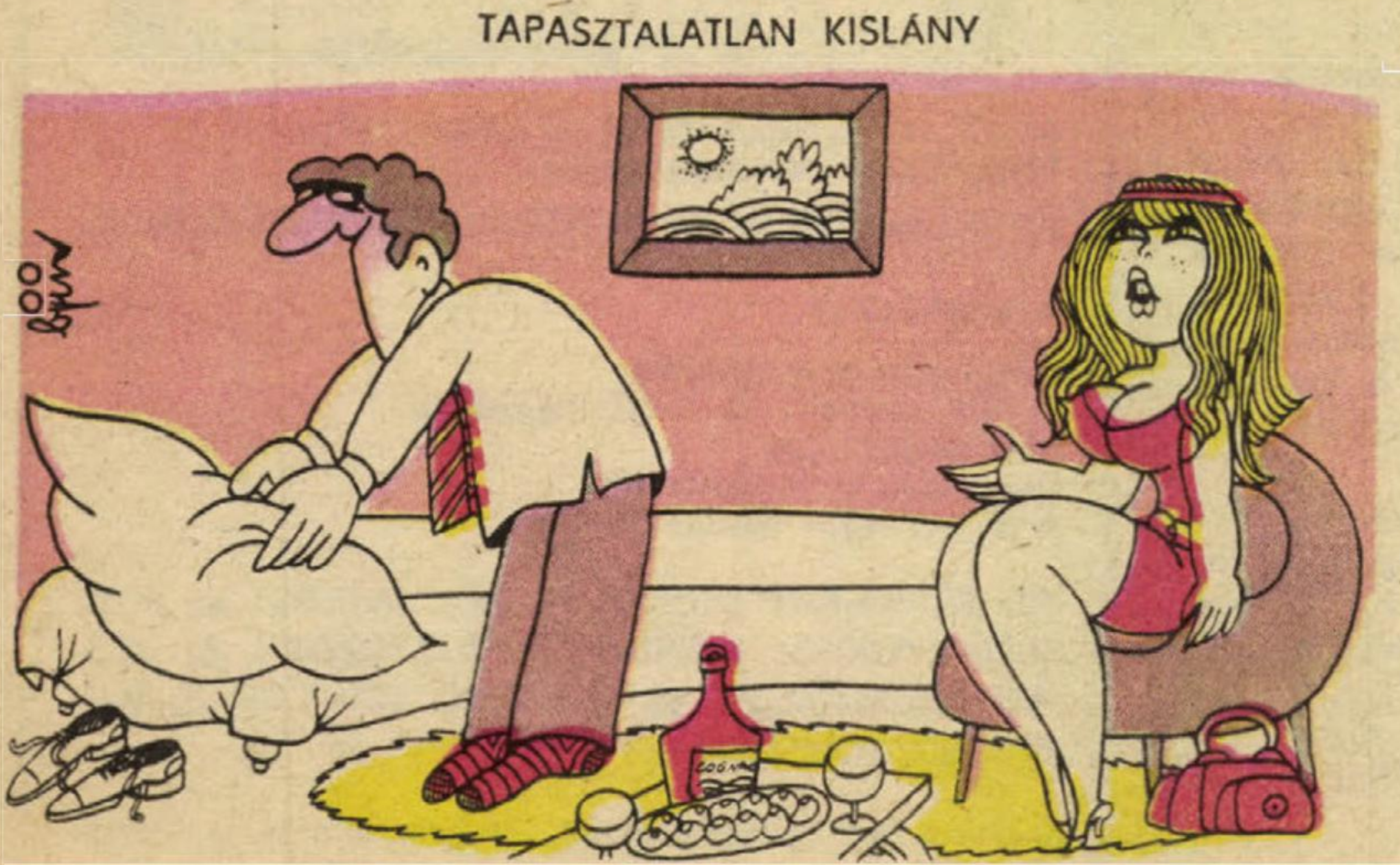

– Mi az, csak nem álmosodott el máris, Dezsőke?

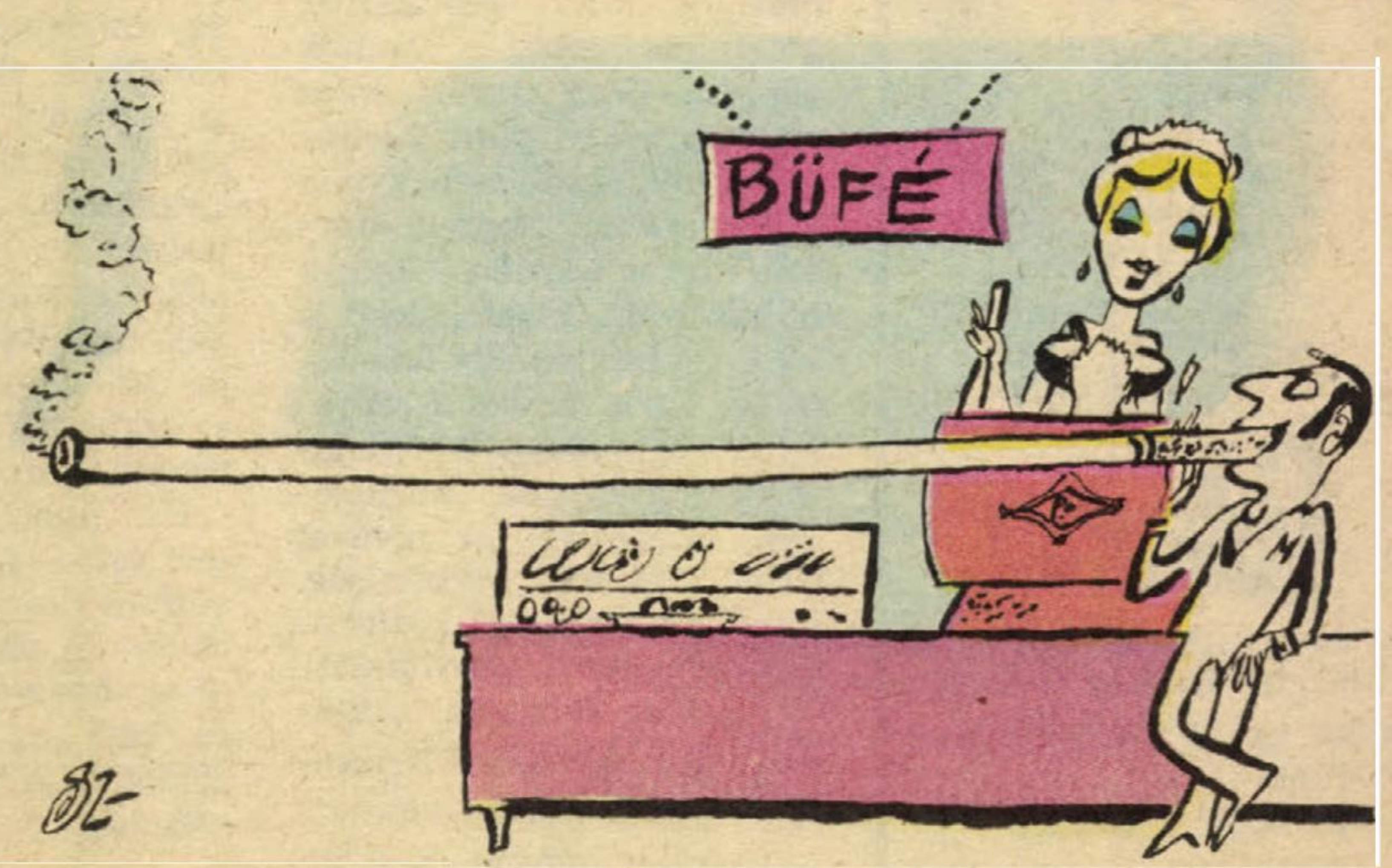

– Lejöttem elszívni egy cigarettát!

DIVATOS KIFEJEZÉS

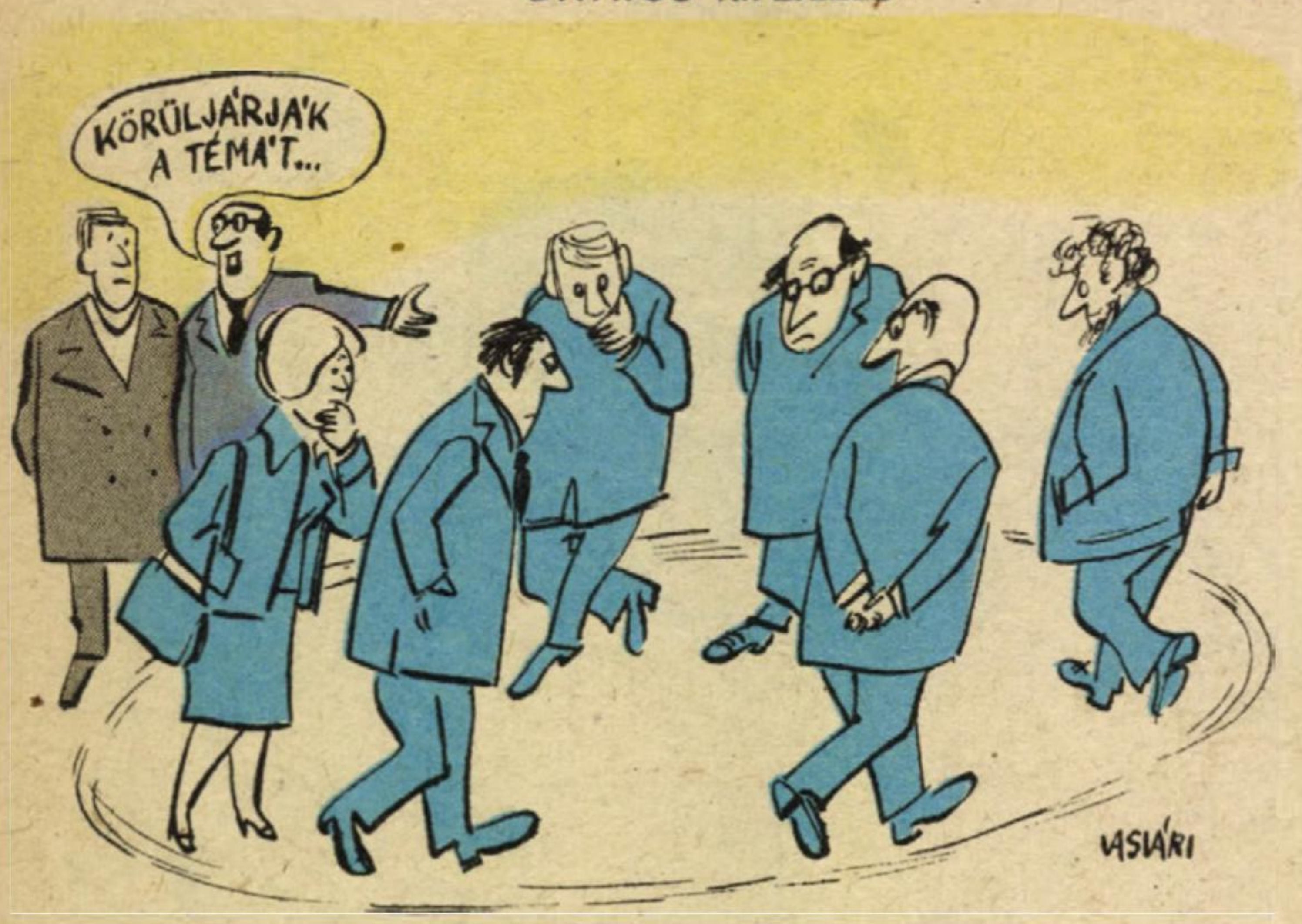

HÉTVÉGE UTÁN

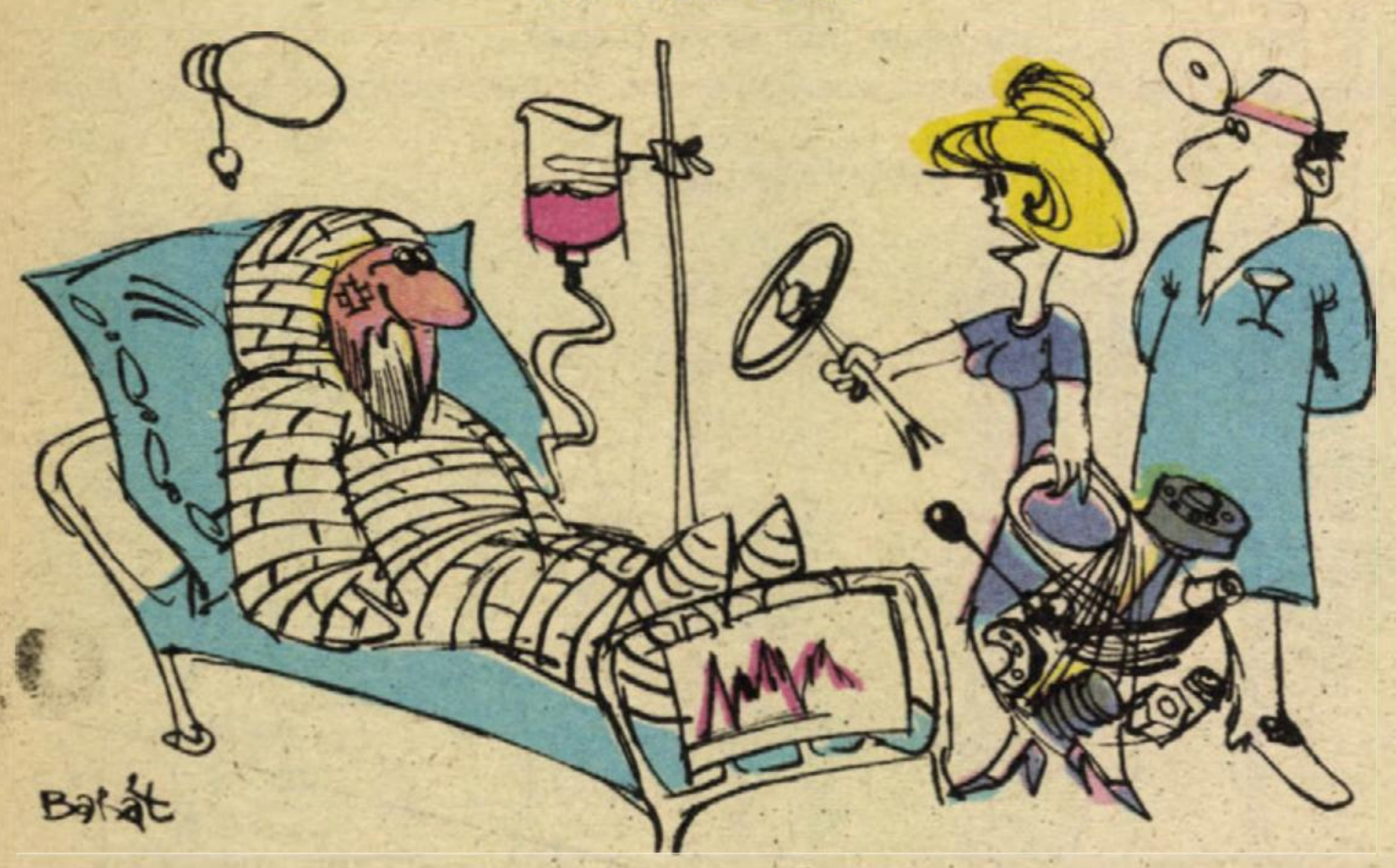

– Nincs magánál, szegénykém. Nem ismer rá a saját kocsijára.

ALAPOS TELEFONRONGÁLÓ

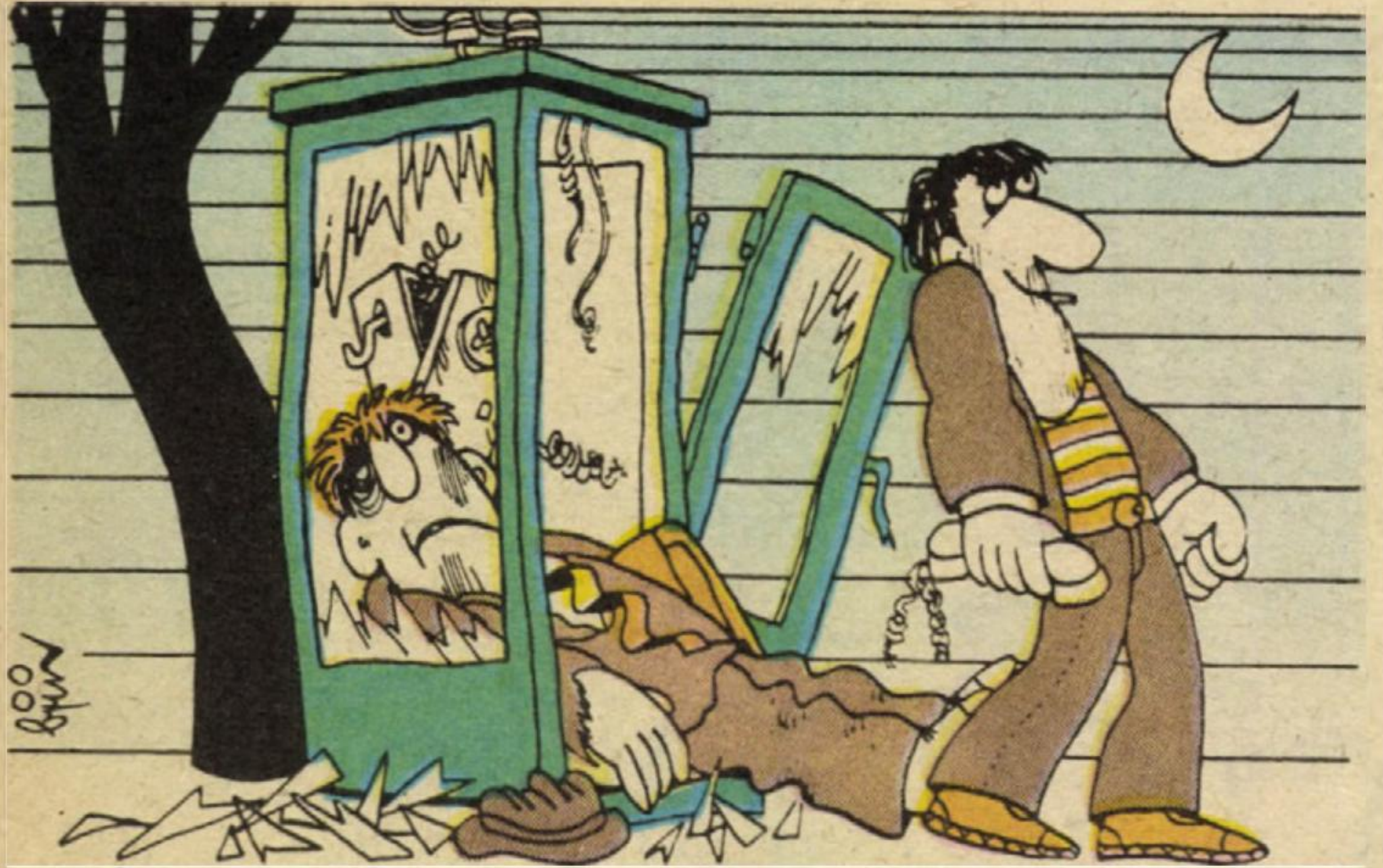

Hatásos érv

Klovácsnak az eszpresszóban fésűt kínál eladásra egy mozgóárus. — Vízszintes 1 — kérdi Klovács és a saját fejére mutat. — Függőleges 1 — feleli az élelmes kiskereskedő. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb május 16-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Pompás étel, fogyókúrásoknak nem ajánlott
15. Női név
16. Tréfa
17. O. I.
18. Osztrák futballcsapat
19. Tiltószó
20. Árengedmény készpénzfizetéskor
21. Egyiptomi város, kétszer egymás után: erszényes állat
23. Égi lény
25. U. N.
26. Egy évtized
27. A lecsó egyik alkotórésze
30. S-sel: balkezes
31. T. R.
32. A dolgok összefüggésének egyik alapvető formája
33. Szóhoz tapad
34. Veri az eső
37. Saját kezűleg
38. Nemrégen elhunyt nagy írónk
40. Találka — ahogyan ma mondják
43. A. O.
44. Rostand verses drámája a reichstadti hercegről
45. Irodalmi folyóirat címe
47. Erisz ... (a viszály csírája)
48. Egy Verne-regény hőse
52. T. O.
54. Kisméretű fotográfia, hivatalos célra
57. Farmer-márka
59. Gabonát takarít be
60. M. Á.
61. Az alumínium vegyjele

FÜGGŐLEGES

2. Rendkívül fontos vállalati tevékenység
3. 2100 — római számmal
4. L. Á.
5. A sírig tartó házasság jelképe
6. Három hangjegyből álló csoport
7. A csodálkozás indulatszava
8. Kemál ... (a Török Köztársaság elnöke volt)
9. Akinek életelve az örömök hajszolása
10. O. S. M.
11. Az egyik angol királyi herceg
12. A kolostor elzárt része
13. Minden dolog vége (?)
20. S. Y. D.
22. Egészséges mozgás
24. G. L.
26. Nem ismerem el igaznak, megtörténtnek
28. Hálót sző
29. K
35. Fohász
36. Nem valami becses édesvízi hal
37. Város Iránban (egy szőnyegfajta neve is)
39. T. F.
40. R. K.
41. Enekel egynemű betűi
42. A tájékozódást szolgáló eszköz
43. Kiközösítés az egyházból
46. Nem régi
47. Szadat keresztneve
48. Ukrajna fővárosa
49. Győr német neve
50. Kereskedés
51. ... iacta est! (a kocka el van vetve)
53. Féldrágakő
55. Nincs hasznára
56. A nátrium jele
58. .. ipso

1 N	2 E	3 M	4 L	5 Á	6 T	7 J	8 A	9 H	10 O	G	11 Y	12 K	13 O	P
14 A	L	M	Á	S	R	É	T	E	S	■	15 O	L	G	A
16 É	L	C	■	17 O	I	■	18 A	D	M	I	R	A	■	S
19 S	E	■	20 S	K	O	N	T	O	■	■	21 K	U	22 S	Z
23 A	N	24 G	Y	A	L	■	25 Ü	N	■	26 T	I	Z	É	V
27 Z	Ö	L	D	P	A	28 P	R	I	29 K	A	■	30 U	T	A
31 T	R	■	■	A	■	32 O	K	S	Á	G	■	33 R	A	G
34 Á	Z	35 I	36 K	■	37 S	K	■	T	■	A	■	A	■	Y
38 N	É	M	E	39 T	H	■	40 R	A	41 N	D	42 I	■	43 A	O
44 A	S	A	S	F	I	O	K	■	45 K	O	R	46 U	N	K
N	■	■	Z	■	R	■	■	47 A	L	M	Á	J	A	■
N	■	48 K	E	49 R	A	50 B	51 A	N	■	■	N	■	52 T	53 O
Á	■	54 I	G	A	Z	O	L	V	55 Á	56 N	Y	K	É	P
57 L	58 E	E	■	A	■	59 L	E	A	R	A	T	■	60 M	A
T	O	V	Á	B	B	T	A	R	T	■	Ü	■	61 A	L

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
*
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7.50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2303/2-19 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

Az áprilisi (4. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének megfejtése:

„Próbálj meg egyszer darabot írni az ő tehetségével."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Somlai Marcellné, 1077 Budapest, Rózsa F. u. 8. II. 20.

Mentényi Krisztina, 1104 Budapest, Harmat u. 69/c.

Kónya Imre, 7741 Romonya.

A nyereményeket postán elküldjük.

RÉGIMÓDI ANYUKA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Mondd anyu, ebben a nagy házban senki sem nősült szerelemből?

100—100 forintot nyert:

Ács Józsefné, 1065 Bp., Nagymező u. 8.
Murányi Zoltánné, 3535 Miskolc, Kuruc u. 55.
Szilvási Miklós, 4545 Gyulaháza, Petőfi u. 75.

A nyereményeket postán küldjük el.

MÁJUS

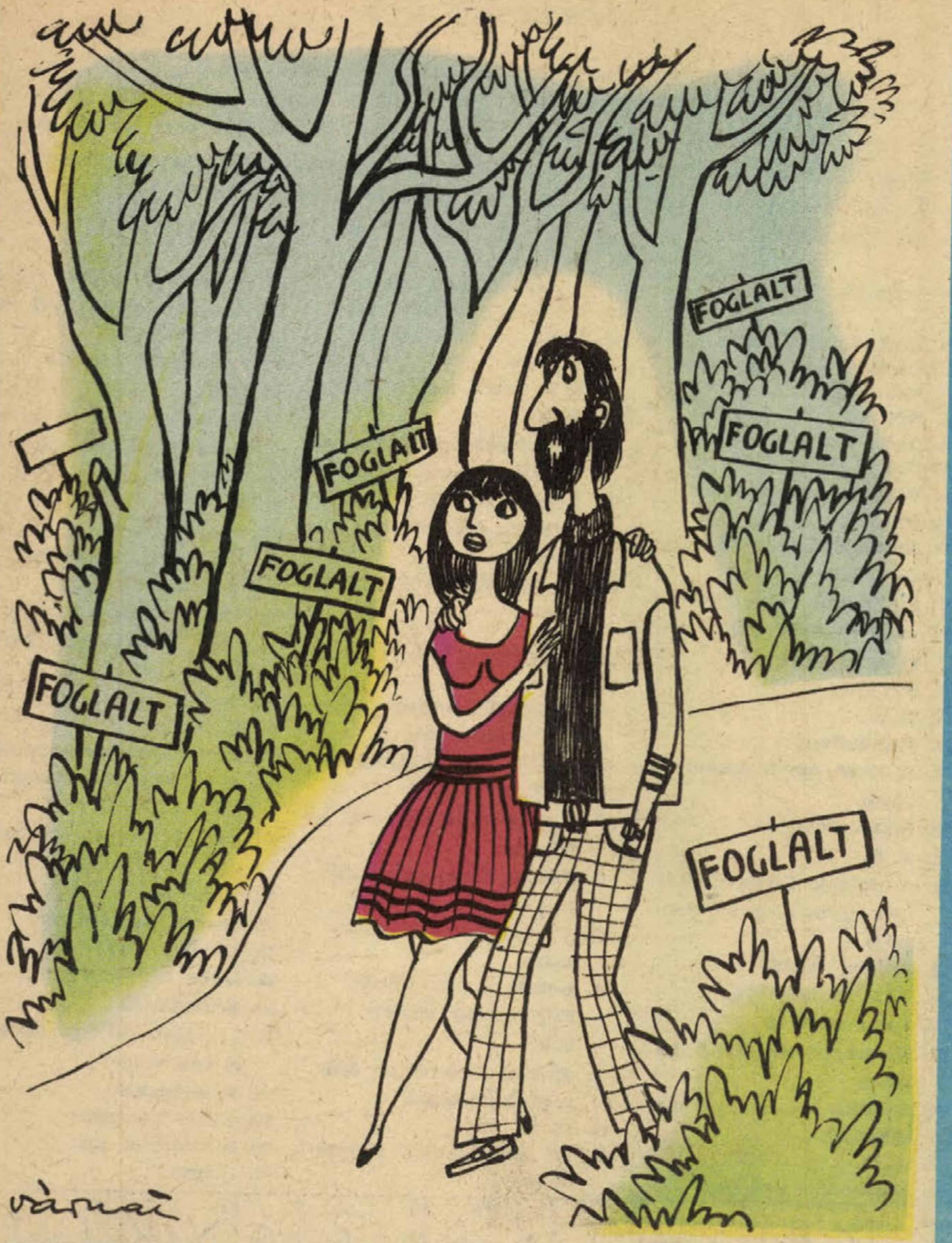
FOGLALT
FOGLALT
FOGLALT
FOGLALT
FOGLALT
FOGLALT
várnai

GYANAKVÁS

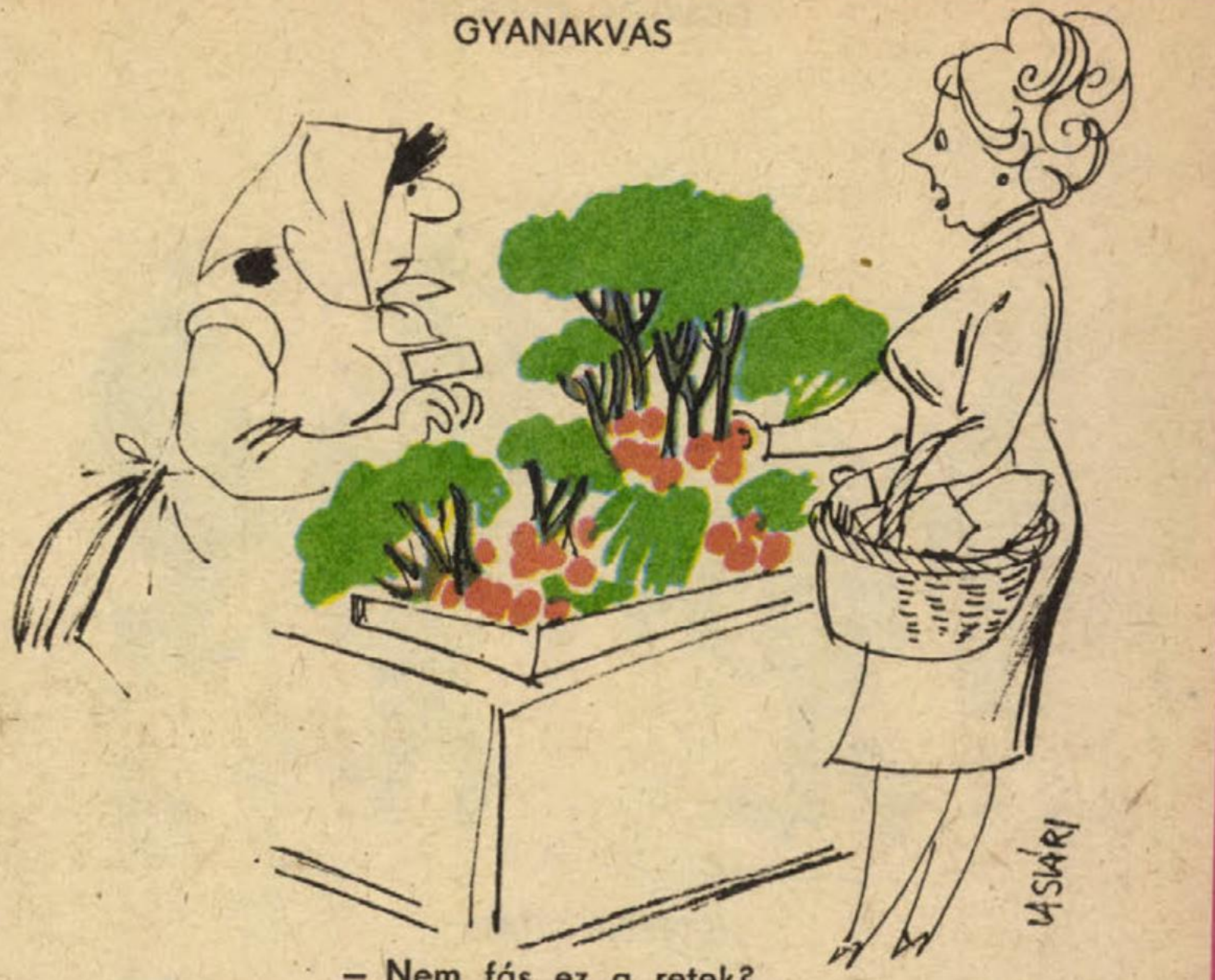

– Nem fás ez a retek?

PÁLYAVÁLASZTÁS

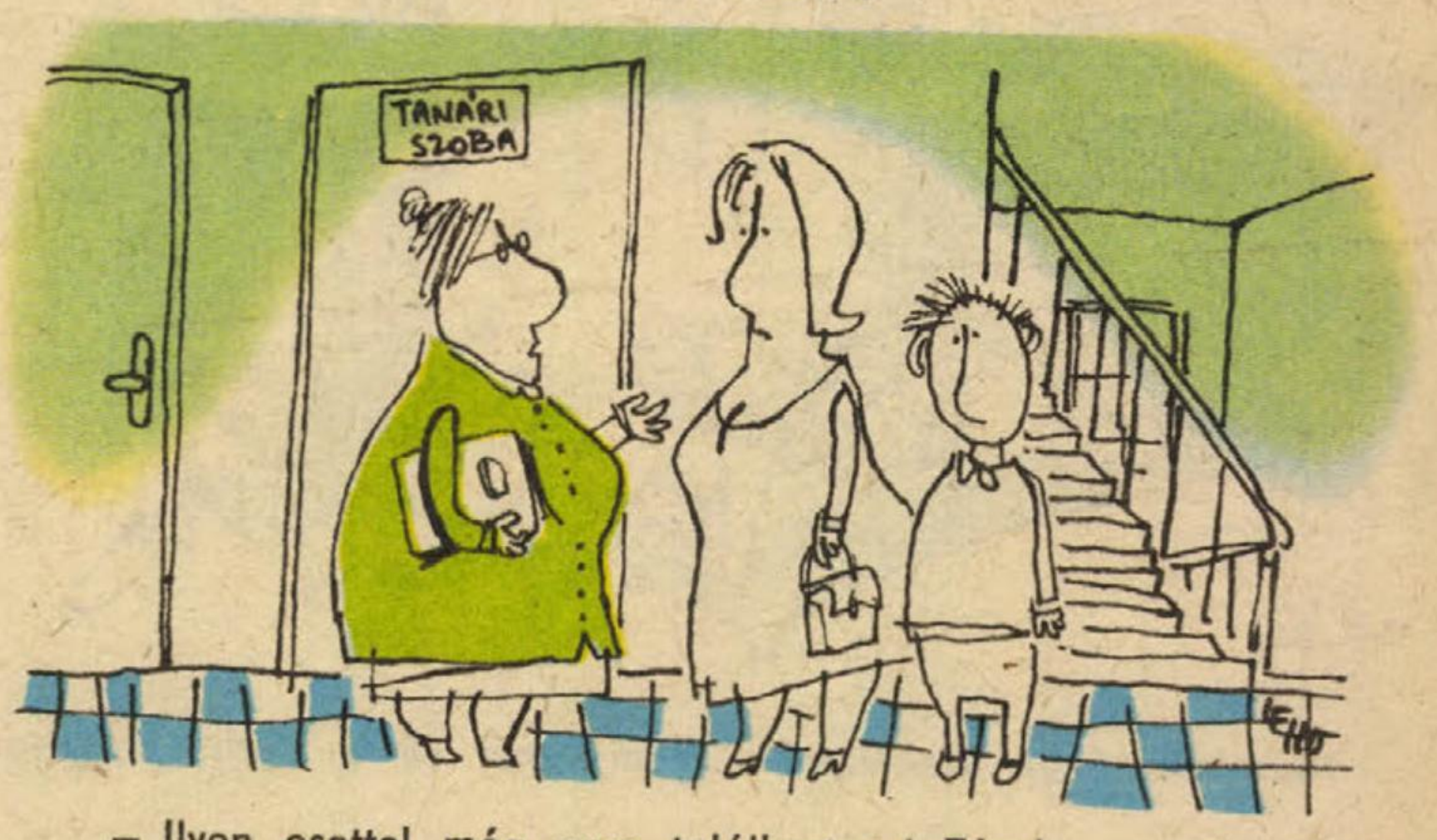
TANÁRI SZOBA

– Ilyen esettel még nem találkoztam! Tényleg mozdonyvezető akar lenni.

SZIGORÍTOTT TIZENEGYES

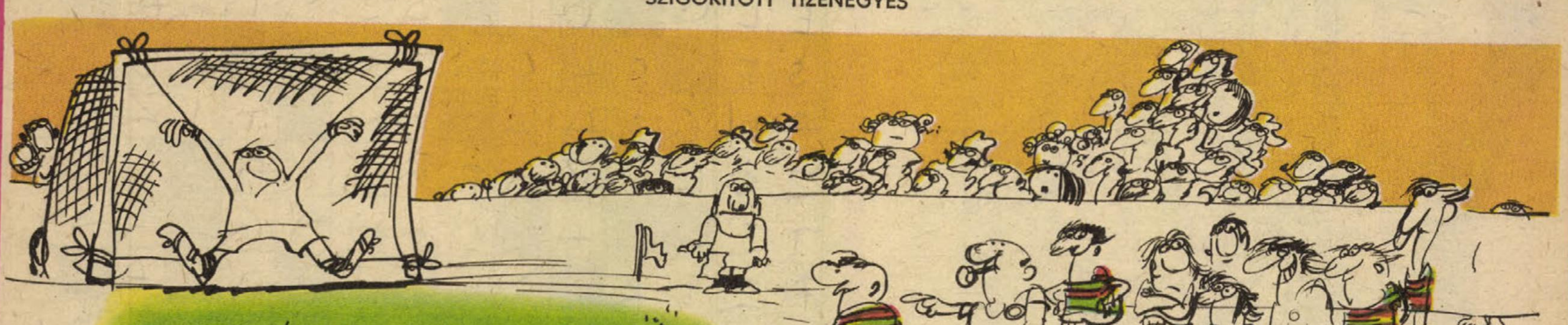

VILÁGJÁRÓK

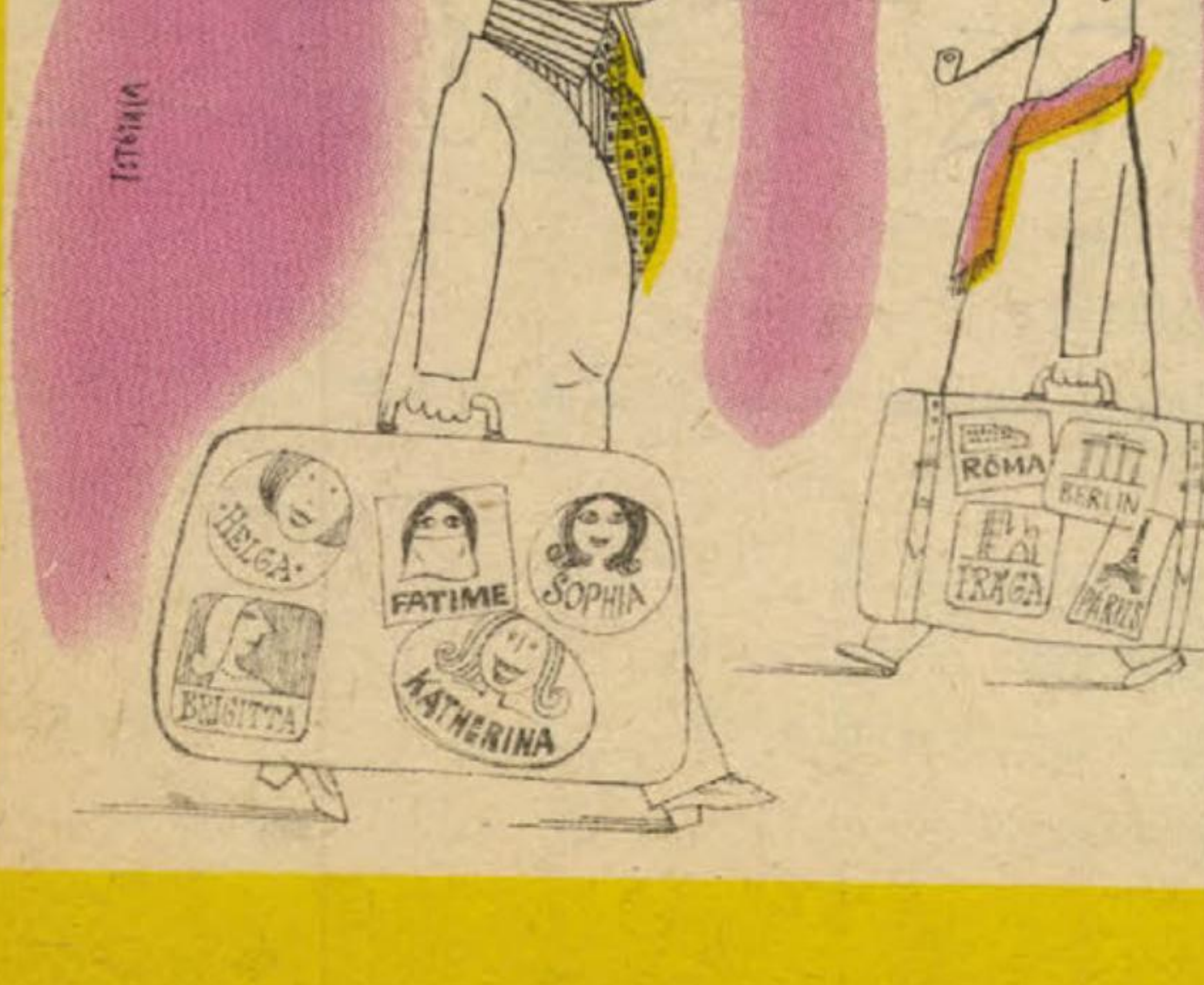
HELGA
FATIME
SOPHIA
BRIGITTA
KATHERINA
RÓMA
BERLIN
PRÁGA
PARIS

ANYA ÉS LÁNYA

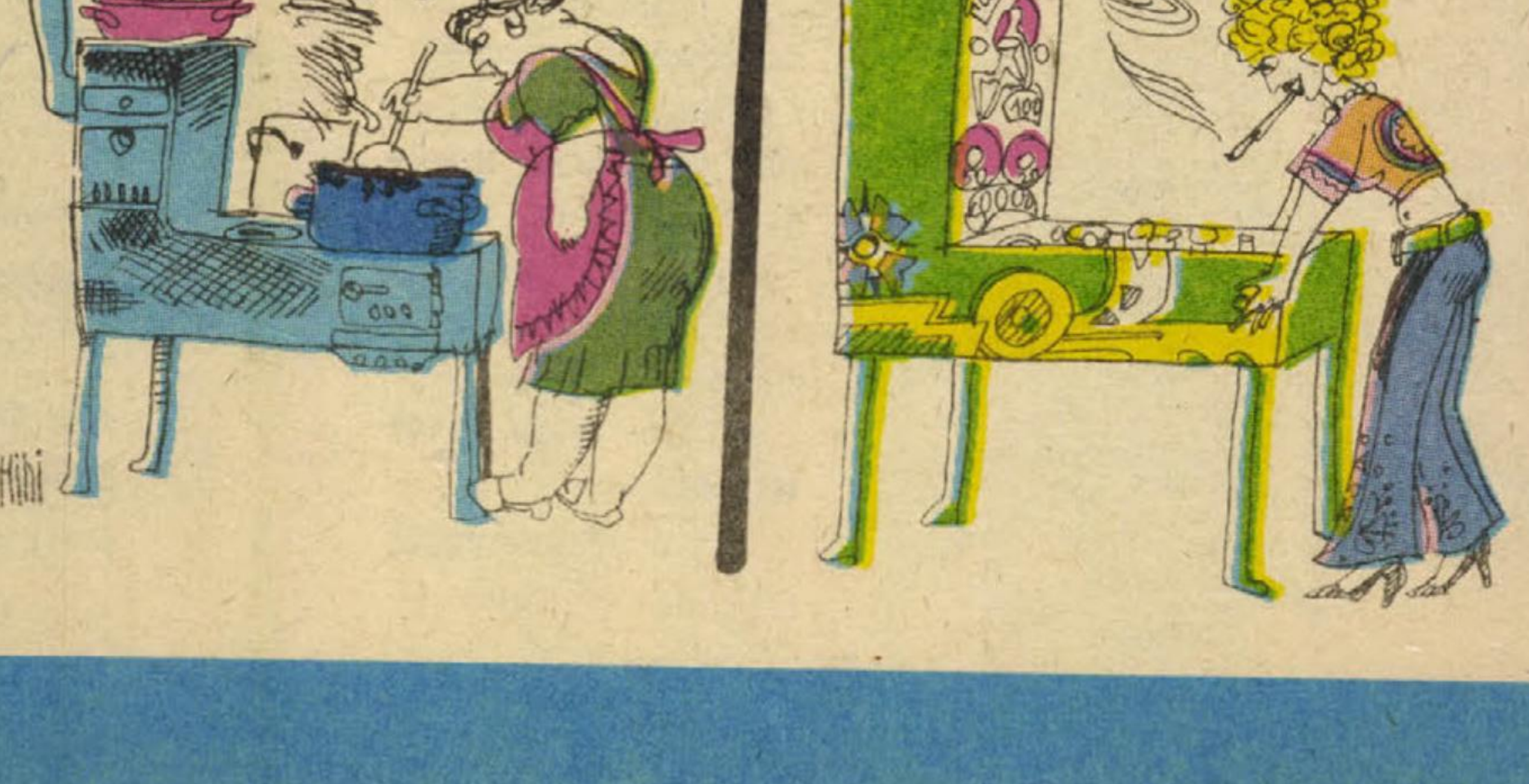
2000
1000
100
5000
Hibi